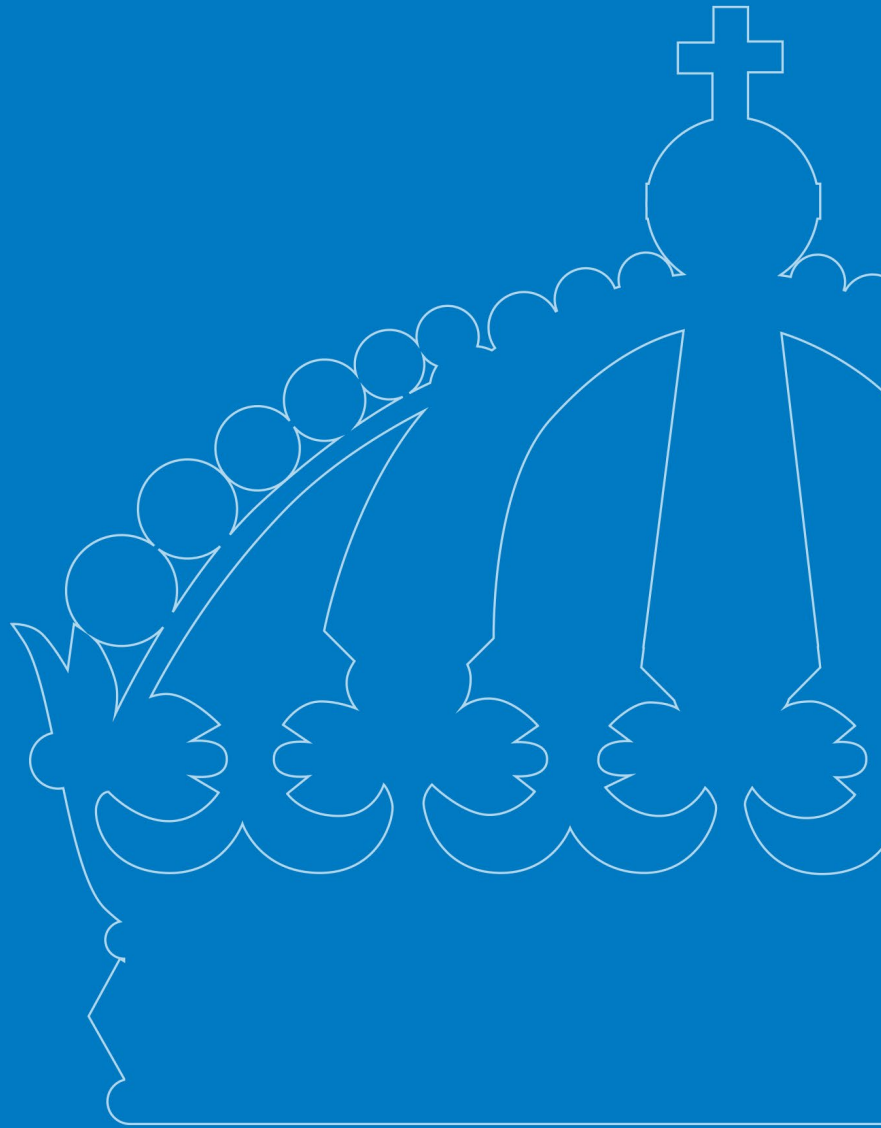

Fjällnära skogar med höga naturvärden - Strömsund kommun

Sammanställning av Länsstyrelsens naturvärdesinventeringar ovan och i nära anslutning till fjällnära gränsen

UTGIVEN AV: Länsstyrelsen i Jämtlands län, januari, 2024

HUVUDFÖRFATTARE: Linda Johannesson, Jesper Wadstein, Amanda Tas

MEDFÖRFATTARE: Steve Daurer, Pär Hedberg, Jan Henriksson, Erland Lindblad, Johan Råghall, Linda Spjut, Bjarne Tuttoren, Pontus Wallén,

FOTO OMSLAG: Länsstyrelsen

LÖPNUMMER: 2022:21

DIARIENUMMER: 511-1067-2022

PUBLIKATIONEN KAN LADDAS NER FRÅN VÅR HEMSIDA: www.lansstyrelsen.se/jamtland

Innehållsförteckning

INLEDNING	7
Syfte	7
STRÖMSUND KOMMUN	9
Rauksjön Dabbsjön	11
Björndalsbäcken – Häbberskullarna	12
Sjouten	13
Storlidberget	14
Sjoutnäset	16
Baksjöbrännan	17
Aegkiegieles	18
Nåsjöknularna-Fårberget	19
Blackfjället Brännberget	20
Öster Nåsjön	21
Norra Bergvattnet	23
Bergvattnet	24
Midsommarfjället Fånsjön	26
Stensjön-Sjoutälven	27
Slättesselberget-Bodberget	28
Stensjöfjället	29
Fånsjön	30
Bunkfjället - Blomsterberget	31
Stor Gubbmyrknulen	32
Väster Frostviksfjällen	33
Lilla Blåsjön – Väktarklumpen	34
Jormbygden - Stora Blåfjället	36
Ankarvattnet	38
Stor-Blåsjön	38
Jormvattnet	39
Jormliklumpen	40
Moruet Tvärlidklumpen	42

Lillruet	43
Brännälven - Backen	43
Högsättern	45
Högsättern	46
Björkvattnet.....	47
Lillfjället	48
Kvemoruuet	48
Synkmyren	50
Björkvattsruet	51
Storflon – Sortmyren	52
Söder Frostviksfjällen.....	54
Aavaartoe – Väktarmon	55
Kycklingvattnet	55
Niljenboelte-Klumpen	56
Gussvattnet	57
Nedre Nyslåttjärn - Kälbergstjärn	58
Sakrisvattnet	58
Fiskåvattnet	60
Nyvattenhöjden – Gammelhemberget	61
Kalberget.....	63
Medberget	64
Fågelberget	66
Fågelberget	67
Frostberget	69
Frostberget	70
Munsfjället-Murufjället	72
Munsfjället-Hemhöjden	73
Israelvattnet	73
Vallmanknulen	76
Tjärndalshöjden	78
Dunnerklumpen.....	79
Fågellokhöjden	80
Gräsvattenberget - Fisktjärn.....	82

Gräsvattnet	83
Gräsfjället - Munsfjällrumpan.....	84
Gräsfjället	85
Byvattnet - Långvattenhöjden	87
Grundvattnet – Kvisselvattnet.....	88
Granhöjdvattnet - Lövhöjdvattnet.....	89
Herr-Olahöjden	91
Brännan	91
Storhögen – Stor-Rishögen.....	92
Holmvattnet	93
Rusvattnet	94
Hidberget.....	96
Djupvattenhöjden.....	98
Storringsjön.....	99
Finnvattenhöjderna	100
UTANFÖR FJÄLLSKOGSOMRÅDE.....	101
Gussåsen	102

Inledning

Länsstyrelsen har under åren 2007–2008 och 2018–2020 genomfört ett stort antal fältinventeringar och naturvärdesbedömningar av skogar med höga naturvärden. I denna rapportserie presenteras de skogar med höga naturvärden utan formellt skydd som har identifierats ovan och i anslutning till gränsen för fjällnära skog. Resultatet från inventeringarna presenteras i separata rapporter efter den kommun de inventerades i.

Delområden: Presenteras i rapportserien och består av områden med höga naturvärden som fält- eller helikopterinventerades under åren 2007–2008 och 2018–2020.

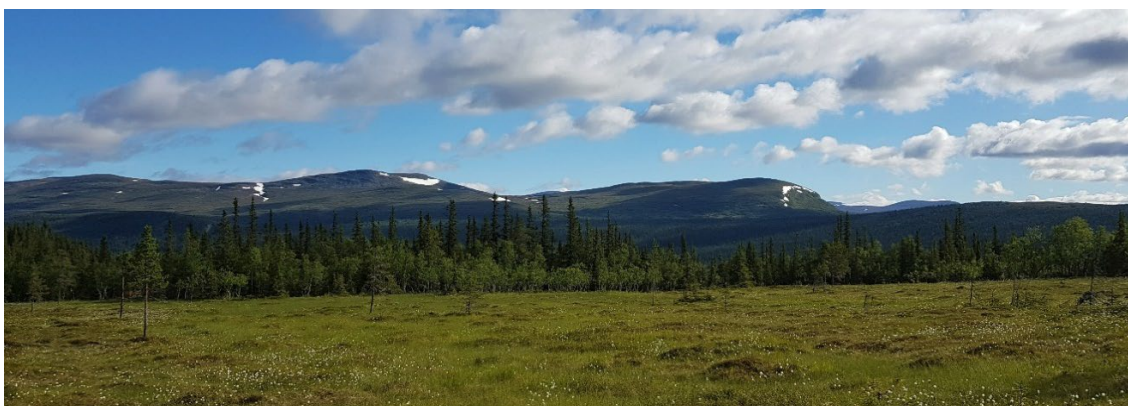
Fjällskogsområden: Presenteras i rapportserien och är en naturvärdesbedömning av nästan all skogsmark som ingår i större områden av potentiella kontinuitetsskogar ovanför eller i anslutning till den fjällnära gränsen^{1,2}. Bedömningarna grundar sig på den samlade information som Länsstyrelsen har om naturvärden i fjällskogslandskapet som 2020 har kompletterats med analyser av olika kartmaterial. Fjällskogsområdenas indelning har inte skett utifrån naturtypers utbredning, utan är snarare gjord för att områdena ska utgöra geografiskt praktiskt hanterbara enheter.

Syfte

- Sammanställa och tillhandahålla ett underlag för arbetet med bevarande av värdefull natur
- Sammanställa och tillhandahålla ett underlag för fysisk planering
- Att redovisa ett heltäckande kunskapsunderlag av de oskyddade större sammanhängande skogarna med höga naturvärden ovan och i anslutning till den fjällnära skogsgränsen

Användning av rapportserien

Rapportserien kan användas som ett underlag till bevarande av värdefull natur och fysisk planering. Inventeringarnas metodik, avgränsningar och bedömningar skiljer sig från Skogsstyrelsens nyckelbiotopsinventering och kan därför inte användas för att bedöma om ett område håller nyckelbiotopsklass.

Figur 2. Myr, gammelskog och fjäll.

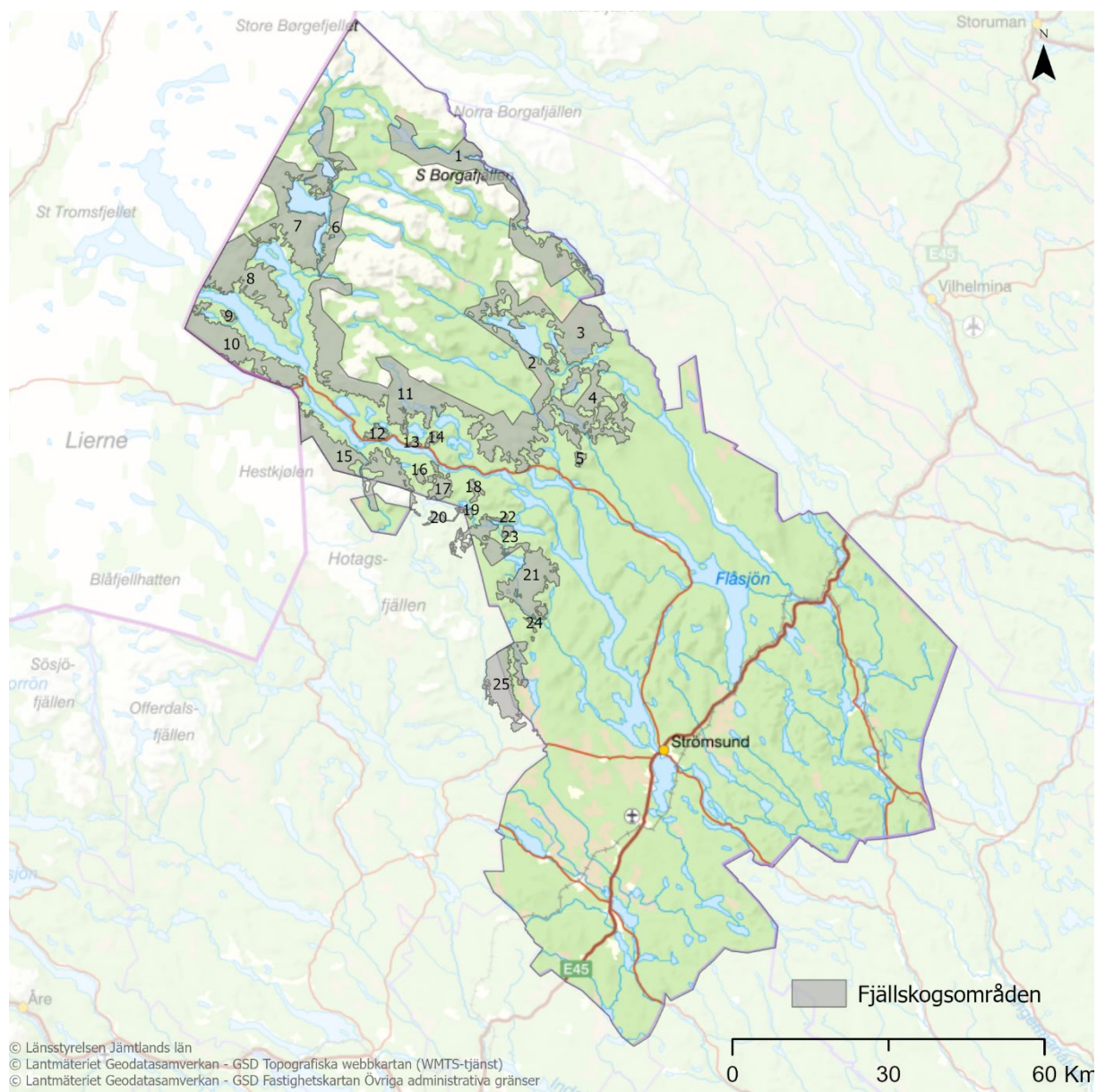
¹ Ahlkrona, E., Giljam, C., Wennberg, S., 2017. *Kartering av kontinuitetsskog i boreal region. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket.*

² Metria, 2019. *Preciserad kartering av kontinuitetsskog i Jämtlands län. Metria AB på uppdrag av Naturvårdsverket*

Figur 3. Garnlav är en viktig karaktärsart i gamla skogar. Särskilt vanlig är arten i de västra nederbördsrika delar av länet där det går att hitta så kallade "gula skogar" med granar fullständigt draperade i garnlav.

Strömsunds kommun

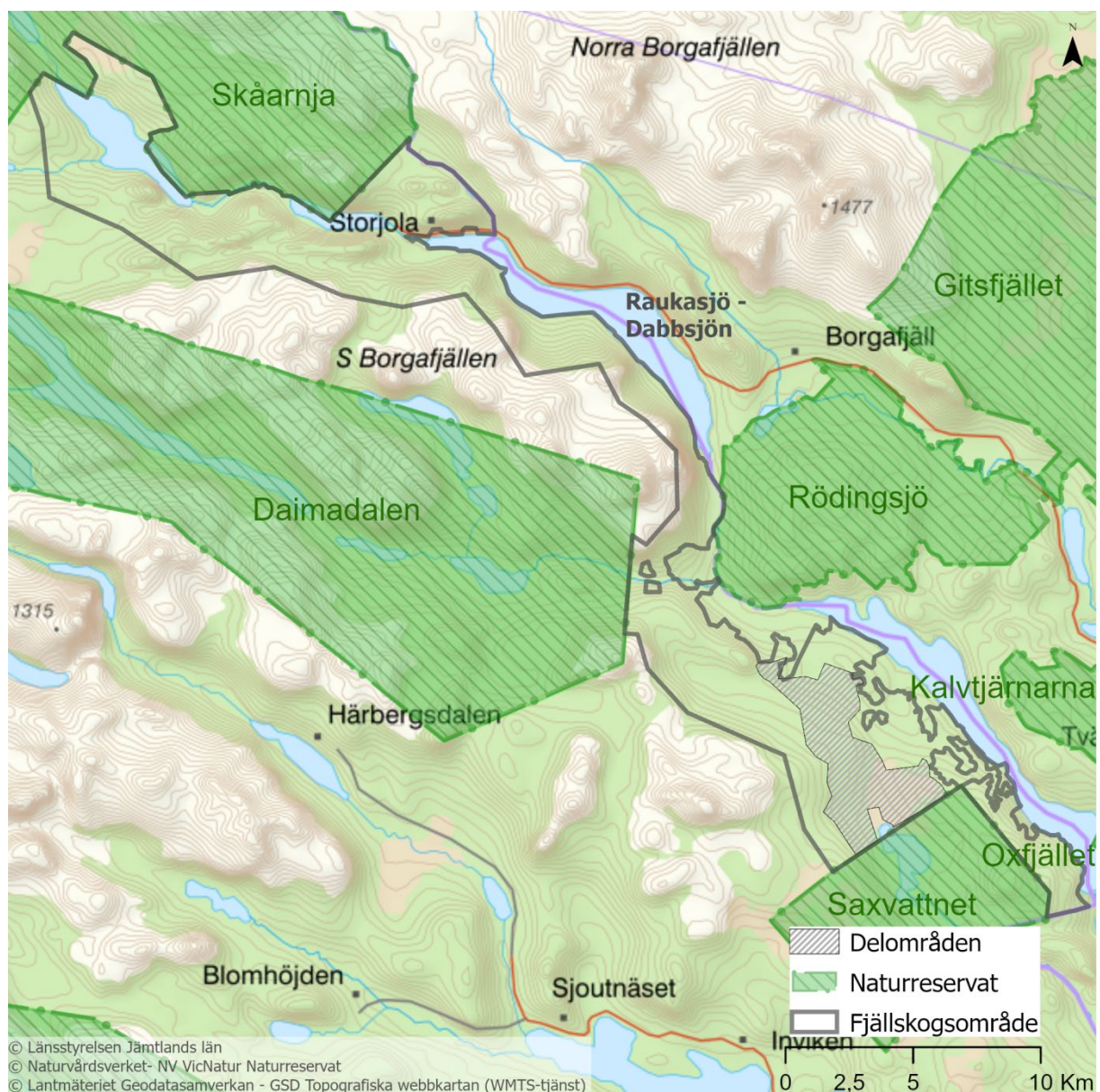
Figur 4. Kartan visar fjällskogsområden i Strömsund kommun: 1 = Raukasjö - Dabbsjön, 2 = Sjouten, 3 = Blackfjället - Brännbärberget, 4 = Midsommarfjället - Fånsjön, 5 = Stor-Grubbmyrknulen, 6 = Väster Frostvikenfjället, 7 = Jormbygden - Stora Blåsjön, 8 = Moruet - Tvärlidklumpen, 9 = Högsätern, Björkvattnet, 10 = Björkvattnet, 11 = Söder Frostvikenfjällen, 12 = Kalberget, 13 = Fågelberget, 14 = Frostberget, 15 = Munsfjället - Murufjället, 16 = Tjärndalshöjden, 17 = Dunnerklumpen, 18 = Gräsvattenberget - Fisktjärn, 19 = Gräsvattnet, 20 = Gräsfjället - Munsfjällsrumpen, 21 = Byvattnet - Långvattenhöjden, 22 = Djupvattenhöjden, 23 = Storringsjön, 24 = Finnvatthöjderna, och 25 = Kullflon - Klumpån. Fjällskogsområde Nr 20 och 25 beskrivs i Krokoms kommun.

Tabell 1 Tabellen visar samtliga fjällskogsområden, med namn och nummer, som finns i Strömsunds kommun. Ett fjällskogsområde kan överlappa flera kommuner. Kolumnen "kommun" visar vilken kommun-delrapport fjällskogsområdet beskrivs i. Kolumnen "inventeringsår" visar vilket eller vilka år fjällskogsområdet är inventerat. "Area (ha)" avser den yta av fjällskogsområdet som finns i aktuell kommun för denna delrapport, "Area överlapp i annan kommun (ha)" är den yta av fjällskogsområdet som sträcker sig över intilliggande kommuner.

Kommun	Överlappar kommun	Nummer	Namn	Inventeringsår	Area (ha)	Area överlapp i annan kommun (ha)
Strömsund		1	Raukasjö - Dabbsjön	2008	17 644	
Strömsund		2	Sjouten	2020	10 134	
Strömsund		3	Blackfjället - Brännbärberget	2007, 2020	8051	
Strömsund		4	Midsommarfjället - Fånsjön	2007, 2008, 2018, 2019	11 776	
Strömsund		5	Stor-Grubbmyrknulen	2007	393	
Strömsund		6	Väster Frostvikenfjället	2018, 2020	8076	
Strömsund		7	Jormbygden - Stora Blåsjön	2018, 2020	14 339	
Strömsund		8	Moruet - Tvärlidklumpen	2008, 2020	11 378	
Strömsund		9	Högsåtern, Björkvattnet	2018	383	
Strömsund		10	Björkvattnet	2018, 2020	10 124	
Strömsund		11	Söder Frostvikenfjällen	2007, 2008, 2018, 2020	31 993	
Strömsund		12	Kalberget	2007, 2020	810	
Strömsund		13	Fågelberget	2020	249	
Strömsund		14	Frostberget	2020	440	
Strömsund	Krokom	15	Munsfjället - Murufjället	2007, 2018, 2020	9808	456
Strömsund		16	Tjärndalshöjden	2007	340	
Strömsund	Krokom	17	Dunnerklumpen	2007, 2020	1812	23
Strömsund		18	Gräsvattenberget - Fisktjärn	2007	558	
Strömsund		19	Gräsvattnet	2020	167	
Strömsund	Krokom	21	Byvattnet - Långvattenhöjden	2007, 2019, 2020	11 033	390
Strömsund		22	Djupvattenhöjden		212	
Strömsund		23	Storringsjön	2007, 2019	380	
Strömsund		24	Finnvattnshöjderna	2007	193	
Krokom	Strömsund	20	Gräsfjället - Munsfjällsrupan	2007, 2019, 2020	1127	8
Krokom	Strömsund	25	Kullflon - Klumpån	2007, 2016, 2020	4568	2905

Rauksjön Dabbsjön Obj.nr: 1

Området är beläget i dalgången mellan södra och norra Borgafjällen utmed Rauksjön och Borgasjön, området fortsätter öster mot Bastunäsfjället och Stor-Dabbsjön. Området är ca 17 700 hektar (varav 5 700 hektar produktiv skogsmark) stort och består till stora delar av fuktiga nord och östvända sluttningar med sammanhängande grandominerad naturskog med inslag av myr- och skogsmosaiklandskap och fjällbjörksskog. Bergarterna i området är till stora delar basiska, särskilt i västra halvan. Kring Rauksjön finns gott om kalkhaltiga bergarter och söder om Borgasjön domineras bergarten av amfibolit. Området består till stora delar av väglös vildmark och är i princip helt skonat från sentida skogsbruk.

Björndalsbäcken – Häbberskullarna

Kommun: Strömsund

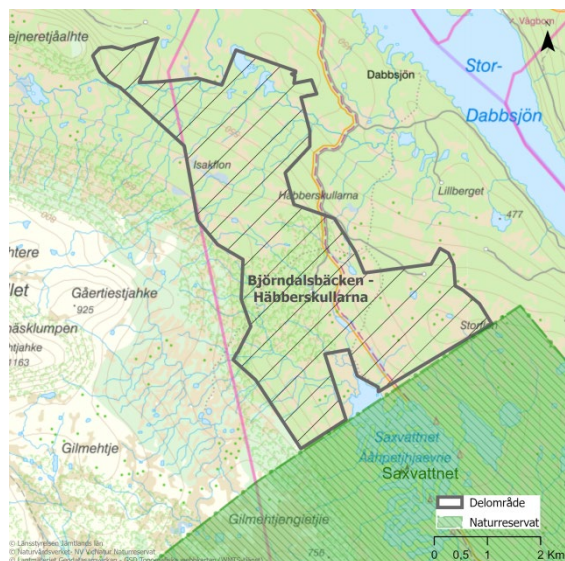
Area: 1951 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2008

Dominerande skogstyp: Myr- och skogmosaik (granskog)

Björndalsbäcken – Häbberskullarna ligger cirka 15 kilometer söder om Borgafjäll, väster om Stor-Dabbsjön. Höjden över havet varierar från cirka 490 meter vid Kvarnbäcken till cirka 650 meter över havet söder om Isaksflon, väster om Björndalsbäcken. Hela området ligger ovan den fjällnära gränsen.

Vid Björndalsbäcken – Häbberskullarna finns ett stort myr- och skogmosaiklandskap, med flera små tjärnar och rikligt med bäckar. Skogsområdet utgörs delvis av mycket gammal granskog; i vissa fall är granarna över 300 år, med inslag av björk och enstaka sälgar. Terrängen är bitvis svagt kuperad och måttligt blockig. Skogsmarken är frisk till fuktig med blåbär och lingon. I området finns många gamla grova lågor och en allmän förekomsten

av rötade granar. Delar av skogen är mer påverkad av plockhuggning där också förekomsten av grövre död ved är lägre. Skogen har påverkats av dimensionsavverkning i de flesta delar av området. Generellt är förekomsten av hänglavar god. Även vedsvampar, framför allt harticka förekom allmänt vid fältbesöket. Beståndsåldern bedömdes vara cirka 170 år, år 2008. Flera bolagsregistrerade nyckelbiotoper i storleksordningen en halv hektar upp till 46 hektar finns spridda i området.

Skogsområdet vid Björndalsbäcken – Häbberskullarna har höga till mycket höga naturvärden knutna till gamla träd, död ved och en lång skoglig kontinuitet.

Artfynd

Doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), kötticka (NT), liten sotlav (VU), norsk näverlav (VU), rynkskinn (VU), trådticka (S), knottrig blåslav (NT)

Figur 1. Grov liggande död ved av gammal gran i sent nedbrytningsstadium i grannaturskogen vid Björndalsbäcken – Häbberskullarna.

Sjouten Obj.nr: 2

Området är beläget kring sjön Stor-Sjouten och sträcker sig från skogarna strax söder om Bastufjället till Klumpvattnet, som ligger öster om Jougdadalens naturreservat. Området är ett ca 10 200 hektar (varav 4 500 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde med sammanhängande natur- och kontinuitetsskogar, myrar och fjäll. Skogarna domineras till största delen av gran med stort inslag av näringsrika granskogar i ett landskap med rikligt av myrar. Området har en hög årsmedelnedbörd. Flera av de besökta delarna innehåller urskogsartad skog och fjällskogsområdet angränsar även till flertalet urskogsartade skogsområden³. Området är i princip helt skonat från sentida skogsbruk men angränsar till både gamla (numera ungsogar) och nyupptagna kalhyggen.

³ Naturvårdsverket (2004) *Skyddsvärda statliga skogar* - Rapport 5343.

Storlidberget

Kommun: Strömsund

Area: 294 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: juli 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Figur 5. Torrträd av gran i grannaturskog i Storlidbergets sydvästsluttning längst österut.

Storlidberget ligger norr om sjön Stor-Sjouten, drygt 2 km öster om byn Sjoutnäset och drygt

3 km väster om byn Inviken. Storlidberget har branta sydvästsluttningar och svagt kuperade till kuperade ostsluttningar.

Vid Storlidberget växer delvis näringsrik grannaturskog med inslag av björk, sälg och rönn i bitvis brant terräng. Förekomsten av gran i 150-årsaldern eller äldre är oftast allmän och grova granar förekommer ofta måttligt, ibland allmänt. Enstaka spridda flerstammiga granar har en diameter i brösthöjd på ca en meter eller mer. Naturskogen blir generellt luckigare och mer senvuxen högre upp i sluttningarna där även inslaget av sälg och björk ökar. Enstaka björk och sälg är grov. Vissa partier är helt björkdominerade. I den västra delen av området finns även berg i dagen. Den sydvästliga sluttningen är bitvis mycket brant och där det inte finns inslag av fjällbjörk och enbuskar växer barrblandskog. Längst västerut växer sälg allmänt. Någon enstaka solitär tall över 150 år finns intill en av de östliga myrmarkerna i området. I vissa mindre delar i skogen finns allmänt med garnlav (NT).

Skogsmarken är i regel frisk till fuktig med blåbär, lingon och inslag av lågörter. Större stråk med högörter finns, framför allt i sluttningarna. Även i en del björkdominerade partier växer högörter eller ormbunkar. I de fuktigare stråken växer vitmossa, hjortron och ibland kabbeleka eller vide. På en del höjder är skogsmarken torrare med blåbär, lingon, odon och kråkbär. Spridda och enstaka mossövertäckta block finns i skogen.

Förekomsten av både stående och liggande död gran- och björkved i olika storlekar och nedbrytningsstadier är generellt måttlig till allmän. Enstaka rötbrutna granlågor är mycket grova, cirka 60-70 cm i brösthöjdsdiameter. I vissa mindre delar är förekomsten av död ved riklig, bland annat i nedre delen av sydvästsluttningen. Även lågor och högstubbar av rönn och sälg finns spridda i skogen. Längst söderut mellan kraftledningsgata och bilväg är förekomsten av död ved sparsam till måttlig.

I sydväst gränsar området till en tjärn. Därutöver finns spridda bäckar och vattensamlingar i skogen. Spridda myrmarker finns i skogen.

Gamla mossövertäckta stubbar finns framför allt i sydvästsluttningen i den södra delen av området. Längst norrut i området saknas till stor del stubbar. Söder om kraftledningsgatan längst söderut är granen underködd och delvis plockhuggen.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Storlidberget har i regel mycket höga naturvärden både gällande struktur och artfynd. Här finns lång skoglig kontinuitet och ekologisk funktionalitet. Den allmänna förekomsten av gamla granar, gamla björkar, inslaget av sälg och rönn, förekomsten av ofta örtrika partier och i regel hyfsat allmänt med död ved skapar är viktiga strukturer för många ovanliga och rödlistade arter. De påträffade fynden av signalarter och rödlistade arter styrker detta.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), finbräken (S), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), knottrig blåslav (NT), korallblylav (S), kransrams (S), kärrfibbla, lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mörk husmossa (S), nordisk stormhatt, ormbär, orre, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), vedticka (S),

vitgrynig nållav (NT), vitmosslav, västlig hakmossa (S).

Sjoutnäset

Kommun: Strömsund

Area: 462 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: juli 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området ligger ca 1 km från byn Sjoutnäset, norr om sjöarna Stor-Sjouten och Väster-Baksjön, strax öster om Trångmon. Topografin i området varierar med två höjder i väst där den norra höjden mäter knappt 700 meter över havet och den södra mäter ca 680 meter över havet. Båda höjderna sluttar åt alla väderstreck ner mot ett flackt landskap med myr- och skogsmosaiker i östra delen. Här återfinns även en mindre sjö, Bäverflyn, vilken är förbunden med Stor-Sjouten genom den större bäcken Närrovenjohke.

Sjoutnäset är ett urskogsartat område med en variationsrikedom av myr och skog. Skogen är överlag gammal och beståndet grandominerat med inslag av framförallt björk samt enstaka rönn liksom grov sälg och i det östra låglänta området även enstaka asp. Västra enklaven utgörs av en västsluttande delvis brant terräng med senvuxna granar och ibland högvuxna granar på frisk till fuktig mark med inslag av rörligt markvatten och mossiga block. Död ved som torrakor, vindfällen och lågor av gran i

olika nedbrytningsstadier och grovlekar samt björkhögstubbar förekommer måttligt till rikligt. Även i norra delen av området, norr om höjden, utgörs beståndet av mestadels senvuxna granar med nedåtväxande silvergrenar i ca 160-170-årsåldern. Inslag av individer över 200 år och enstaka grova gamla björkar förekommer likväl. Skogen är luckig med bördiga fuktstråk där det växer rikligt med torta i sluttningen västerut. Toppbrott förekommer allmänt liksom stora stråk med rikligt av garnlav.

Fältskiktet i området är generellt av blåbärstyp med inslag av både hög- och lågörter. De näringsrikare markerna återfinns bland annat i sluttningarna öster om höjderna där det växer måttligt-allmänt med grov gran med en brösthöjdsdiameter över 40 cm, enstaka individer mäter upp mot 60 cm. Även här återfinns en riklig förekomst av naturvårdsarten garnlav och kontinuiteten av död ved är fortsatt mycket god.

Vid den mittersta branta sluttningen är granskogen luckig med måttligt inslag av mycket gamla grova björkar. Boniteten är fortsatt hög och det högörtsrika fältskiktet av nordisk stormhatt och torta som växer ymnigt i stora ängar med inslag av smörboll och skogsnäva vittnar om att marken troligen varit hävdpåverkad av slätter/skogsbyte.

I den flacka delen av området vid bäckutloppet från Bäverflyn finns flera granar som uppskattas vara över 250år. Här är det just äldre senvuxna granindivider med silvergrenar som dominerar beståndet med enstaka inslag av grova granar om 50 cm diameter. Marken är i regel frisk med blockinslag och utgörs av ett fältskikt av blåbärsristyp förutom kring vattendraget där vegetationen är mer örtrik samt isolerade fuktstråk av vitmossor och hjortron. I nordost är skogen tydligt plockhuggen men håller fortsatt höga naturvärden knutna till asp.

Figur 6. Höglägesmyr med omgivande senvuxen grannaturskog, utsikt mot Härbergsdalen.

Området hyser mycket höga naturvärden i form av strukturer som gamla träd på både låg- och högproduktiv mark, lövinslag och mängden död ved samt artfynd knutna till bland annat en långvarig skoglig kontinuitet. Skogen är lokalt hänslavsrik och i stora delar helt obruten och urskogsliknande: överlag är området ringa påverkat av skogsbruk. Området har vidare en särskild ekologisk funktionalitet samt är värdefullt ur ett landskapsperspektiv i och med närheten till de två större redan skyddade objekten Daimadalen och Jougdadalens naturreservat samt det planerade naturreservatet Härbergsdalen – Röråhöjden. Delar av området är Natura 2000-objekt och ingår även i område för skyddsvärda statliga skogar samt är av riksintresse för friluftsliv. I väster gränsar området till skogarna vid Trångmon och i öster till Storlidberget som båda bedöms hysa mycket höga naturvärden.

Artfynd

Aspgelelav (VU), brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), knärot (VU), korallrot (S), luddlav (S), läderlappslav (VU), nordisk stormhatt, norsk näverlav (VU), rosenticka (NT), rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), spindelblomster (S), stuplav (S), torta, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT), ängsnycklar

Baksjöbrännan

Kommun: Strömsund

Area: 240 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog och myr- och skogmosaik

Figur 7. Gammal grannaturskog. På granen till höger syns ringhack från tretåig hackspett.

Baksjöbrännan är en udde i sjön Stor-Sjouten i Strömsunds kommun. Skogen består av en skog- och myrmosaik dominerad av äldre grannaturskog och inslag av tall, björk och sälg. De flesta träden är ca 150 år med inslag av granar som är över 200 år. Många av de stående döda granarna var betydligt äldre när de dog. Det finns en viss påverkan av tidigare plockhuggning i området.

Det finns fyra mindre tjärnar och en bäck som rinner igenom området. Kärren är av intermediär typ med god förekomst av dvärglumner och purpurvitmossa. I anslutning till myrarna finns inslag av gamla tallar, vissa med pansarbark. Kontinuiteten av grov död granved är tydlig med både stående döda träd och rötbrutna lågor i olika nedbrytningsstadier. Det finns även död ved av björk och sälg. I fältskiktet dominerar blåbär och lingon. Det finns även friska och blöta partier med bredbladiga gräs, örter och vitmossor.

I sin helhet bedöms området utifrån strukturer, landskapssammanhang och artfynd, att ha omväxlande höga och mycket höga naturvärden.

Artfyn

Brudborste, bårdlav (S), dalripa, doftskinn (NT), dvärglumner, garnlav (NT), granticka (NT), gulnål (S), harticka (NT), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), plattlumner, purpurvitmossa, rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (NT), ullticka (NT), vedflikmossa (NT), vedticka (S), vedtrappmossa (NT), ögonpyrola (S)

Aegkiegieles

Kommun: Strömsund

Area: 236 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: juni 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

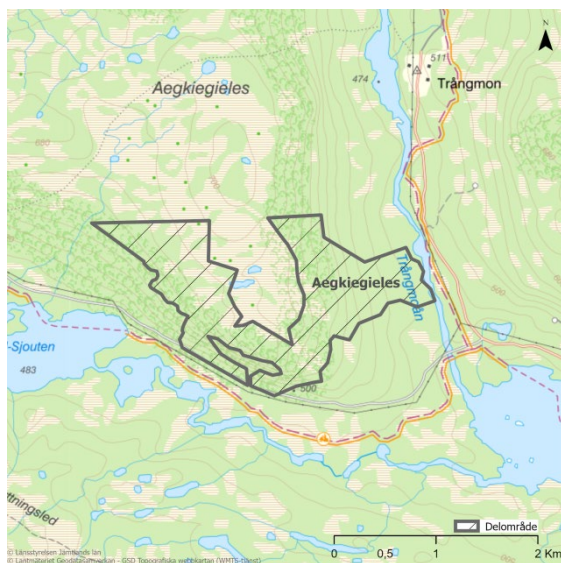
Figur 8. Näringsrik grannaturskog med riklig förekomst av högrörter i Trångmons ostsluttning.

Aegkiegieles ligger drygt 4,5 kilometer öster om byn Blomhöjden och knappt 3 kilometer väster om byn Sjoutnäset. I den östra delen avgränsas området av ån Trångmoån. Terrängen i området är mestadels kuperad med främst sydvästvända sluttningar i väster och ostliga sluttningar i öster. Terrängen är bitvis brant i den södra delen.

Vid Aegkiegieles växer näringsrik grannaturskog med inslag av björk, sälg och enstaka rönn i bitvis brant sydväst- och ostsluttning. Förekomsten av gamla granar i 150-årsåldern eller äldre och grova granar är allmän. Enstaka granar är mycket grova, cirka 70–90 centimeter i brösthöjdsdiameter. Enstaka björkar och sälgar är också grova. Högre upp i sluttningarna blir grannaturskogen ofta glesare med ökat inslag av björk. Här finns både grova kjolgranar och relativt grova björkar varvat med höjdlägen med mer senvuxna och klenare granar och björkar. Även längre ner i ostsluttningen blir granskogen mer luckig och senvuxen. Skogsmarken är i regel frisk till svagt fuktig med blåbär, lingon och inslag av låg- och högrörter såsom torta, skogsnäva och mjölkört. I den nordöstra delen finns ett hav av högrörter och ormbunkar bland mossövertäckta block. Därutöver finns enstaka fuktstråk med vide, bredbladigt gräs och vattenklöver i området. Högst upp i sluttningen i nordost växer fjällbjörkskog med inslag av senvuxna granar. Enstaka träd och partier i skogen är hänglavsrika men i övrigt är

skogen inte hänglavsrik. I den södra delen finns en mossövertäckt blockrik brant sluttning med yngre gran och hög lövandel.

Förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier är i regel allmän, både av stående och liggande björk samt färska grova rotvältor och rötbrutna lågor av gran. Enstaka granlångor är mycket grova, upp till ca 60 centimeter i brösthöjdsdiameter. I en del partier är förekomsten av död ved riklig. Därtill finns enstaka torrträd och högstubbar av gran liksom enstaka lågor, högstubbar och torrträd av sälg och rönn.

Flera mindre bäckar finns spridda i skogen. Därtill finns även spridda mindre vattenhål och vattensamlingar. I den centrala delen av området gränsar skogen till ett stort och sammanhängande komplex med myrmarker.

Få spår av tidigare plockhuggning och dimensionsavverkning finns i skogen. Det finns sparsamt till måttligt med mossövertäckta gamla stubbar i den östra delen, i övrigt verkar stubbar till stor del saknas i den västra delen.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Aegkiegieles hyser mycket höga naturvärden gällande både struktur och artfynd. Här finns både lång skoglig kontinuitet samt ekologisk representativitet och funktionalitet. Den västra delen av området verkar till stor del vara opåverkad av skogsbruk. Den allmänna förekomsten av gamla träd, död ved och fynden av signalarter och rödlistade arter i

hela området styrker skogens höga naturvärden.

Skogsområdet ingår i Natura 2000-området Frostvikenfjällen och är utpekad som skyddsvärd statlig skog samt är av riksintresse för naturvård och friluftsliv. I söder, väster och norr gränsar skogsområdet även till det planerade naturreservatet Härbergsdalen – Röråhöjden och i öster finns skogsområdena vid Sjoutnäset och Storlidberget som Länsstyrelsen bedömer hyser mycket höga naturvärden. Närheten till de två stora naturreservaten Daimadalen och Jougdadalen ger ytterligare ökad ekologisk funktionalitet ur ett landskapsperspektiv.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), harticka (NT), knottrig blåslav (NT), kransrams (S), kötticka (NT), luddlav (S), mörk husmossa (S), nordisk stormhatt, norrlandslav (S), ormbär, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (spår, NT), trolldruva (S), trådticka (S), ullticka (NT), vedticka (S), vedtrappmossa (NT), violettgrå tagellav (NT), vitgrynig nållav (NT), vitmosslav.

Nåsjöknularna-Fårberget

Kommun: Strömsund

Area: 527 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering samt bedömning utifrån flygfoto

Besökt: oktober 2020

Dominerande skogstyp: Granskog och myr- och skog-mosaik

Nåsjöknularna-Fårberget är en barnnaturskog som är belägen norr om Svansäle i Strömsunds kommun. Området är kuperat och omväxlande med berg, branter, lodytor, bäckar, mindre tjärnar och myrmarker.

Norra delen utgörs av granskog i sluttningar och branter upp mot bergstopparna. I höjdlägena är granarna senvuxna med riklig förekomst av garnlav. I de nedre delarna av branterna/sluttningarna dominerar äldre grov, näringsrik granskog med sparsamt-måttligt inslag av björk och enstaka sälgar. I mellersta och södra delen ökar andelen myr- och skogsmosaik.

Markvegetationen i norra delen utgörs av blåbärsris och i sluttningarna med stort inslag av stenbär och högväxta ormbunkar omväxlande med stora källpåverkade och översilade partier med högorter som nordisk stormhatt och torta. Uppe på bergstopparna där det är torrare, dominerar ljung och kråkbär. I mellersta och södra delarna domineras fältskiktet av blåbärsris med hus- och väggmossa samt vitmossor på myrarna.

Död ved förekommer måttlig i området men bitvis är förekomsten allmän till riklig och det

är där som naturvårdsarter knutna till död ved huvudsakligen påträffats. Utifrån strukturer, landskapsammanhang och artfynd, bedöms de södra och mellersta delarna ha höga naturvärden, medan norra delen har mycket höga naturvärden.

Artfynd

Bårdlav (S), dalripa, doftskinn (NT), dvärglumner, garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), harticka (NT), kambräken (S), kötticka (NT), lavskrika, lunglav (NT), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedticka (S)

Figur 9. Sluttningsmyr i norra delens barrnaturskog

Blackfjället Brännberget Obj.nr: 3

Området ligger cirka åtta mil norr om Strömsund strax sydost om naturreservatet Saxvattnet. Höjden över havet varierar från cirka 440 meter vid Bergvattnet till Blackfjällets topp som mäter cirka 720 meter över havet. Här finns ett 8 100 ha (varav 3 500 hektar produktiv skogsmark) stort varierat landskap med framför allt grannaturskog och myrmarker. Den kuperade terrängen med rikligt av bergsknallar, branter, lodytor, vattenmiljöer som bäckar, myrar och tjärnar skapar tillsammans en stor variation av naturtyper med en rik biologisk mångfald.

Öster Nåsjön

Kommun: Strömsund
Area: 505 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering
Besökt: juli 2020
Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget ca 4 km rakt öster om Nyhem mellan Nåsjön, Lill-Borgvattnet och Svartberget vars höjd mäter 686 meter över havet. Landskapet utgörs huvudsakligen av blockrik grannaturskogsdominerad myr- och skogsmosaik med inslag av tallbiotoper på hållmark i svagt kuperad terräng i väst- och sydvästlig sluttning. I området återfinns en tjärn, flera mindre vattenhål och två större bäckar vilka har sina utlopp i Nåsjön.

Stora delar av den generellt luckiga skogen består allmänt av senvuxna granar i 150–200-årsåldern med inslag av klen björk och sälg samt enstaka rönn. I en del partier finns förutom de undertryckta granarna även måttligt med grov gran liksom enstaka grova sälgar. I andra partier är granbeståndet yngre med enstaka inslag av gran i 150-årsåldern, till exempel västerut i höjd med Nåsjöflyn där bonitetet är lokalt hög med 120 åriga granar. Tallar som står i myrkanterna är allmänt över 150 år och träd ända upp till 300 år registreras på hållmarkspartier.

Skogsmarken är i regel frisk till fuktig med husmossa, blåbär, kråkbär och ibland örtrik med inslag av både låg- och högörter såsom hönsbär, skogsnäva och gullris. I fuktigare partier som exempelvis den sumpskogsartade granbiotopen intill bäcken från Krokjärnen växer tuvull och hjortron bland vitmossa och skogsfräken. Vid de blockrika tallhållmarkerna är marken torr och mager med lingon, ljung, kråkbär samt renlav. Enbuskar finns spridda

här och var. Skogen är överlag inte att betrakta som hänslavrik men förekomsten av både triviala hänslavsarter liksom naturvårdsarten garnlav (NT) är lokalt riklig, till exempel i den västra delen av området strax öster om Nåsjön där grannaturskogen är mer sluten och bitvis sumpskogsartad. Här återfinns även frekvent med hackspår efter tretåig hackspett (NT). Enstaka spridda myrstackar upp till och med 180 centimeter höga påträffas på flera lokaler i norra området.

Förekomsten av både stående och liggande död ved av främst gran och björk varierar från sparsamt till rikligt men är i regel måttlig. I norra delen återfinns mestadels färsk död ved av rotvältor och rötbrutna granlågor i olika grovlekar, men även mosstäckta lågor i senare nedbrytningsstadier. Invid myrkanterna finns torrakor av både tall och senvuxen gran liksom tallågor. Enstaka brandpåverkade tallstubbar påträffas vid södra områdets våtmarker. Vid karg hållmark registreras även enstaka tallrotvältor.

I den norra delen av området förekommer grova gamla dimensionsavverkade stubbar. Söderöver återfinns ett större parti som är tydligt påverkat av tidigare skogsbruk vilket syns i form av mosstäckta stubbar från äldre plockhuggning samt sparsamt till måttlig förekomst av kvarvarande död ved. En större nybruten skogsväg registreras i väst, i höjd med Nåsjöflyns norra del.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Öster Nåsjön hyser höga naturvärden kopplade till granskog av naturskogskaraktär och i form av artfynd samt strukturer såsom gamla träd och kontinuitet av död ved. Därtill finns myr- och hållmarker med gamla tallar som ytterligare förstärker naturvärdena. Området är delvis påverkat av tidigare plockhuggning. De partier som bär mer tydliga spår av brukande har god potential att utveckla höga naturvärden inom 10-20 år.

Figur 10. Allmänt med hackspår efter tretåig hackspett (NT) i den västra delen av området strax öster om Nåsjön.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), doftskinn (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gytterlav (S), harticka (NT), Jungfru Marie nycklar, korallblylav (S), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mörk husmossa (S), revlumner, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stupalav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT).

Norra Bergvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 3 762 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog och myr- och skogmosaik

Norra Bergvattnet ligger cirka åtta mil norr om Strömsund strax sydost om naturreservatet Saxvattnet. Höjden över havet varierar från cirka 440 meter vid Bergvattnet till Blackfjällets topp som mäter cirka 720 meter över havet. Därutöver finns Svartberget och

en bergstopp öster om Stor-Bodtjärnen; Gottlandskullen, som båda sträcker sig cirka 685 meter över havet. Den största delen av området ligger ovan fjällnära gränsen.

Här finns ett stort sammanhängande och varierat landskap med framför allt grannaturskog och myrmarker. Det finns även partier med tallskog och lövrik barrnaturskog. Den kuperade terrängen i området hyser utöver olika naturtyper även branter. I området finns flera värdefulla vattenmiljöer såsom tjärnar, bäckar och käll- och bäckdrag.

Skogarna vid Norra Bergvattnet utgörs främst av granskogar i olika successionsstadier med visst inslag av lövträd. Det finns större delar med urskogsartad skog vid Gottlandskullen. Här är skogen gammal, grov och bördig med frodig högrötsflora i fältskiktet. Större partier av fältskiktet i sluttningarna täcks nästan enbart av olika högvuxna ormbunkar vilket ger skogen en egen karaktär och särprägel. Förekomsten av död ved i olika former och nedbrytningsstadier är god till riklig. Kring lågfjällsplatån Blackfjället tar i princip urskog vid. Längst upp vid lågfjällskanten glesnar skogen betydligt och björkinslaget tilltar något.

De yngre skogssuccessionerna utgörs ofta av orörda granbrännor, det vill säga skogsmiljöer som tidigare brunnit. Lövinslaget är delvis betydande vid bland annat Hästberget. De brandrefugiala områdena har aldrig eller

sällan drabbats av brand och karakteriseras av granskog i sena successioner med god tillgång på död ved. Här har större partier i varierande grad påverkats av äldre dimensionsavverkning samt fjällskogsblädning under 1940-talet.

Skogsområdet vid Norra Bergvattnet hyser höga till mycket höga naturvärden knutna till de urskogsartade och variationsrika naturskogarna.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), doftskinn (NT), doftticka (VU), dvärgtufs (S), gammelgransskål (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), knottrig blåslav (NT), luddlav (S), lunglav (NT), nordlig nållav (NT), norsk näverlav (VU), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skinnlav (S), skrovellav (NT), stjärntagging (NT), stuplav (S), taigaskinn (VU), trådticka (S), ullticka (NT), vitskaftad svartspik (NT).

Figur 11. Blockrikt parti med död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier i grannaturskogen vid Norra Bergvattnet.

Bergvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 702 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: juli 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området ligger ca 5 km nordost om Svanselse vid Sjutälven och har fått sitt namn från den större sjö som ligger direkt nordost om området. I söder återfinns sjöarna Nyselet och Hanselet och i väst Näsjöflyn, Lillflyn och Näsjöbäcken.

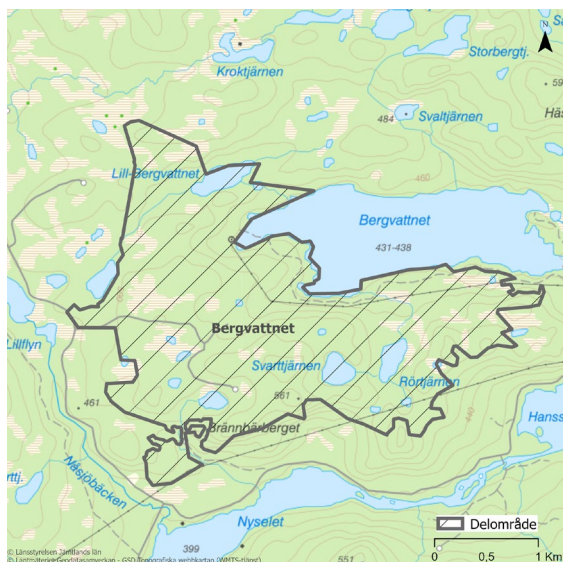
Det stora sammanhängande skogsområdet ligger i ett bergigt landskap med flera omgivande sjöar och tjärnar och består av en terräng med rikligt av mossklädda block, flera spridda myrmarker, mindre bäckar och tjärnar liksom tre större vatten; Lill-Bergvattnet i norr samt Svarttjärnen och Rörtjärnen i syd. Brännbärberget med en höjd på 561 m ö h återfinns i sydväst.

Senvuxen gran dominerar trädbeståndet med inslag av björk, tall, måttligt med lunglavssälgar samt enstaka rönnar och aspar i svagt kuperad till kuperad terräng. Granar över 150 år förekommer i regel allmänt i området, även inslag av individer över 200 år. I frodiga högproduktiva partier med grova och/eller högvuxna granar, till exempel i foten av nordsluttningen mot Bergvattnet samt norr om Brännbärberget, återfinns även måttligt inslag sälgar med en värdefull lavflora. Norr om Brännbärberget påträffas en bergsknall/lodyta som reser sig ca 15 m hög invid ett fuktstråk med inslag av högorter och grov gran om 60 cm i brösthöjdsdiameter. I samma del hittades hackspår av spillkråka. Garnlav förekommer frekvent över hela området, i södra delen löper det i ett kontinuerligt stråk från granskog med högre bonitet till det senvuxna granbeståndet med urskogskaraktär i väst. Vid flera myrkanter samt på hållmarker och partier med påtagligt av berg i dagen i den norra respektive östra delen av området växer gamla senvuxna tallar. En del tallar är grova; någon enstaka tall är cirka 60-70 centimeter i diameter i brösthöjd och väl över 200 år gammal. I den norra delen finns flera lodytor som är cirka 3-4 meter höga.

Skogsmarken i granbiotoperna är i regel frisk till fuktig med blåbär och inslag av lågorter. I mindre fuktstråk återfinns högorter såsom skogsnäva, nordisk stormhatt och torta och på fuktigare partier växer hjortron, skogsfräken

och bredbladigt gräs bland vitmossa. De karga tallhällmarkerna utgörs av torr skogsmark med blåbär, kråkbär, ljung och renlav.

Förekomsten av död ved av både gran och björk i olika storlekar och nedbrytningsstadier är generellt måttlig. I sydöst och väst finns partier med allmänt-rikligt med död ved, liksom i nordslutningen mot Bergvattnet där även död ved av sälg återfinns frekvent. I andra delar är mängden mer sparsam. Färska granlågor, både rötbrutna och vindfällan, förekommer något oftare än i senare nedbrytningsstadier och enstaka högstubbar av gran, rönn och sälg påträffas utspridda över hela området. Därutöver görs enstaka fynd av brandpåverkad död ved av tall, mycket gamla levande tallar med silvergrenar och törskate-toppar samt stående och liggande silverfurur, enstaka grova.

Gamla mossövertäckta stubbar finns måttligt till allmänt i hela området vilket tyder på att skogen tidigare påverkats av plockhuggning. I den södra delen av området har skog nyligen avverkats, här återfinns även enstaka-måttligt med spår av tidigare plockhuggning. Det finns yngre partier med gran i mindre delar av skogen i väst och genom Bergvattnet löper två stycken ledningsgator. Lägre gradens dimensionshuggning har även praktiserats i tallbeståndet i östra området.

Figur 12. Gammal grannaturskog med garnlav (NT).

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Bergvattnet hyser höga till mycket höga naturvärden på grund av skogens artrikedom och struktur såsom förekomsten av obrutna, urskogsliknande delar där äldre senvuxna granar och tallar växer, inslaget av lövträd såsom björk och sälg samt den måttliga till allmänna förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Fynden av naturvårdsarter som är beroende av lång skoglig kontinuitet fungerar vidare som kvitto på områdets höga naturvärden. Mindre isolerade partier förekommer i området med trivial granskog vilka klassas till utvecklingsmarker med god potential att utveckla höga naturvärden inom 20-50 år.

Artfynd

Blanksvart spiklav (NT), blågrå svartspik (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), harticka (NT), jungfru marie nycklar, knottrig blåslav (NT), kärrfibbla, lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mörk husmossa (S), nordisk stormhatt, norrlandslav (S), nästlav (S), plattlumner, purpurmylia (S), revlumner, rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT), vitmosslav (S).

Midsommarfjället Fånsjön Obj.nr: 4

Midsommarfjället-Fånsjön ligger cirka sju mil norr om Strömsund och en mil väster om Norråker i Strömsunds kommun. Området ligger kring Fånsjön och gränsar till fyra befintliga naturreservat; Väster-Fånsjön i sydväst, Stensjön i väster, Hyktaberget i norr och Midsommarfjället i öster. Höjden

över havet varierar från cirka 360 meter vid Spjoutälven till Bunkfjällets högsta topp som ligger cirka 743 meter över havet i öster. Fler höga bergstoppar finns i området såsom Blomsterberget (730 meter över havet) och Stensjöfjället (cirka 715 meter över havet). Midsommarfjället-Fånsjön utgörs av ett 11 800 hektar (varav 6 600 hektar produktiv skogsmark) variationsrikt skogslandskap med talldominerade naturskogar, bördiga högrötsgranskogar och barrblandskogar. Topografin är varierande med fjäll, branter och sluttningar och terrängen är i vissa partier blockrik.

Stensjön-Sjoutälven

Kommun: Strömsund

Area: 1 279 ha

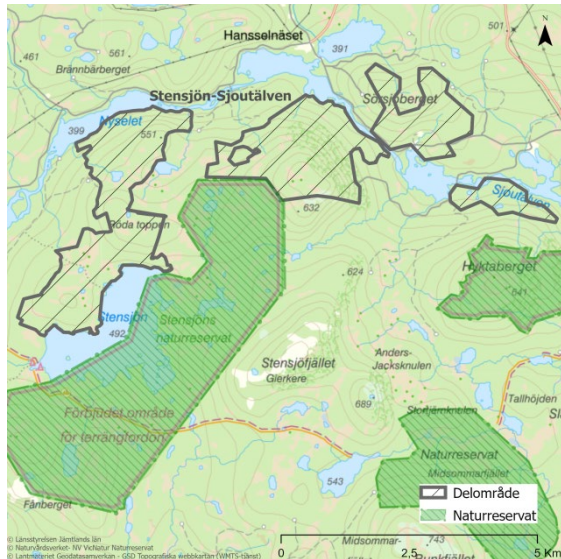
Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018, 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Väster om Stensjön finns ett variationsrikt skogslandskap med både gran- och talldominerad naturskog, lövblandad barrskog och myrmarker med ett rikt inslag av nyckelbiotoper. Terrängen är bitvis kuperad och brant. I vissa partier i tallnaturskogen finns rikligt med asp. Delar av tallskogen är lågproduktiv.

Norr om Stensjöns naturreservat finns en myr- och skogsmosaik dominerad av granskog med inslag av tallskog, näringsrik granskog och lövblandad barrskog, framför allt upp mot höjden i sydost. Terrängen är kuperad med flera höjder och branta lodytor. Utmed den nordvända branten mot Nyselet är skogen varierad med såväl granskog, blandbarrskogar och ofta ett stort inslag av lövträd.

Vid Sörsjöberget norr om Tomas-Hansselet finns en stor variation i naturtyper. Här finns granskog varvat med tallskog och lövblandad barrskog. Högorter finns i vissa fuktigare partier. Även här är terrängen starkt kuperad med flera sydvända branter med högproduktiv granskog med grova granar som är över 30m höga.

Söder om Sjoutälven växer mestadels tallskog med inslag av granskog och mindre myrmarker och består till stor del av en nyckelbiotop som beskrivs ha en hög orördhet.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdena vid Stensjön Västa, Stensjön Norra, Sörsjöberget och Sjoutälven Södra har höga naturvärden knutna till de varierande naturskogsmiljöerna och med en kuperad terräng med inslag av branter och lodytor som skapar förutsättningar för en rik biologisk mångfald. Området är beläget i ett stort sammanhängande naturskogslandskap vilket ytterligare höjer naturvärdena.

Slättesselberget-Bodberget

Kommun: Strömsund

Area: 1 867 ha

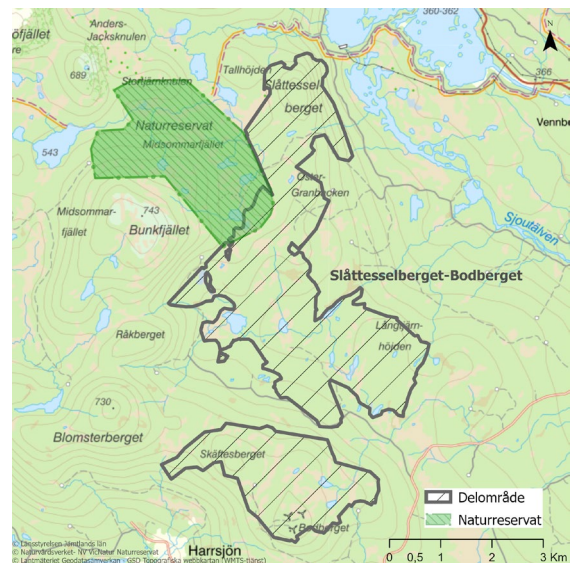
Inventeringsmetod: Helikopter- och fältinventering

Besökt: 2007 och 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget strax öster om Midsommarfjällets naturreservat och sträcker sig från Harrsjön i söder till Korsselet i norr. Skogarna är varierade med allt från karga glesa tallskogar, näringsrika fuktiga granskogar, blandbarrskogar och generellt ett stort inslag av lövträd. Flera av barrnaturskogarna i området utgörs av grandominerade och glesa naturskogar med senvuxen gran och högörtstråk. Även en del asp förekommer. Terrängen är även den varierad med många sluttningar, enstaka branter och i de centrala delar ett kulligt, blockigt åslandskap med rikligt av små lokar och fuktiga sänkor. Spritt i området finns flera bolagsregistrerade nyckelbiotoper som beskrivs som barrnaturskogar med höga lövskogsvärden.

Kring Bodberget och Skäftesberget finns ett variationsrikt skogslandskap med äldre och senvuxen grannaturskog, lövblandad barrblandskog och tallskog i en varierad topografi. Vid Villestjärnarna finns ett vackert myr- och skogsmosaiklandskap.

Förekomsten av kolad ved och brandljud i enstaka brandöverståndare ger en tydlig indikation om brandpåverkan. Nästan hela det centrala området påverkades av en omfattande skogsbrand för ca 170–190 år sedan. Mindre brandrefugiala områden med betydlig äldre träd finns spridda i området. Kring de rikligt förekommande små vattensamlingarna finns ofta inslag av grövre aspar. Tillgången till död ved är sparsam till måttlig på grund av skogens ålder och brandhistoriken. Undantag finns dock i de brandrefugiala avsnitten och de björkrika och mera bördiga sänkor där det är allmänt till rikligt med främst död lövved.

Vid de två tjärnarna i det centrala partiet i skogsområdet finns en svagt utvecklad dalgång. Terrängen är småkuperad och mycket blockrik. Här växer gles och mager ca 150 årig grandominerad naturskog.

Skogsområdet har höga till mycket höga naturvärden. Detta är en stor förhållandevis sammanhängande skogslandskap med en rik variation i naturtyper och topografi.

Artfynd

Fläckporing (VU), gammelgransskål (NT), gränsticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), skinnlav (S), skrovellav (NT), stor aspticka (NT).

Stensjöfjället

Kommun: Strömsund

Area: 1785 ha

Inventeringsmetod: Fält- och helikopterinventering

Besökt: 2018 och augusti 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget öster om Stensjöns naturreservat vid Stensjöfjället, och domineras av senvuxen och gammal grannaturskog med inslag av björk i en varierad topografi. Det finns även partier med tallskog och lövblandad barrskog. Flera fuktstråk finns i granskogen, även med inslag av högorter. Förekomsten av död ved är i regel allmän. Skogsmarken är lågproduktiv vid

Stenfjället men örtrik i sluttningarna. Det finns flera branta sluttningar i området.

I söder, öster om Sakariastjärnarna, finns äldre flerskiktad granskog med björk och en del grövre granar och aspar (cirka 50-60 centimeter i brösthöjdsdiameter).

Förekomsten av hänglavar är sparsam till måttlig och förekomsten av död ved är sparsam. Ännu längre österut blir skogen trivialare på en höjd med enstaka äldre tallar bland lågväxta granar och enstaka aspar. Terrängen är blockrik. Topografin är varierad med granskog i sänkor och äldre tallbestånd på höjdlägena.

Naturtyperna varierar stort i området med allt från äldre högväxt granskog på frisk skogsmark med blåbärsris och lågorter som övergår i mer senvuxen och gles granskog med stort inslag björk i lite blockrikare terräng. Även äldre och blockrik tallskog finns med inslag av gran och björk. Enstaka tall är relativt grov och i något parti finns berg i dagen. Förekomsten av död ved är ofta sparsam.

Söder om Stensjöfjället växer äldre gles granskog med en del lågväxt björk. Bitvis blir granarna klena på höjderna med stort inslag av lågväxta bukettformigt växande björk. Granskogen blir äldre och grövre söderut. Ett parti består av örtrik granskog med relativt grova granar, dock ej över 50 centimeter i brösthöjddiameter. Fältskiktet utgörs av både lågorter som ekbräken och hönsbär, och högorter som skogsnäva och ormbunkar. Vid fuktstråken finns både skogsfräken och vitmossa. Skogen är hänglavsrik i flera partier. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig. I de nedre sluttningarna sydväst om Stensjöfjället finns äldre granskog med inslag av enstaka äldre tallar. Ett stort område med impedimentliknande mark tar vid där flera höjder hyser gles äldre tallskog med inslag av senvuxen gran och björk. Den äldsta tallen bör vara ca 350 år. Sydost om Stensjöfjället finns en höjd som ligger 689 meter över havet. I dess ostsluttning finns en näringsrik granskog med högorter såsom stormhatt, torta och ormbunkar. Granen är relativt grov och är troligtvis minst cirka 150 år. Förekomsten av liggande och stående död gran är måttlig.

Skogen i denna sluttning har mycket höga naturvärden. I sydost blir terrängen mycket brant och blockrik. På toppen av höjden finns en nästan trädlös och impedimentartad terräng. I västsluttningen finns klenare björk- och granskog. Granen är ofta senvuxen och skrovelbarkig, de äldsta granarna är troligtvis över 150 år gamla.

Sydväst om Oduglignsjön finns ett bitvis örtrikt bäckdråg med omkringliggande sumpskog och relativt grov björk. Skogen blir glesare och mer lågväxt upp mot höjderna kring Oduglignsjön. Granskogen har inslag av björk och är relativt lågväxt intill sjön. Nordost om Oduglignsjön finns en grannaturskog i en blockrik och brant sydsluttning på frisk lågörtsmark med inslag av torta och högvuxna ormbunkar. Förekomsten av hänglavar är ofta riklig och förekomsten av död ved är måttlig.

Sammantaget har skogsområdet vid Stensjöfjället höga naturvärden. Detta är ett variationsrikt område med dominans av senvuxen och gammal grannaturskog och inslag av näringsrika granskogar, tallskogspartier med inslag av områden med mycket höga naturvärden och partier som inom snar framtid kommer utveckla höga naturvärden. Områdets branter och den starkt kuperade terrängen skapar en stor variation av mikromiljöer. Många av branterna är dessutom svåra att bedriva skogsbruk i och har därför urskogslikande strukturer.

Figur 13. Hänglavsrik grannaturskog norr om Oduglignsjön.

Fånsjön

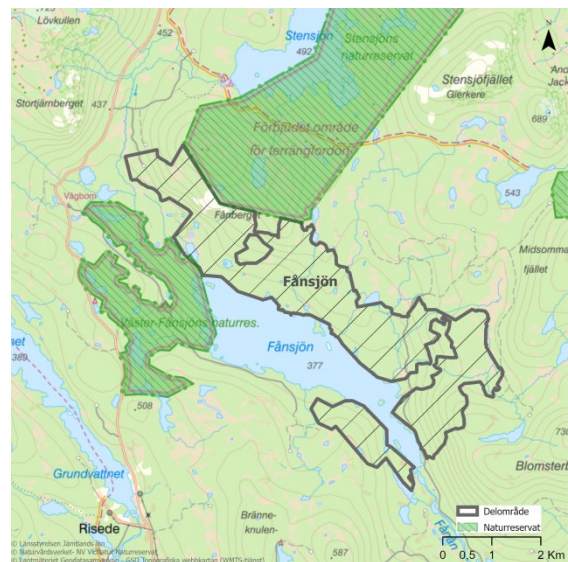
Kommun: Strömsund
Area: 1 275 ha

Inventeringsmetod: Fält- och helikopterinventering

Besökt: 2018 och augusti 2019

Dominerande skogstyp: Tallskog

Området är beläget norr om Fånsjön och domineras av tallnaturskog med inslag av grannaturskog, barrblandskog och mindre partier med lövrik blandbarrskog.

Mellan Fånsjön och Hällholmtjärnen växer mestadels talldominerad naturskog med inslag av gran och asp i bitvis blockrik terräng och varierad topografi i en sydsluttning mot Fånsjön. Det finns både äldre och lite grövre tall, troligtvis upp till cirka 300 år, liksom yngre och klenare tall. Området är brandpräglad med både kolade stubbar och lågor samt brandljud på tall. Förekomsten av död ved i skogen är mestadels sparsam men ökar något i nordväst med fler lågor av tall och högstubbar. Delar av området är sedan tidigare hårt påverkat av äldre plockhuggning.

Vid Sakariasknulen finns en brant sydsluttning. Där växer urskogsartad och relativt gles tallskog med enstaka tallar som troligtvis är en bra bit över 400 år gamla. Fältskiktet utgörs av lingonris och kråkbär. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig med torrakor och lågor. Brandspår finns i form av kolade stubbar och lågor. Inga avverkningsstubbar hittades vid fältbesöket. Uppe på höjden finns berg i dagen och även här växer gles och gammal tallskog. Söder om Sakariasknulen

övergår tallskogen i en barrblandskog med både tall, gran och spridda aspar som förmodligen uppkommit efter brand. Träden är relativt högväxta. Här finns även ett parti med äldre och gles tallskog i relativt blockig terräng med enstaka tallar som är upp mot 250 år. Öster om Sakariasknulen finns en brandpräglad äldre och relativt högvuxen granskog med inslag av asp och tall. Förekomsten av död ved är sparsam. Längs med Sakariasbäcken som passerar en mindre tjärn innan den rinner ut i Fånsjön, finns en näringsrik granskog dominerad av högorter och ormbunkar i de fuktigare delarna. Blåbärsris finns i de friskare partierna. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig av både gran och björk.

Vid sjön Fettjan som har sitt inlopp i Fånsjöns nordvästra del finns en mosaik av granskog, tallskog, lövblandad barrskog, triviallövskog och myrmarker. Längs med Fånbergets branta sydsluttning, växer omväxlande trivial lövskog, lövblandad barrskog och mindre partier med granskog. I de nedre delarna av Fånbergets sluttning dominerar tallskog med inslag av gran- och lövblandad barrskog.

Sydväst om Salomonsmyren rinner en örtrik bäck med högväxt gran där delar utgörs av en brant och svåråtkomlig bäckravin. Söder om bäcken växer en granskog på blockrik mark. I västsluttningen norr om Korsflobäcken finns en relativt gles höjdlägesgranskog med stort inslag av björk. Uppe på höjden finns en gammal tallskog av kråkbär-, ljung- och lavristyp. Brandpåverkade stubbar finns i skogen men i övrigt saknas avverkningsstubbar. Österut finns en relativt lågvuxen granskog med björkinslag på blockrik mark. I norra delen, sydost om Salomonsmyren, blir granskogen mer högvuxen och flerskiktad med flera träd rikligt draperade med hänglav i småkuperad terräng. I Blomsterbergets västsluttning ner mot Fånsjöns östra del växer omväxlande tall- och granskog med inslag av blandbarrskog och lövrikare partier. Norr och nordväst om Blomsterberget dominerar granskog.

I området finns gott om nyckelbiotoper som beskrivs ha måttlig till hög orördhet, höga

lövvärden och god förekomst av gamla träd. Sydost om Fånsjön finns ett flertal bolagsregistrerade nyckelbiotoper som utgörs av ett 110 hektar stort brandfält som enligt satellitbilder brann 2014 eller 2015.

Skogsområdet vid Fånsjön har höga naturvärden. Det finns flera partier som påverkats i större utsträckning av plockhuggning och orörda partier med mycket höga naturvärden, bland annat vid Sakariasknulen och söder om Salomonsmyren. Detta är ett stort sammanhängande skogslandskap med en rik variation i naturtyper och topografi. Höga naturvärden är knutna till bland annat äldre träd, ett relativt stort lövinslag, hög bördighet i enstaka gransskogar och tidigare brandpåverkan i delar av området. Stora delar av området är väglöst, åtminstone i de centrala delarna av skogen.

Figur 14. Gles äldre tallnurskog nära toppen av Sakariasknulen i skogsområdet vid Fånsjön.

Bunkfjället - Blomsterberget

Kommun: Strömsund

Area: 1 446 ha

Inventeringsmetod: Fält- och helikopterinventering

Besökt: 2018 och augusti 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

I Blomsterbergets sluttningar, särskilt västerut, finns ett långsmalt och högst varierat område som domineras av granskog med inslag av tallskog. Terrängen i området är dramatisk med mäktiga branter, höga lodytor, bergstoppar och en milsvid utsikt.

På toppen av Blomsterberget finns en gles höjdlägesgranskog med äldre granar och stort inslag av björk samt torta i fältskiktet. Förekomsten av död ved är sparsam. I området finns ett flertal större bolagsregistrerade nyckelbiotoper som beskrivs ha höga naturvärden kopplade till lövträd.

Längs med Midsommarfjällets vidsträckta västsluttning öster om Bunkfjället finns mestadels lövblandad barrskog med inslag av gran- och tallskog. I den norra delen av västsluttningen finns en gles näringsrik granskog med inslag av björk och högorter i fältskiktet. En del relativt grova granar finns med en brösthöjdsdiameter upp till 60 centimeter. Även ett flertal grova granlågor finns i skogen. I övrigt är förekomsten av död ved sparsam. Inslaget av björk ökar österut uppför Midsommarfjällets sluttning. Uppe på Bunkfjället finns flera myrmarker varvat med björk- och barrblandskog.

Skogsområdet vid Bunkfjället har höga naturvärden och skogsområdet vid Blomsterberget har mycket höga naturvärden.

Stor Gubbmyrknulen Obj.nr: 5

Området är beläget norr om orten Lidsjöberg, ca 6 mil nordväst om Strömsund. Området är ca 390 hektar (varav 300 hektar produktiv skogsmark) stort. Terrängen är starkt kuperad med flera mindre berg och ett par bäckraviner. Skogen består till största delen av nyckelbiotoper som beskrivs som

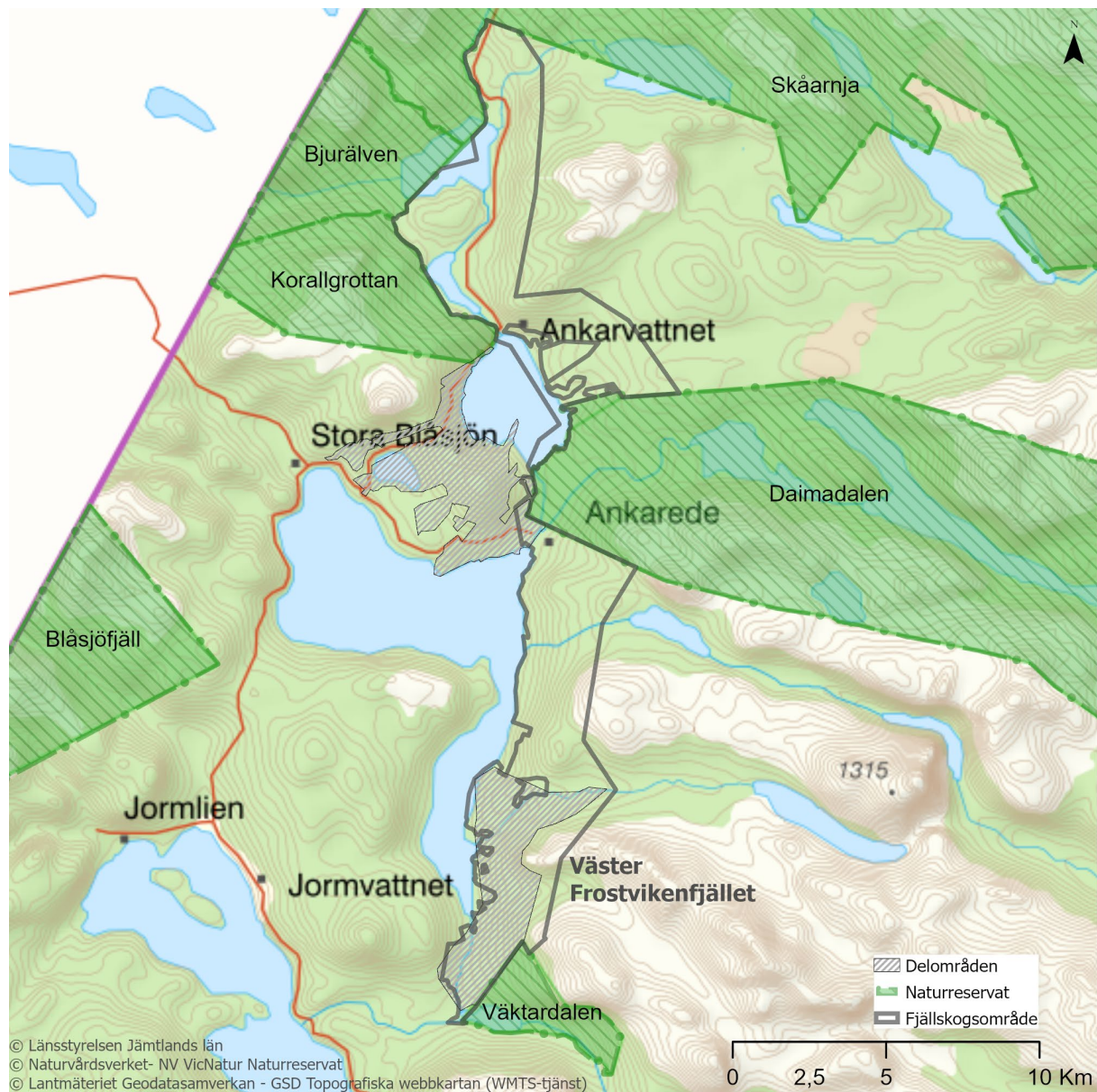
urskogsartade. Skogen varierar från senvuxen granskog uppe på bergen till mer produktiv granskog i svackorna.

Väster Frostviksfjällen Obj.nr: 6

Området är beläget i nordvästra Jämtland och sträcker sig från Leipikvattnets urskogsartade skogar i norr ned till Lill-Blåsjöns östsida med dess branta sluttningar. Området är 8 100 ha (varav 3 100 hektar produktiv skogsmark) stort och består till stora delar av västvända sluttningar dominerad av granskog med många små bäckar och bäckraviner. Berggrunden är komplex och varierad. Artfynd

visar att klimatet har en suboceanisk prägel. Generellt finns stort inslag av kalk i områdets norra delar medan de södra delarna är mer varierad mellan sura och basiska bergarter. Den basiska berggrunden ger upphov till ett rikligt inslag av ängsgranskogar som karakteriseras av grova granar och ett frodigt fåltskikt.

Lilla Blåsjön – Våktarklumpen

Kommun: Strömsund

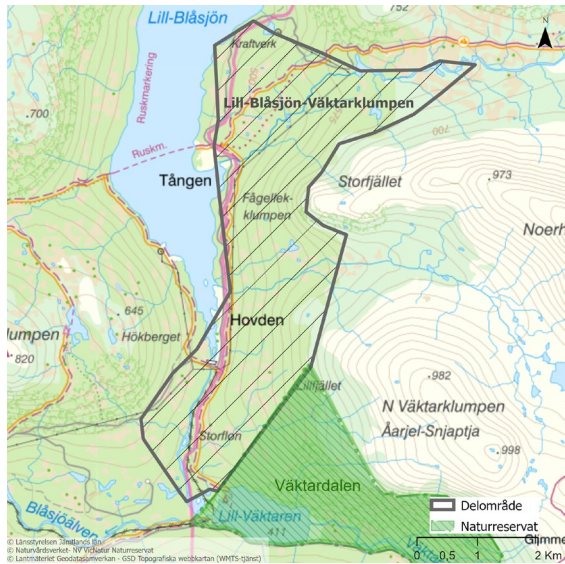
Area: 1 545 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Området är beläget öster om Lilla Blåsjön i Storfjället och N Våktarklumpens vidsträckt västsluttning med en höjdskillnad på nästan 300 meter (411-700 m ö.h.).

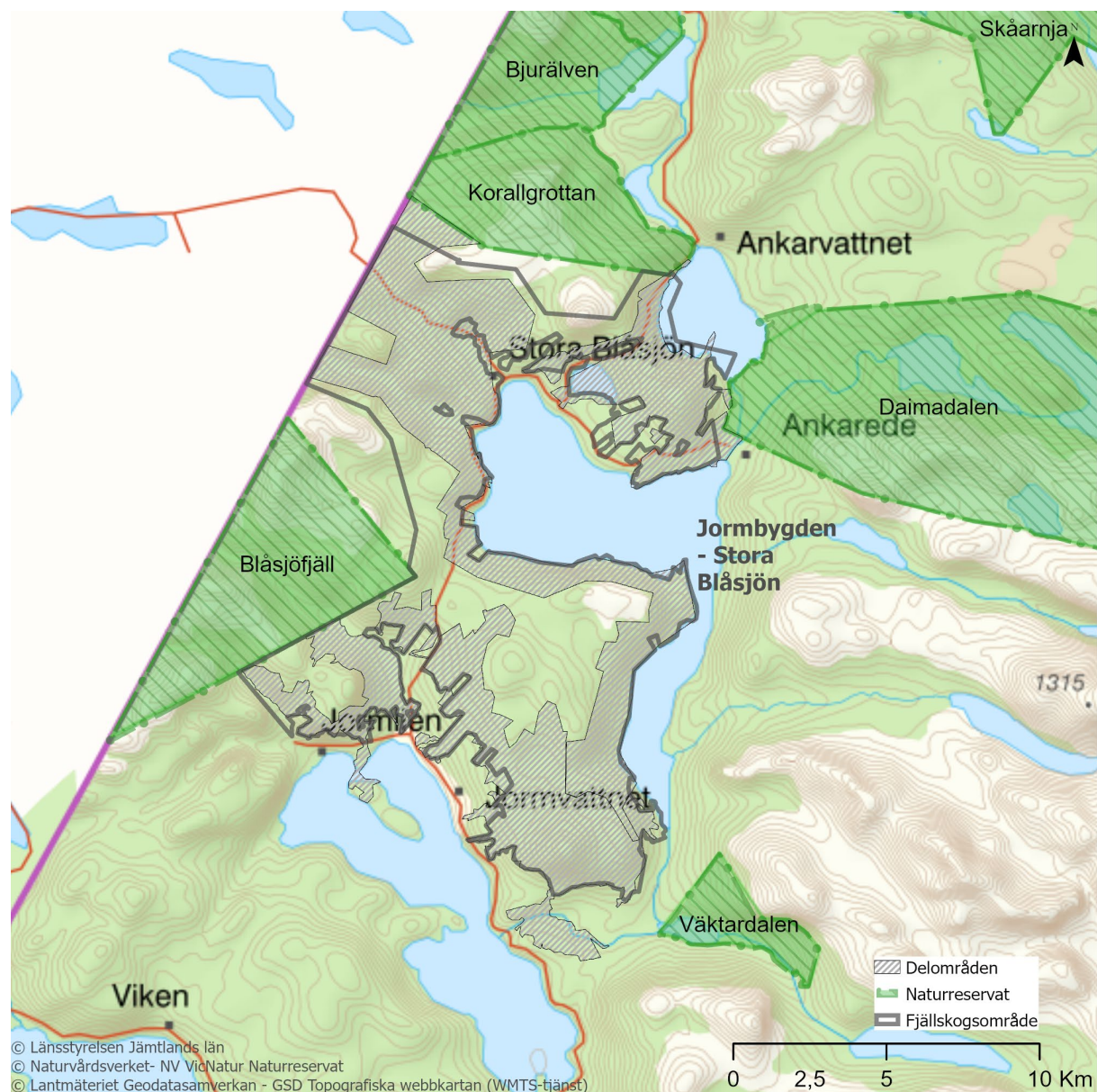
Skogen består till största del av granskog på frisk till fuktig mark med rikligt av lövträd och sluttningssmyrar. Området är präglad av rörligt markvatten i sluttningarna och flera bäckar avvattnar området. Längre upp i sluttningarna blir skogen glesare, mer senvuxen med ökat lövträdsinslag. I hela området finns gott om gamla träd och i norra och södra delarna finns det även gott om död ved i olika nedbrytningsgrader. De centrala delarna är något mindre intressanta än övriga områden ur naturvårdssynpunkt. Många artfynd av norsk näverlav och liten sotlav visar att området har en god kontinuitet av gamla granar och att klimatet troligen har en suboceanisk prägel med en hög nederbörd och relativt milda vintrar.⁴

Området har i sin helhet höga naturvärden kopplade till ett stort och sammanhängande naturskogsområde med gott om gamla träd, död ved och en värdefull kryptogamflora.

⁴ Artportalen (2021). *Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar*. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Jormbygden - Stora Blåfjället Obj.nr: 7

Jormbygden, Stora Blåfjället ligger cirka 2 mil nordväst om Gäddede, strax norr om Jormlien och består av ett 14 400 hektar (varav 4 700 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde. Området gränsar till Korallgrottans naturreservat i norr och till sjön Lill-Jorm i söder. Geologin är likt korallgrottans naturreservat speciell och komplex och domineras av kalkhaltiga bergarter. Klimatet har en oceanisk prägel och flera arter som förknippas med boreala regnskogar är hittade vid Lerdalen. Området domineras av granskogar med rikligt inslag av frodvuxen ängsgranskog och lövskogar. Speciellt för området är inslaget av frodiga gråalskogor på lerskiffer med ett två meter högt fältskikt av strutbräken. Terrängen är varierad och kuperad med många vattendrag, raviner och sluttande kärr.

Ankarvattsruet

Kommun: Strömsund

Area: 1 708 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Området ligger kring Ankarvattsruet, som är ett 717 meter högt berg som omges av sjöarna Ankarvattnet, Mesvattnet och Stor-Blåsjön. Området präglas av en stor höjdskillnad på nästan 300 meter från Stor-Blåsjön (437 m ö.h) till Ankarvattsruets topp. Runt Ankarvattsruet finns skogsklädda sluttningar i alla väderstreck.

De högsta delarna av berget når nästan trädgränsen och domineras av björk, delvis med högrörtsvegetation. Längre ned på bergets sidor, samt i ost- och sydsluttningar av det intilliggande fjället Mesklumpen, finns gammal barrskog som till allra största del är grandominerad med inslag av björk och en ganska god förekomst av död ved. På flera ställen finns allmänt med död ved av främst gran. Över hälften av granskogen är av högrörstyp. Flera bäckar rinner nedför sluttningarna. I de mindre sluttande delarna består markvegetationen av bärris och myr- och kärrvegetation.

I sydöstra delen av delområdet, närmast Ankarede finns ett område som skiljer sig från den annars grandominerade skogen. Här

ligger en flack talldominerad myr och skogsmosaik med god förekomst av både gamla tallar och granar. Myrmosaikens gränsar i nordost till naturreservatet Daimadalen.

Skogen i Mesklumpens ostsluttning gränsar till naturreservatet Korallgrottan. Området har likt Korallgrottans naturreservat en komplex berggrund rik på basiska bergarter vilket skapar förutsättningar för en kalkgynnad fauna, funga och flora. Den speciella lättvittrade geologin har skapat formationer med långsträckta bergknallar som avgränsas av ravinliknande bildningar.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till en lång skoglig kontinuitet, den rikliga förekomsten av näringsrika granskogar, gamla granar och lövträd. Området har troligen en suboceanisk prägel då klimatet är mildt och nederbördsrikt⁵. Den starkt kuperade terrängen med ravinbildningar, branter och kalkhaltiga bergarter tillsammans med det fuktiga och milda klimatet skapar en stor variation och mycket goda förutsättningar för många rödlistade arter och nationellt ovanliga arter.

Stor-Blåsjön

Kommun: Strömsund

Area: 4924 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

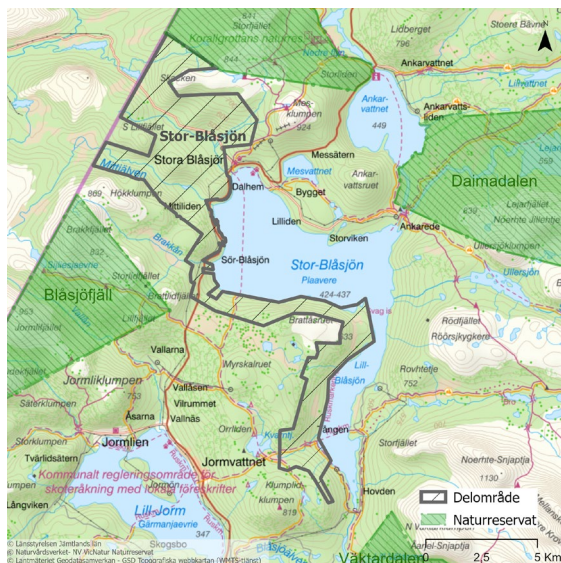
Stor-Blåsjön ligger cirka 10 mil nordväst om Strömsund. Området gränsar till Korallgrottans naturreservat i norr och till Våktardalens naturreservat i sydost. Därutöver ligger Blåsjöfjälls naturreservat ett par kilometer bort i väster. Den norra delen av området väster om Stor-Blåsjön är ett riksintresse för naturvård och hela området är riksintresse för rörligt friluftsliv. Berggrunden i området är mycket komplex med ett stort inslag av basiska bergarter.

⁵ SMHI (2021). *Normalperioden 1991-2020*. Hämtad: <https://www.smhi.se/kunskapsbanken/klimat/normaler/normalperioden-1991-2020-1.166930> 2021-11-08

Stor-Blåsjön omges av flera fjäll och berg med mer eller mindre branta sluttningar. Området har en höjdskillnad på cirka 340 meter, från cirka 430 meter över havet vid Stor-Blåsjön till Skackens sluttningar i nordväst som sträcker sig upp till cirka 770 meter över havet. I området rinner Mittiälven i en djup dalgång med mer eller mindre branta syd- och nordsluttningar.

Skogen i området utgörs till största del av gamla och ofta näringsrika grannaturskogar. Nordväst om Stor-Blåsjön dominerar äldre grannaturskog med inslag av myrmarker. Flera delar av granskogen är lövrik med inslag av björk och sälg. Strax väster om Stor-Blåsjön finns det rikligt med högrörter i fältskiktet. Skogen blir mer lågproduktiv och övergår i glesare höjdlägesgranskog upp mot höjderna. Väster om Sör-Blåsjön finns ett vattenfall och kanjon, Brakkåfallet. Förekomsten av björk är här stor.

Sydväst om Stor-Blåsjön, i östra delen av Brattlidfjällets ostsluttning, rinner en fjällbäck i en örtrik dalgång där delar utgörs av en bäckravin. Bäckens är utpekad som ett Natura 2000-område (Gröndalen Frostviken). Här består berggrunden av kalkfyllit och jordarten av lerig morän. En del mycket gamla granar samt enstaka grova björkar finns längs med bäcken.

Söder om Stor-Blåsjön rinner flera bäckar i nordliga sluttningar ner mot sjön. Flera delar

av grannaturskogen är örtrika. Lågor förekommer och finns rikligt på vissa ställen. Överlag är förekomsten av död ved allmän i de centrala delarna av området, särskilt i bäckdalarna.

Norr om Brattåsruet är skogsmarken relativt lågproduktiv och flera delar utgörs av tallimpediment. Äldre tall förekommer. Vissa partier utgörs även av barrblandskog där högrörter saknas.

Längs med Lill-Blåsjöns västsida dominerar grannaturskog. Förhållandevis många torrakor finns i norra delen längs med Lill-Blåsjön. I höjd med Tången på den västra sidan av Lill-Blåsjön finns ett örtrikare parti med flera rötbrutna lågor.

Skogsområdet vid Stor-Blåsjön har höga till mycket höga naturvärden framförallt kopplade till den näringsrika granskogen med gott om död ved, stora inslaget av äldre lövträd, ett suboceaniskt klimat, en värdefull kryptogamflora och en komplex och ofta basisk berggrund med bland annat lättvittrade lerskiffer.

Jormvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 2 973 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Området Jormvattnet utgörs av Myrskalruets sydvästsluttning samt sluttningar runt lågfjället Klumpliklumpen. Större delen av de högre liggande områdena täcks av björkdominerad skog, myrmosaiker och ett antal sjöar av olika storlekar. Runt Klumpliklumpen ligger den äldre barrskogen mestadels som en krans mellan björkskog och ungbestånd. Barrskogen i delområdet domineras av gamla granar med inslag av mindre partier med mycket björk. I bestånden finns spritt med död ved. I lägre liggande delar förekommer ofta mer död ved, bland annat i den breda remsan med äldre skog som går nästan ända ned mot landsvägen i norra delen av byn Jormvattnet. Det allra mesta av

granskogarna i sluttningarna är av högörtstyp. Det finns gott om bäckar och några raviner som rinner nedför sluttningarna. I delområdet ingår ett till stor del flackare område med äldre granskog, delvis med skogsmyrmosaik, kring Blåsjöälvens nedre lopp. Särskilt höga naturvärden med mer död ved finns här i närheten av älven. Berggrunden i området domineras av den basiska bergarten kalkfyllit.

Området har i sin helhet höga naturvärden med inslag av mycket höga naturvärden kopplade till ett stort och sammanhängande myr- och naturskogsområde med värdefulla näringsrika granskogar och en basisk berggrund.

Jormklumpen

Kommun: Strömsund

Area: 1 146 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Området är beläget strax norr om det lilla samhället Jormlien. De skogklädda sluttningarna runt lågfjället Jormklumpen och sydsluttningen av Lillfjället är delvis mycket branta.

Figur 15. Lerdalsälvens regnskogliknande ravinskogar.
Foto: Fredrik Larsson

Skogen i sluttningarna domineras till allra största delen av gammal granskog med ganska god förekomst av död ved, på vissa ställen finns allmänt med död ved av främst gran. Några delar i de övre delarna av sluttningarna är björkdominerade. Ett större parti dominerat av olika lövträd ligger i övre delen av Jormklumpens sydost- och ostsluttning. I västligaste delen av fjällets sydvästsluttning ner mot Lerdalsälven finns ett område som till stor del domineras av björk men som också innehåller höga naturvärden knutna till gran. I den djupa dalgången ner mot Lerdalsälven finns även rikligt inslag av mindre raviner. I övrigt finns det många bäckar, och sluttningar med frodig granskog av högörtstyp. Den större vattendraget Vallån rinner genom norra och östra delarna av delområdet. Mindre myrar finns i de lite flackare delarna av sluttningarna. I området finns även inslag av gammal mer näringsfattig granskog bland annat i de flackare delarna och vid udden i sjön Lill-Jorm och i södra delen av Jormön. Området gränsar i nordväst till naturreservatet Blåsjöfjäll. Geologin i området är basisk och lättvittrad, vilket skapat många värdefulla naturliga element tex. de många ravinerna och en kalkgynnad flora, funga och fauna.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till näringsrik granskog med bitvis mycket höga lövvärden och naturvärden kopplade till lövskogar. Särskilt höga naturvärden finns i sluttningarna ner mot Lerdalsälven. Klimatet har en suboceanisk prägel och i närheten av området finns arter förknippade med boreal regnskog tex. Njurlavsknapp, skrovellavsknapp och kavernularia⁶.

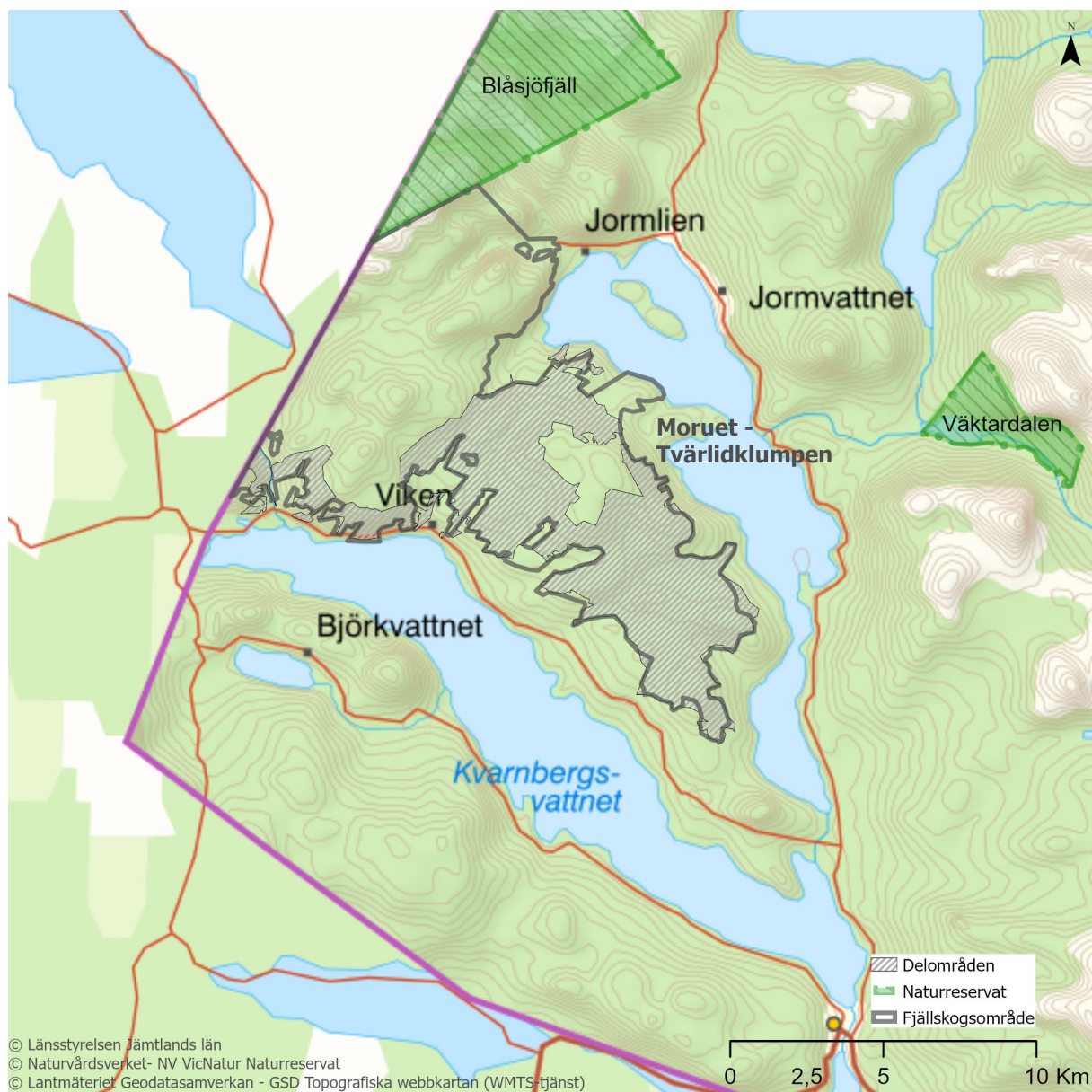

Figur 16 Utmed Lerdalsälven finns frodiga suboceaniska lövskogar med en mycket värdefull lavflora. Foto Fredrik Larsson

⁶ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Moruet Tvärlidklumpen Obj.nr: 8

Området är beläget ca 1 mil nordväst om Gäddede, norr om Kvarnbergsvattnet och söder om sjöarna Lill- och Stor-Jorm. Området är 11 400 hektar (varav 4 400 hektar produktiv skogsmark) stort som består av fjäll och lågproduktiv skog i västra delen medan östra delen består av ett kuperat område med många små höjder och rikligt med bäckar och sluttningar med frodig ängsgranskog. Berggrunden är kalkrik och består främst av kalkfyllit. Klimatet har en suboceanisk prägel och här finns flera arter som är förknippade med boreal regnskog⁷.

⁷ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/2021-11-08>

Lillruet

Kommun: Strömsund

Area: 4 997 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Mellan sjöarna Kvarnbergsvattnet och Stor-Jorm/Lill-Jorm ligger ett stort höjdområde med berg, myrar, mindre sjöar och lågfjället Lillruet/Moruuet. Några av myrområdena har näst högsta klass (klass 2) i våtmarksinventeringen. Skogarna i området domineras helt av äldre gran och har en del inslag av död ved, bl a björklågor. På högre höjd är det ofta mycket björk i trädskiktet eller gles granskog av höjdlägestyp. På ett par ställen i södra delen finns uppvuxen björkskog på mark där barrskogen tidigare avverkats.

Främst i västligaste delarna, t ex väster om våtmarken Floarna, har skogen särskilt höga naturvärden med mer död ved, örtvegetation och i en liten del finns även urskogslänkande skog. Norr och söder om Stormyren i södra delen, finns även där gott om död ved och gamla träd. Den nordligaste delen, Middagshögen, där skogen gränsar mot Lill-Jorm, tycktes delvis vara värdekärna av lite sämre klass, delvis dock registrerad nyckelbiotop. Uppskattningsvis omkring en femtedel av skogen i delområdet har högörtvegetation, framför allt väster och sydväst om Lillruet.

Vissa delar av delområdet är klassade som nyckelbiotoper av markägande skogsbolag och prioriterades därför inte för inventering. Ett stort antal bäckar rinner från höjdområdena ned mot omgivande stora sjöar. Området är beläget i ett område med rikligt av basiska bergarter. Artfynd i närområdet vittnar om att klimatet i denna del av Jämtland har en suboceanisk prägel som förstärks av de stora sjöarna och är särskilt hög i raviner och i norr- till ostvända sluttningar.

Hela området bedöms ha höga till mycket höga naturvärden kopplade till ett stort naturskogslandskap rikt på gamla träd, näringsrika granskogar, en basisk berggrund. Det regniga suboceaniskt präglade klimatet gynnar troligen många nationellt ovanliga fuktighetskrävande arter.

Brännälven - Backen

Kommun: Strömsund

Area: 591 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

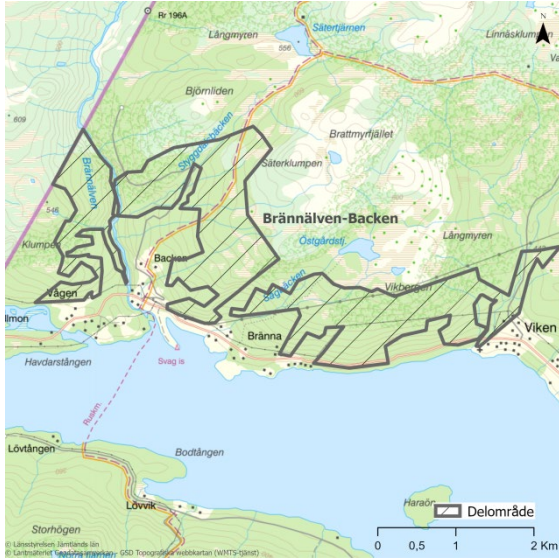
Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog/ näringsrik granskog

Kring Brännälven, som mynnar i västligaste delen av sjön Kvarnbergsvattnet, finns äldre grandominerad skog i delvis branta sluttningar ned mot älven, likaså i Brattmyrfjällets västsluttning och i ett par sydsluttningar ned mot byarna vid sjön. Skogen har generellt god förekomst av död ved och i de båda sydsluttningarna bedömdes naturvärden vara något högre och förekomsten av död ved rikligare. Detsamma gäller Brattmyrfjällets ganska branta sydsluttning, som till största delen täcks av högörtsgrenskog, delvis med relativt gott om torrgranar.

Närmare Brännälven är mindre delar av skogen på båda sidor av älven av högörtstyp. Ett par av bäckarna ned mot älven rinner i relativt djupt nedskurna raviner. På högre höjd i områdena finns en hel del myrmark. Skogen på berget Klumpen väster om Brännälven gränsar delvis till Norge. Bergarten i området är basisk och klimatet har en

suboceanisk prägel vilket visar sig genom att det i området finns många fynd av norsk näverlav (VU) och andra arter förknippade med boreal regnskog så som skrovellavsknapp (EN) och kavernularia (NT)⁸.

Området har höga till mycket höga naturvärden särskilt kopplade till näringsrika granskogar med stort lövinslag, en basisk jordmån och berggrund och de branta sluttningarna och ravinerna som skapar en stor variation i miljöer och mikroklimat. Särskilt ravinerna och nordvända sluttningar har en mycket hög och jämn luftfuktighet. Denna effekt förstärks ytterligare av områdets regniga och milda klimat. De sydvända och västvända branterna och att området delvis är relativt låglänt (från 320 m ö.h.) skapar förutsättningar för mer värmekrävande arter. Sammantaget förväntas det finnas en mycket rik biologisk mångfald i området med många rödlistade och ovanliga arter.

⁸ Artportalen (2021). Artportalen – rapportsystem för växter, djur och svampar. Hämtad: <https://artportalen.se/> 2021-11-08

Högsättern Obj.nr: 9

Området är 390 hektar (varav 320 hektar produktiv skogsmark) stort och är beläget uppe på berget Högsättern som ligger ca 2 mil väster om Gäddede, strax söder om Kvarnbergsvattnet. Skogen domineras av näringsrik granskog på kalkhaltig berggrund. Klimatet i denna del av Jämtland har en suboceanisk prägel, som gynnar nationellt ovanliga och fuktighetskrävande arter så som norsk näverlav.

Högsättern

Kommun: Strömsund

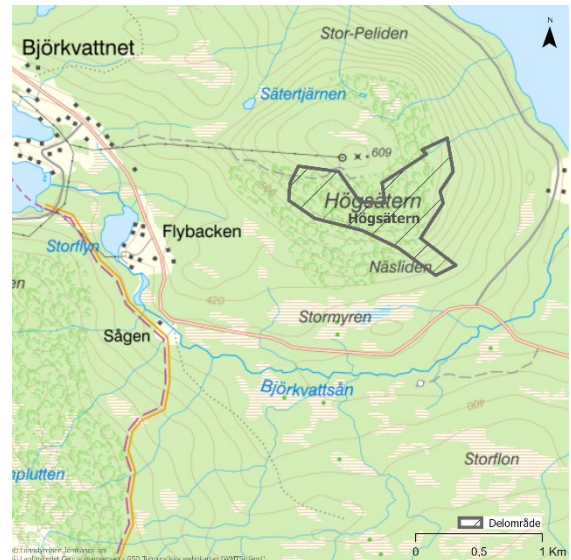
Area: 59 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

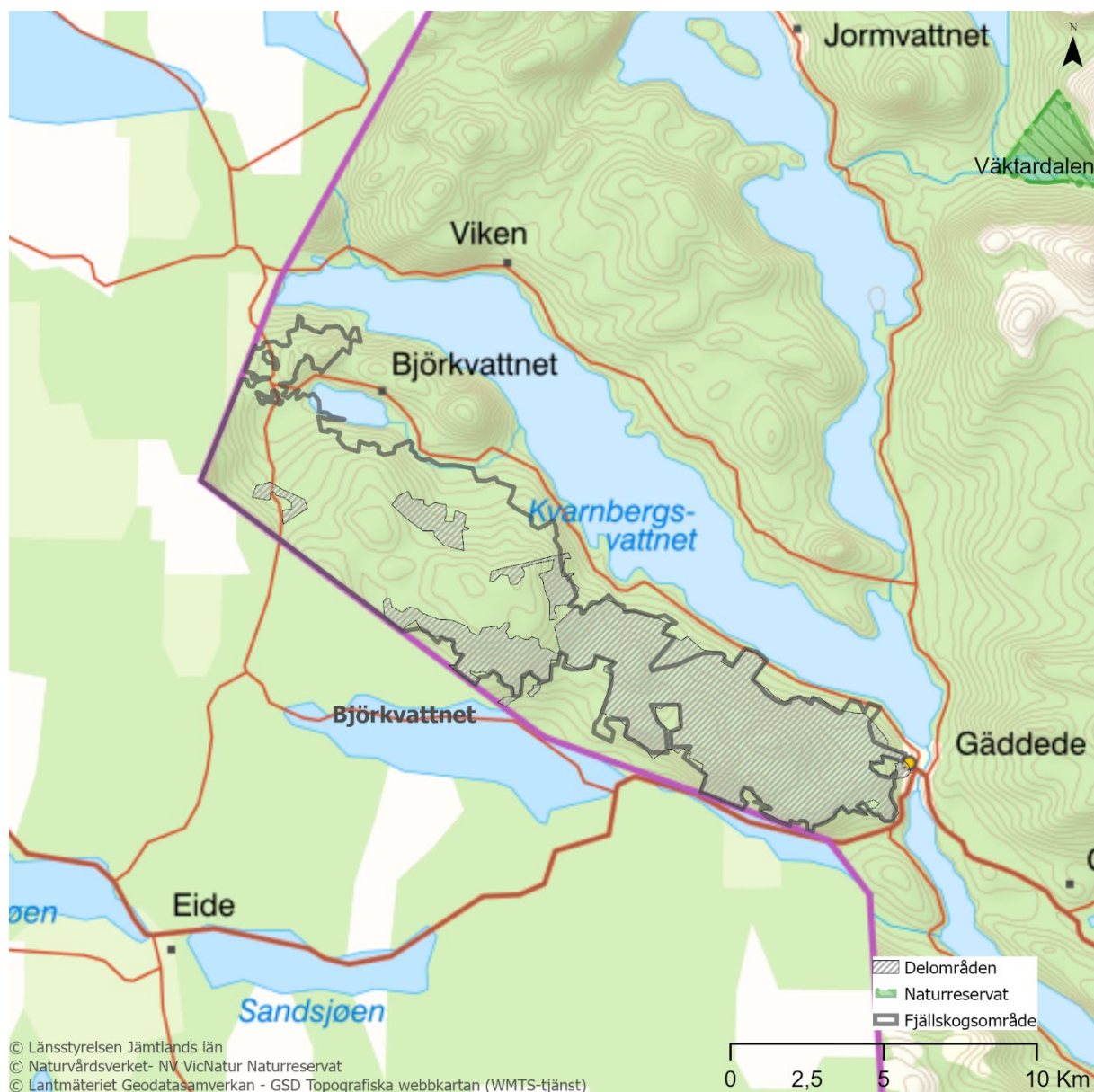
Området är beläget uppe på en höjd med öst och sydvända sluttningar strax öster om byn Björkvattnet. Skogen i sluttningarna består av en hänglavsrik luckig granskog med högresta grova granar som till stora del är över 150 år gamla. Längre upp på berget blir marken torrare och granskogen övergår succesivt till en lövrik granskog för sedan domineras av lövträd. Till följd av den basiska berggrunden och jordmånen, domineras fältskiktet vid de fuktigare delarna av högorter så som torta, nordisk stormhatt och på torrare mark; lågorter och bärris. Området har god bitvis riklig förekomst av björklågor och högstubbar samt medelgod tillgång av död gran.

Det som utmärker området och landskapet är den basiska berggrunden som skapar och rikedom näringsrika frodiga ängsgranskogar med en värdefull och kalkgynnad kärlväxtflora. Området har även mycket höga värden kopplade både levande och döda lövträd. Denna del av Jämtland har också ett oceaniskt och mildt klimat som gynnar fuktighetskrävande kryptogamer som är ovanliga i övriga delar av landet. Sammantaget bedöms området i sin helhet ha mycket höga naturvärden.

Björkvattnet Obj.nr: 10

Området är 10 100 hektar (varav 4 700 hektar produktiv skogsmark) stort och sträcker från den norska gränsen söder om Kvarnbergsvattnet till Gäddede i öster. I området finns ett variationsrikt myr- och skogsmosaiklandskap, mestadels i kuperad och bitvis brant terräng. Naturskogen är grandominerad med inslag av lövblandad barrskog och lågproduktiva marker med tall. Det finns rikligt med både näringsrika granskogar och kalkrik berggrund. Bland annat finns inslag av ultrabasisk berggrund kring Linnamon och Säterberget. Klimatet har en suboceanisk prägel och här finns flera arter som är förknippade med boreal regnskog. Området är till stora delar präglad av den historiska förekomsten av utmarksbete och har höga natur- och kulturvärden kopplade till betespräglade skogar.

Lillfjället

Kommun: Strömsund

Area: 3 891 ha

Inventeringsmetod: Helikopter- och fältinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Myr- och skogsmosaik (granskog)

Söder om Kvarnbergsvattnet ligger Lillfjället som mäter 605 meter över havet och Säterberget som mäter 543 meter över havet. Området sträcker sig från Synkmyren i väster till Gäddede i öster. Den lägsta höjden i området, cirka 320 meter, återfinns strax väster om Gäddede.

I området finns ett variationsrikt myr- och skogsmosaiklandskap i mestadels kuperad och bitvis brant terräng med ett rikligt inslag av små bäckar. Även flera något mindre berg finns i området. Naturskogen är grandominerad med inslag av lövblandad barrskog och lågproduktiva marker med tall i de norra delarna. Flera av tallarna är gamla. Norr om Linnmon är fältskiktet örtrikt liksom längst i sydost. Förekomsten av död ved är måttlig i den norra delen av området och ibland riklig i den södra delen med både torrakor och lågor.

Bergarterna i området har ofta basiska inslag och utgörs av glimmerskiffer, amfibolit,

paragnejs, kvartsit och ultrabasisk intrusivbergart.

Flera tjärnar i varierande storlek finns i skogsområdet. Även ett flertal bäckar rinner bland annat från tjärnen uppe på höjderna ner i Kvarnbergsvattnet, Murusjön och Hetögeln.

I området finns flera mindre nyckelbiotoper som beskrivs vara urskogsartade. Dock har skogarna runt om Gäddede brukats flitigt som skogsbetesmark och enligt generalstabskartan fanns det spritt med hävdade ängs- eller betesmarker i området.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Lillfjället har höga till mycket höga naturvärden kopplade till ett stort sammanhängande naturskogsområde, betespräglad skog, högproduktiva sydvända branter, mängden död ved och höga lövvärden. Området är även delvis lågt beläget från 320 m öh. och har ett nedbrödsrikt och mildt klimat vilket tillsammans skapar goda förutsättningar för fuktighetskrävande kryptogamer med en suboceanisk utbredning och en värdefull värmekrävande insektsfauna.

Kvemoruuet

Kommun: Strömsund

Area: 628 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: myr-skog-mosaik (granskog)

Området ligger ca 15 km väst om Gäddede, mellan Fossdalen och Mållåsen, norr om Kvesjoen i Norge. Höjdryggen Kvemoruuet med en altitud på 640 m ö h har fått ge området sitt namn som består av ett sammanhängande myr- och skogsmosaiklandskap i syd-sydvästlig sluttning.

I området växer främst äldre grannaturskog med inslag av björk, enstaka rönn och sälg. Skogen blir generellt luckigare högre upp i sluttningen och är mer tätvuxen längre ner i sluttningen. Garnlav (NT) förekommer relativt allmänt och lokalt rikligt i både grannaturskogen och uppe i fjällbjörkskogen i

norr. På bördigare mark växer måttligt till allmänt med grova granar i 160-200 årsåldern varav någon enstaka gran är ca 60-65 cm i brösthöjdsdiameter. Lövinslaget består främst av björk, föryngring av rönn och inslag av grova ibland flerstammiga sälgar med värdefull kryptogamflora som är upp över en meter i brösthöjdsdiameter. Senvuxen, luckig urskogsliknande grannaturskog med en ålder på ca 200 år dominerar beståndet på de magra markerna kring myrarna och uppe på höjden.

Flera avrinningar av olika storlekar från Kvemoruets många tjärnar, våt- och myrmarker återfinns i den sydsluttande terrängen. Norr om Lillortmyren omges en högrötskantad bäck av urskogsartad lövrik barrnaturskog med rik förekomst av hänglav och rikligt med död ved, främst av rötbruten gran och björk. Österut mynnar Bodtjärnbäcken med en botten av lättvittrad skiffer ut i ett vattenfall som genererar en artrik forsdimpepåverkad biotop med hög och jämn luftfuktighet.

Markvegetationen är mosaikartad och varierar med näringshalten samt förekomsten av rörligt markvatten i området. På magra, torrare höjder växer blåbärsris med inslag av lingon, kråkbär, hönsbär samt enbuskar i fältskiktet. Särskilt utmärkande för det västra området är kalkrika stråk där orkidéer förekommer rikligt på frisk till fuktig mark tillsammans med kärrfibbla och skogsfråken. I

fuktigare partier växer annars vitmossor, hjortron samt bredbladigt gräs. Även högrötsstråk av torta, kärrfibbla, nordisk stormhatt, älggräs, kransrams, ormbär och skogsnäva förekommer fläckvis över hela området, bland annat mer ymnigt i centrala delen. Något enstaka bergsblock med en höjd på ett par meter påträffas i sydslutningen och i ett parti söder om Rörtjärnen finns en samling stora mossövertäckta stenblock som vardera är någon meter hög.

Kontinuiteten på död ved i olika nedbrytningsstadier och grovlekar av främst gran är generellt måttlig men varierar lokalt. Inslag av sälglågor och björkhögstubbar återfinns över hela området. I nordväst finns allmänt till rikligt av rotvältor, rötbrutna lågor av gran och björk. Allmänt med stående torrträd av senvuxen gran påträffas i västra området tillsammans med inslag av toppbrott på levande gran.

Skogarna runt Gädde har brukats flitigt som skogsbetesmark ända in på 1970-talet. Väster om höglägesvattnet Bodtjärnen växer fjällbjörkskog med inslag av högröter i fältskiktet och där finns en gammal husgrund efter en säter som brunnit ner till grunden. Hela den nordvästra delen av området är urskogsartad utan spår av timmeruttag medan enstaka stubbar återfinns österut. I sydost bär skogen spår efter viss plockhuggning i form av både gamla mossöverbuxna stubbar och färskare stubbar liksom ett mindre kalhygge. Beståndsåldern i söder är något lägre, ca 100-130 år.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Kvemoruets hyser höga till mycket höga naturvärden både gällande artfynd och struktur som gamla träd samt förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Det större sammanhängande skogsområdet har en lång skoglig kontinuitet med biotop typer som fungerar habitat för bland annat arter beroende av hög och jämn luftfuktighet. Den nordvästra delen är urskogsartad. I den södra delen av området finns något mer påverkad skog men som ändå hyser naturvärden. Här finns vidare en särskild ekologisk

funktionalitet ur ett landskapsperspektiv i och med det backkärr öster om Bodtjärnen som i sig självt bedömdes hålla mycket höga naturvärden i våtmarksinventeringen VMI och dessutom förbinder Kvemoruet med naturskogsområdet Synkmyren som även det hyser höga naturvärden.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), harticka (NT), korallblylav (NT), kransrams (S), kärrfibbla, kötticka (NT), lavskrika, lopplummer, luddlav (S), lunglav (NT), nordisk stormhatt, norsk näverlav (VU), ormbär, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spillkråka (spår, NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), tvåblad (S), ullticka (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT), vitmosslav, vågig sidenmossa.

Figur 17. Förekomsten av död ved och naturvårdsarten garnlav (NT) är allmän i den nordvästra grannaturskogen söder om Skarpmyren.

Synkmyren

Kommun: Strömsund

Area: 185 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Myr- och skogsmosaik (granskog)

Området ligger ca 15 km väster om Gäddede, mellan Holmtjärnen och Kvarnbergsvattnet i Ströms Vattudal. Området har namngetts

efter den i syd angränsande våtmarken Synkmyren och utgörs främst av ostsluttande myr- och skogsmosaik från en höjdsplåta som mäter 660 m ö h. I området finns flera bäckar varav några, kantade av högorter, sammanstrålar i den östliga sluttningen. I den norra delen finns även en meandrande mindre bäck samt en tjärn.

Glesvuxen grannaturskog dominerar området förutom i den västra delen som huvudsakligen utgörs av obruten fjällbjörkskog i ett höglägeslandskap av flera mindre bergkullar med enstaka inslag av senvuxen gran. Boniteten varierar med näringsinnehållet i marken. I den näringsrika centralt östra och södra delen av ostsluttningen återfinns en högvuxen granskog i 80-130 årsåldern samt inslag av flera gamla björkar över 100 år och även rönn och sälg. Granarna är allmänt grova varav enstaka är ca 60 centimeter i brösthöjdsdiameter. Även enstaka grova björkar registreras. Här finns även en luckig och betespräglad lövblandad barrskog. Mer norröver förekommer allmänt med gran över 150 år och uppskattningsvis även enstaka senvuxna granar i 220-230 årsåldern. Kring de lågproduktiva myrmarkerna växer främst senvuxna gamla granar och klena björkar samt enbuskar. Rent björkdominerade bestånd återfinns även i isolerade partier även i sluttningen.

Skogsmarken är i regel frisk till svagt fuktig och fältskiktet är av blåbärstyp med inslag av både

hög- och lågörter. Den högproduktiva ostsluttningen är särskilt örtrik medan höglägesplatån i väst är näringsfattigare med utbredda kråkbärs mattor även om det lokalt förekommer partier av högörter med torta, skogsnäva, blodrot, kransrams, slätterblomma och fläcknycklar. I fuktigare partier i området växer bredbladigt gräs och hjortron bland vitmossor.

Förekomsten av död ved i olika grovlekar och nedbrytningsstadier är i regel måttlig i området. Både rötbrutna granar och rotvältor förekommer varav enstaka är grova. I vissa partier, bland annat i den nordvästra delen av området, finns lokalt allmänt med död ved. Ute vid myrmarkerna finns ofta mer sparsamt med död ved bortsett från enstaka torrträd av gran. Död ved av björk förekommer måttligt till allmänt över hela området, varav enstaka björkhögstubbar är grova och gamla. Även enstaka stående döda rönnar av främst klens dimensioner finns i skogen.

Området är delvis påverkat av äldre skogsbruk vilket syns i form av både gamla mossövertäckta plock- och dimensionshuggna stubbar i hela den östra delen liksom äldre gräsbevuxna körspår i nordöst. De näringsrika sluttande skogarna öster om Synkmyren har även använts flitigt för skogsbyte ända in på 1970-talet.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Synkmyren hyser höga naturvärden knutna till struktur som äldre träd, hög bonitet, betespräglad mark, förekomst av död ved och dessutom rikligt med artfynd. Detta trots att medelåldern i den näringsrikare delen av granskogen är ca 80-130 år. Området är även av värde sett ur ett landskapsperspektiv och hyser en särskild ekologisk funktionalitet i och med närheten till äldre naturskog med höga till mycket höga naturvärden kring Kvemoruuet. Dessutom angränsar området direkt till och ingår delvis i objektet Myr- och Bodtjärnen, ett 186 ha backkärr vilket bedömdes hysa mycket höga naturvärden i VMI (våtmarksinventeringen). Naturvärdena på myrmarken är främst knutna till höga morfologiska värden, områdets orördhet och dess botaniska flora med en rik förekomst av

bland annat myrlilja. De flesta vattendrag och tjärnar i området ingår för övrigt i Gäddede vattenskyddsområde.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), finbräken (S), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), kambräken (S), kransrams (S), kärrfibbla, kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), nordisk stormhatt, norsk näverlav (VU), ormbär, orre, revlumner, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (spår, NT), tvåblad (S), vedticka (S), vitmosslav, vågig sidenmossa

Figur 18. Grov rötbruten gran med låga i örtrik grannaturskog i norra delen av området.

Björkvattsruet

Kommun: Strömsund

Area: 212 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Näringsrik granskog

Förekommande skogstyper: granskog, lövblandad barrskog

Området är beläget ca 4 km sydost om samhället Björkvattnet i en nordvänd sluttning starkt präglad av rörligt markvatten och de fem bäckar som avvattnar området. Tre av bäckarna bildar mindre bäckraviner.

Området är mosaikartat med sumpskogar, öppna högrötsängar, myrar och raviner.

Skogen domineras av garnlavsrik, luckig näringsrik grannaturskog som ofta är högproduktiv och med ett stort inslag av björk. I västra hörnet finns lövblandad barrskog med ca 40% björk. Skogarna har ett stort inslag av både grov gran och gran äldre än 150 år.

Förekomsten av död björk är mycket god med både högstubbar och lågor i olika nedbrytning. Generellt finns sparsamt med torrträd av gran och måttligt med granlågor. I partier finns dock rikligt med färsk granlågor. Mycket nedbrutna lågor och avverkningsstubbar var under inventeringstillfället svåra att se pga. snö. Dock hittades spår av äldre plockhuggningar och spritt med mer nedbrutna granlågor.

Området bedöms ha mycket höga naturvärden kopplade till de värdefulla bäckmiljöerna, den rika förekomsten av gamla och grova granar och mängden död ved av både gran och björk. De mosaikartade skogarna och kärren med ett stort inslag av bäckraviner och rörligt markvatten skapar en stor variation av miljöer, en värdefull kärlväxtflora och en jämn och hög luftfuktighet. Sammantaget förväntas en rik biologisk mångfald förekomma i området.

Artfynd

Garnlav (NT), granticka (NT), lavskrika, skrovellav (NT), stupalav (S), tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT).

Storflon – Sortmyren

Kommun: Strömsund

Area: 83 ha

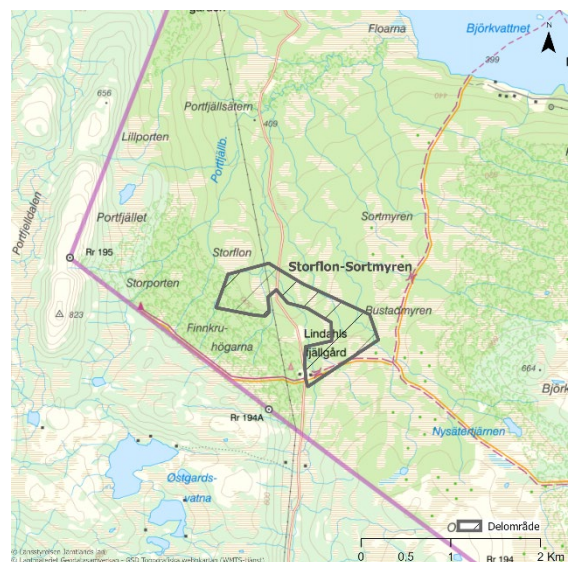
Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: myr och skogsmosaik

Storflon-Sortmyren ligger sydväst om sjön och byn Björkvattnet. Höjden över havet varierar från cirka 400 meter vid Björkvattnets strand till cirka 590 meter vid en ostsluttning söderut. Topografin är varierad och stora delar av skogen utgörs av en västsluttning.

Skogsområdet utgörs av ett myr- och skogsmosaiklandskap. Det finns även gammal ängsmark i området. Skogen domineras av äldre grannaturskog med inslag av björk och enstaka sälg. Skogsmarken är frisk med blåbärsris och lågörter. Förekomsten av död ved är i regel god i området. Både färsk och äldre lågor förekommer och en del är grövre. I något parti finns ett flertal vindfällen. Även högstubbar av både gran och lövträd förekommer. Det finns hänglavsrika partier med den rödlistade garnlaven i skogen. Även vedsvampar och hackspår av tretåig hackspett förekommer relativt allmänt i skogen. Flera bäckar löper genom området och flera partier är fuktiga i skogen.

I anslutning till områdena finns flertalet registrerade nyckelbiotoper där samtliga beskrivs av Skogsstyrelsen som urskogsartade

barnnaturskogar. Skogsområdet har dock tidigare påverkats av plockhuggning och gamla mossövertäckta stubbar finns här och där.

Storflyn-Sortmyren är ett naturskogsområde med höga naturvärden knutna till hög trädmedelålder, värdefulla ekologiska strukturer och en lång skoglig kontinuitet.

Området är även beläget i ett nederbördsrikt område med mildt klimat som gynnar många nationellt ovanliga arter så som norsk näverlav (VU).

Söder Frostviksfjällen Obj.nr: 11

Söder Frostviksfjällen är långsträckt och stort område på 32 000 hektar (varav 14 000 hektar produktiv skogsmark) som har sin början vid fjället Aavaartoe, en mil sydost om Jormlien och sträcker sig via Gäddede österut till Risede, norr om Ströms Vattudal. Området består av en ca fem mil lång sammanhängande väst- och sydvänd sluttning med grandominerad kontinuitet- och naturskog, med inslag av lövblandad barrskog, tallnaturskog och myrmarker.

Avaartoe – Väktarmon

Kommun: Strömsund

Area: 741 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

I Väktaråns dalgång ligger sluttningar täckta av äldre grandominerad skog som i de högre liggande delarna har en allt större andel björk. Även skogen i sluttningen öster om Väktarmon har delvis stort inslag av björk. Granskogen har spritt med död ved, i vissa delar mer frekvent i vissa delar relativt sparsamt. Området kring Väktarmon är av högtorstyp och har lite mer död ved och därmed lite högre naturvärden än nordsluttningen av fjället Avaartoe. Kring Väktarmon finns gott om värdefulla naturliga element så som sydvända branter lodytor och Väktaråns djupt nedskurna ravin. I båda områdena finns delvis frekvent med mindre myrar och bäckar. Både Avaartoe och Väktarmon gränsar mot naturreservatet Väktardalen som huvudsakligen ligger norr om ån och sjön. Klimatet i området har en suboceanisk prägel med en hög årsmedelnederbörd och ett relativt mildt klimat.

Området har höga till mycket höga naturvärden kopplade till den rika förekomsten av äldre skog, grov näringsrik granskog och en varierad terräng med såväl

fuktiga nordvända sluttningar till varma sydbergsbranter och Väktaråns djupa ravin.

Kycklingvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 4 711 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Området ligger öster om Kycklingvattnet och Ströms Vattudal, strax nordost om Gäddede. Terrängen är kuperad i större delen av området och sträcker sig från Mårdafjällets nordvästsluttning i norr till de västliga sluttningarna vid Årjel-Avaartoe och Stormyrhöjden ner till Brännklumpens nordvästsluttningar i söder. Höjden över havet varierar från cirka 400 meter i de västligaste delarna till cirka 750 meter i Årjel-Avaartoens nordvästsluttning. Brännklumpens västsluttning ligger cirka 695 meter över havet. Berggrunden domineras av amfibolit i större delen av området. Paragnejs finns i norra delen vid Mårdabergets och Årjel-Avaartoens sluttningar.

Vid Kycklingvattnet finns ett variationsrikt skogslandskap som domineras av grannaturskog med inslag av lövblandad barrskog, tallskog och myrmarker. I den centrala och södra halvan av området finns det inslag näringsrik granskog med högtorstflora. I den sydöstra delen av området

finns impediment med gamla granar och hög andel björk. I den sydvästra kanten finns även inslag av asp.

Förekomsten av död ved är till stora delar riklig i området. Det finns lågor i olika nedbrytningsstadier, även rötbruna sådana, samt inslag av torrträd. Ett flertal bolagsregistrerade nyckelbiotoper finns i området vilka beskrivs som urskogslika barrnaturskogar, lövrika barrnaturskogar och delvis påverkade barrskogar.

Området har mycket höga naturvärden med inslag av områden med höga naturvärden. Områdets naturvärden är kopplade till ett stort sammanhängande och varierat område med gammal grannaturskog med rikligt av död ved i olika nedbrytningsgrad, urskogsartade skogar och det stora inslaget av lövträd. I områdets södra delar nära Gäddede är marken kulturpräglad och har varit betydligt öppnare. Enligt generalstabskartan fanns det ett stort inslag av mer eller mindre öppna ängs- och betesmarker.

Niljenboelte-Klumpen

Kommun: Strömsund

Area: 556 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Myr och skogsmosaik

Området ligger ca 3 km öst om Gäddede med Lill-fjället i norr, Brattlidfjället i öst och höjden Klumpen i syd. Flertalet tjärnar med konnektiva bäckar förekommer i det småskaligt kuperade myr- och skogsmosaiklandskapet såsom exempelvis Stortjärnen, Kringeltjärnen, Brattlidtjärnen och Sanklotjärnen. I norr och i anslutning till det rengärde som återfinns inom området sluttar terrängen svagt åt väst, söderöver flackar Klumpen på 701 meter över havet ut i nordlig och västlig riktning i ett landskap av flera mindre bergskullar.

Niljenboelte-Klumpen utgörs huvudsakligen av improduktiv skogsmark och en urskogsliknande myr- och skogsmosaik där norra delen domineras av fjällbjörkskog med enbuskar och enstaka inslag av senvuxen gran. Söder om renhågnaden ökar förekomsten av senvuxen grövre gran och skogen övergår från fjällbjörk till luckig lövblandad barrskog med allmänt av granar över 150 år och flera är troligen över 200år gamla. Förutom äldre gran och björk påträffas även enstaka inslag av äldre klen rönn.

Blåbärsris med inslag av både hög- och lågörter är den vanligaste vegetationen i fältskiktet. Både i norra och östra delen finns bördigare stråk där högörter såsom torta, ängssyra och skogsnäva. I fuktigare partier förekommer vitmossa och på kärvar mark i norr växer kråkbär och dvärgbjörk med inslag av hjortron.

Det råder god kontinuitet av död ved inom området, även på myrholmarna. I norra delen förekommer främst måttligt med död ved av klenare björk. Där granen sen etablerar sig i beståndet som dominerande trädslag påträffas måttligt till allmänt med död ved i alla olika nedbrytningsstadier i form av högstubbar och lågor av både björk och gran, varav måttligt med både grova gran- och björklågor. Mängden tilltar söderut till lokalt rikligt. Även grova torrakor påträffas, till exempel i den sydöstra delen av det fältbesökta området där en stående torrgran i

ett kraftigt luckigt parti med mestadels äldre omfångsrik björk mäter hela 65 cm i brösthöjdsdiameter. Här förekommer även rikligt med garnlav. Området i stort bedöms inte som hänglavsrikt men över området förekommer garnlavsrika stråk och i regel finns det måttligt till allmänt med hänglav i form av mörka triviala hänglavar på björk och gran.

Figur 19. Senvuxen granar invid Brattlidtjärnen. Uppåt fjällsluttning tar fjällbjörken vid som dominerande trädslag.

Träd och mark är tydligt präglade av renarnas närvaro i området, skogen är obruten och urskogsliknande sånär som på någon enstaka stubbe från äldre plockhuggning. Norr om Brattlidtjärnen påträffas kulturminne i form av resterna av en gammal timmerstuga.

Länstyrelsen bedömer att området hyser mycket höga naturvärden kopplade till både artfynd samt strukturer som gamla träd, olikåldriga bestånd och god kontinuitet av död ved i olika grovlekar och nedbrytningsstadier. Det större sammanhängande skogsområdet har en lång skoglig kontinuitet med biotyper som fungerar som habitat för bland annat arter beroende av hög och jämn fuktighet liksom gamla träd av både gran och lövträd. Större delen av området är obrutet och urskogsliknande. Här finns vidare en särskild ekologisk funktionalitet ur ett landskapsperspektiv i och med närheten till Jougdadalens naturreservat. Området ingår även till stor del i Gäddede vattenskyddsområde, används för rennäringen och är av riksintresse för friluftsliv.

Artfynd

Bårdlav (S), doftskinn (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), knottrig blåslav (NT), luddlav (S), revlumner, stuplav (S), torta, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT).

Gussvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 2 555 ha

Inventeringsmetod: Fält- och helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Området Gussvattnet ligger cirka 7 kilometer sydost om Gäddede, söder om Brattlidfjället (972 meter över havet) och Klumpfjällets (977 meter över havet) och norr om sjöarna Gussvattnet och Storstvattnet. Terrängen är till stora delar kuperad och höjden i området varierar från cirka 340 meter nordost om samhället Gussvattnet till cirka 710 meter i Brattlidfjällets sydvästsuttning. Området ligger ovan den fjällnära gränsen. Bergarterna inom området utgörs av amfibolit, glimmerskiffer och kvartsit medan morän är den dominerande jordarten.

Vid Gussvattnet finns ett stort sammanhängande skogslandskap som domineras av grannaturskogar, ofta lövblandade, i en mosaik med myrmarker. Området är beläget i en sydvänd sluttning och

präglas av de många bäckarna, mindre bäckravinerna och sluttningssmyrarna. I området finns stort inslag av näringsrika granskogar med högresta grova granar.

Förekomsten av död ved är måttlig till riklig i nordväst. Naturvärdena i den sydöstligaste delen av området är något lägre än naturvärdena i övriga området. I området finns många nyckelbiotoper där flera beskrivs ha urskogsartade strukturer.

Området bedöms ha växlande höga till mycket höga naturvärden kopplade till ett stort sammanhängande naturskogsområde med inslag av mycket värdefulla miljöer så som urskogsartad skog, näringsrik granskog med grov gran och grov död ved och bitvis höga lövträdsvärden. Områdets hydrologi med många mindre bäckar, rörligt markvatten, källdråg och bäckravin höjer områdets naturvärden ytterligare.

Nedre Nyslåttjärn - Kälbergstjärn

Kommun: Strömsund

Area: 1 080 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: Hösten 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Områdena kring Kälberget och Brännberget nordväst om Fågelvattnet är till stor del kuperade med sluttningar i olika väderstreck och särskilt i de högre liggande delarna gott om myrar. Skogen är mestadels grandominerad med äldre gran, en hel del björk och till stor del relativt frekvent med död ved, inte minst torrträd av gran. I sydslutningen närmast Lillvattnet och i Brännbergets sydsluttning förekommer rätt mycket asp. Ett litet parti nära toppen av Kälberget består av högörtsgranskog. Några bäckar rinner nedför sluttningarna. Området kring Nedre Nyslåttjärn innehåller ovanligt rikligt med ljusa hänglavar på gran, sannolikt garnlav, särskilt i glesare höjdparter men även i sluttningar med tätare skog. Det är det klart hänglavsrikaste området som påträffats under helikopterinventeringarna 2018-2020.

Området kring Kälbergstjärn är talldominerat med äldre träd spritt med död ved och närmast norr om tjärnen förekommer en del asp. I nordligaste delen av området finns blockmark och myr och lite högre naturvärden knutna till tall än i området i övrigt. Mindre delar av området är lågt belägna från ca 333 m ö.h. som delvis sluttar mot söder vilket skapar förutsättningar för värmekrävande insekter.

Området har i sin helhet höga till mycket höga naturvärden kopplade till ett stort sammanhängande naturskogsområde, rikt på äldre granar, delvis mycket hänglavsrikt och inslag av högväxta näringsrika granskogar.

Sakrisvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 2 126 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007, 2008

Dominerande skogstyp: Granskog

Området gränsar till sjöarna Västra och Östra Sakrisvattnet som ligger cirka två mil sydost om Gäddede. I norr ligger det stora naturreservatet Jougdadalen. Höjden över havet varierar från cirka 380 meter vid Västra Sakrisvattnet till Kälberget som mäter cirka 630 meter över havet. Bäckdalshöjdens topp ligger cirka 575 meter över havet. Större delen av området vid Sakrisvattnet ligger ovan fjällnära gränsen. Strax norr om Lantmätarnäset, Lantmätarnäset och

Stormyrhöjden ligger nedan fjällnära gränsen. Bergarten vid Kälberget och Bäckdalshöjden utgörs av amfibolit medan övriga delar utgörs av kvartsit. Vid Stormyrhöjden finns sandsten.

Vid Sakrisvattnet finns ett variationsrikt skogs- och myrmosaiklandskap. Skogen norr om Sakrisvattnen består av allt från produktiv granskog av högört- och lågörtstyp till rena tallbestånd på impedimentsartad mark med inslag av myrar och blockfält. Ett mindre delområde består av granurskog på mager och stenig mark där stubbar saknas. Även en större björkdominerad ungskog finns i området. Virkesvolymerna är ofta ganska låga och marken är överlag stenig och blockig. Terrängen är småkuperad och inte helt lättframkomlig.

I öster finns ett stort brandfält från 1830-1840-talet. Denna del har troligtvis inte utsatts för dimensionsavverkning på grund av för låg ålder under den tid då det utfördes. Idag står där 150- till 170-årig skog som i stort sett är helt opåverkad av skogsbruk.

Trädslagsblandningen och volymerna inom brandområdet varierar mycket beroende på topografi och jordart. Där finns rena tallbestånd, rena granbestånd, barrblandskog och granbestånd med varierande inslag av björk.

I söder, längs de norra stränderna av Sakrisvattnen och i området mellan Östra och Västra Sakrisvattnet växer en hel del äldre tall.

Dels förekommer tallar i mer eller mindre rena bestånd, dels förekommer de som enstaka individer i granbestånd.

På myrområdet längst upp i norr står gammal och mycket gammal tall tillsammans med torrakor av tall på impedimentliknande mark. Tallarna och torrakorna har mycket speciella former och ser ut ungefär som skulpturer.

Längre söderut, vid Lantmätarnäset och Stormyrhöjden finns gammal granskog med varierad bonitet och god förekomst av död ved, varvat med tallskog och lövblandad barrskog. På udden sydväst om Björnön i Östra Sakrisvattnet växer äldre barrblandskog med inslag av björk och gammal asp. Även död ved av asp finns.

Figur 20. Ett mindre delområde består av granurskog på mager och stenig mark där stubbar saknas.

Överlag finns gamla och mycket gamla träd i området vid Sakrisvattnet. I närområdet i öster växer mycket gamla tallar, upp till 500 år. I området finns flera nyckelbiotoper som beskrivs som urskogsartade. Skogsbilvägar saknas till stora delar i området.

Sakrisvattnet är ett stort och variationsrikt naturskogsområde och har höga till mycket höga naturvärden. Enstaka äldre kalhyggen, och hårt plockhuggna områden med låga naturvärden omgivna av naturskog finns i området. Området består till stora delar av äldre skog och angränsar dessutom till andra områden med höga naturvärden.

Artfynd

Fiskgjuse, fjällvråk (NT), gammelgransskål (NT), gränsticka (NT), sparvuggla, tjäder, tretåig hackspett (NT), knotttrig blåslav (NT).

Fiskåvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 5 553 ha

Inventeringsmetod: Helikopter- och fältinventering

Besökt: 2007, 2008 och 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Området vid Fiskåvattnet ligger cirka 25 kilometer sydost om Gäddede, söder om det stora naturreservatet Jougdadalens naturreservat. Höjden över havet varierar från 365 meter nordost om Fiskåtjärnen till cirka 690 meter vid Storklumpen. Flera höjder finns i området. Raatebåvne mäter cirka 660 meter över havet, Knäppen cirka 650 meter över havet och Hemhöjden cirka 615 meter över havet. Större delen av de norra delarna av området ligger ovan den fjällnära gränsen.

Vid Fiskåvattnet finns ett stort sammanhängande skogslandskap som domineras av grannaturskogar med inslag av lövblandad barrskog, tallnaturskog och bitvis stora partier med myrmarker. Ett flertal tjärnar finns i skogsområdet liksom ett flertal bäckar. Terrängen är varierad och bitvis kuperad och brant.

I den västra delen av området finns gammal tallnaturskog, delvis på hållmark. I den södra

delen finns partier med naturskog med örtinslag. Norr om Slevhöjden och väster om Storflofjället finns stora sammanhängande områden med bolagsregistrerade nyckelbiotoper.

Väster om Storflofjället finns en sydvänd sluttning med urskogsartad grov granskog på produktiv skogsmark med hög bonitet.

Söder om Västra Fiskåvattnet finns ett högre berg (cirka 503 meter över havet) med måttliga till branta sluttningar. En kraftig skogsbrand härjade här för cirka 170-180 år sedan. Flera äldre gran- och tallbrännor, det vill säga skogsmiljöer som tidigare brunnit, med varierande inslag av lövträd, finns på berget. Granen dominerar med inslag av sälgar och tall vid bergets övre delar medan områdets nedre liggande delar karakteriseras av en tallbränna med inslag av grova och dels döende aspar. Bitvis finns även stort graninslag.

Granbrännan är i det närmaste orörd medan tallbrännan överlag har genomhuggits efter brandöverståndare. Förekomsten av död ved är på grund av brandhistoriken och skogens ålder än så länge begränsad till självgallring och lågor efter enstaka överståndare. Även enstaka grövre asplågor finns. Större partier med berg i dagen och blockfält förekommer.

Österut vid Bringberget och Storklumpen är terrängen bitvis mycket brant. Här finns en dominans av äldre höglägesgranskogen är gammal. Skogsbilvägar saknas och bitvis saknas även spår av skogsbruk. Det finns även partier med yngre och luckigare skog men även där finns värdefulla naturskogsstrukturer. På sina håll finns granföryngring under en glasbjörksdominerad skog som uppkommit efter dimensionsavverkning. Grova rönnar finns på ett par ställen.

Skogsområdet vid Fiskåvattnet har höga till mycket höga naturvärden med tanke på det sammanhängande skogsområdets storlek, höga ålder och skogliga struktur. Delar om området har också tidigare drabbats av brand. Området har en varierande topografi och flera

skogspartier är urskogsartade vilket ger området ett högt bevarandevärde. Området är i princip väglöst bortsett från vägen väster om Byxtjärnen.

Artfynd

brunbjörn (NT), doftskinn (NT), fiskgjuse, gammelgransskål (NT), gränsticka (NT), harticka (NT), rosenticka (NT), rynkskinn (VU), skrovellav (NT), tjäder, trådticka (S), ullticka (NT), Lunglav (NT),

Figur 21. Värdefulla naturskogsstrukturer i form av äldre granar och död ved i olika nedbrytningsstadier i den östra delen av skogsområdet vid Fiskåvattnet.

Nyvattenhöjden – Gammelhemberget

Kommun: Strömsund

Area: 4 292 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti-september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

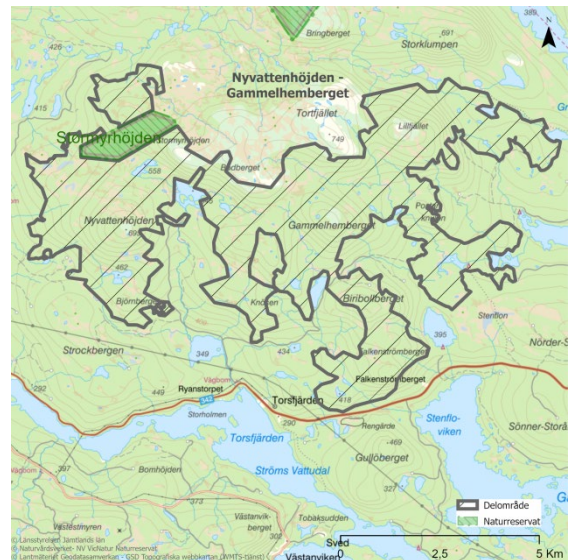
Nyvattenhöjden – Gammelhemberget är ett vildmarksområde med skogsbeklädda berg och myrmarker beläget norr om Torsfjärden i Strömsunds kommun. Skogen är en grandominerad barrnaturskog med stort inslag av gamla till mycket gamla träd. I höjdlägena övergår granskogen i björkskog och ännu högre upp blir skogen hedartad med enstaka lågvuxna björkar. I branterna är marken näringsrik med inslag av rörligt markvatten och grova granar. Det finns även blockrika, brandpräglade partier med tall, lövrika sumpskogspartier med björk, asp och sälj samt öppna myrvar och trädklädda myrvar

med gammal tall och gran. Flera bäckar rinner genom området och det finns flera mindre sjöar.

Figur 22. Stora delar av området är mer eller mindre opåverkat av skogsbruk

Markvegetationen följer höjd- och fuktighetsgradienterna. I de lägre partierna dominerar frisk mark med blåbärsris och varierande inslag av stenbär och ormbunkar. På högre höjd är det mer hedartat med lingon, ljung och kråkbär. I branterna finns det partier med rikliga förekomster av högörtsvegetation som torta, nordisk stormhatt och ormbär samt inslag av rikörter som kransrams och björnbrodd.

Förekomsten av död gran- och björkved i alla nedbrytningsstadier är allmän till riklig. I de näringsrika partierna är granlågorna mycket grova och det finns även partier med död tallved. Påverkan av tidigare plockhuggning är

sparsam till måttlig och i stora partier saknas tydliga spår av skogsbruk. Områdets naturvärden är knutna till skogens höga ålder och förekomsten av stora nästan helt orörda partier samt den rikliga förekomsten av naturvårdsarter.

Till största delen bedöms området utifrån strukturer, landskapssammanhang och artfynd, att ha mycket höga naturvärden.

Björnbrodd, dalripa, doftskinn (NT), fläcknycklar, gammelgransskål (NT), garnlav (NT), gelélavar (*Collema sp*), granticka (NT), grantickeporing (VU), gränsticka (NT), harticka (NT), Jungfru Marie nycklar, knottrig blåslav (NT), korallrot (S), kransrams (S), kärrfibbla, kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), nattviol, nordisk stormhatt, ormbär, rynkskinn (VU), skinnlav, skrovellav (NT), spillkråka (NT), stor aspticka (NT), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), ullticka (NT), vanlig groda, vedflamlav (NT), vedskivlav (NT), vedticka, vedtrappmossa (NT), vitgrynig nållav (NT), vågbandad barkbock (gnagspår, S)

Artfynd

Kalberget Obj.nr: 12

Kalberget är beläget strax norr om Håkafot ca 1,5 mil öster om Gäddede och består av ett 810 hektar (varav 600 hektar produktiv skogsmark) stort naturskogsområde. Få som åker utmed väg 342 till Gäddede kan missa det vackra Kalberget som sträcker sig upp från Ströms Vattudal med sina över 100 meter höga klippytor omringad av gammal granskog. Här finns mycket höga botaniska värden kopplade till områdets värmereliktartade sydbergsflora. Förutom höga naturvärden är Kalberget ett populärt utflyktsmål med en fantastisk utsikt för de som når toppen.

Medberget

Kommun: Strömsund

Area: 375 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Figur 23. Signalarten trådticka på granhögstubble och allmänt med död ved i grannaturskogen i den norra delen av området vid Medberget.

Medberget är ett skogsområde som ligger strax nordost om byn Håkaftot och gränsar till sjöarna Mellanvattnet och Lillvattnet i den norra delen. Områdets högsta topp är belägen i sydost vid Kalberget som mäter cirka 682 meter över havet medan Medberget längre västerut mäter cirka 614 meter över havet. I området växer mestadels äldre grannaturskog med inslag av björk, enstaka sälg, rönn och tall i kuperad terräng. Myrmarker finns främst i norra delen vid Floarna, vid Tomtjärnen, norr om Kalberget och söder om Kingerhögtjärnen.

I den norra delen av området finns en vidsträckt nordostsluttning där det främst växer grannaturskog med inslag av björk och enstaka sälg. Även enstaka tallar i 120-150-årsåldern finns väster om Mellanvattnet. Grova granar och granar som är 150 år eller äldre förekommer måttligt till allmänt i nordostsluttningen. Det finns flera granar som är ca 170-180 år. Enstaka sälgar är grova, över 40 cm i diameter i brösthöjd. Det växer även yngre luckig granskog drygt 300 meter sydväst om Vitlavatjärnen i den norra delen av området.

Skogsmarken är ofta frisk med blåbär, lingon och inslag av lågörter. Därutöver finns fuktstråk med vitmossa, enstaka högörter och ormbunkar. Garnlav (NT) förekommer allmänt i något enstaka parti. Förekomsten av granlågor i olika storlekar och nedbrytningsstadier är allmän och i en del mindre partier riklig. Därutöver finns ofta allmänt med även död björkved, enstaka grova granhögstubbar och någon grov mossövertäckt sälglåga.

Norr om Kalberget blir den nordostliga sluttningen brant och glest bevuxen med senvuxen gran och främst klen björk på svagt fuktig skogsmark. Här finns allmänt med manlav och garnlav på både gran och björk. Söderut i sluttningen växer luckig gammal grannaturskog med inslag av björk, enstaka enbuskar och rönnföryngring. Många granar är lågvuxna och troligtvis över 200 år. Här är förekomsten av död ved allmän, främst av granlågor i olika storlekar och nedbrytningsstadier men det finns även enstaka torrträd. Garnlav växer allmänt på både gran och björk.

Norr om myrmarken norr om Kalberget växer en lågväxt gammal tall med pansarbark som uppskattningsvis är i 200-300-årsåldern. Även enstaka yngre tall står intill lågväxta senvuxna granar.

Nordväst om Kalberget växer något yngre gran-björkskog, ändock med inslag av gran över 150 år och ofta allmän förekomst av både garnlav och död ved.

Mellan Medberget och Kalberget växer äldre ofta senvuxen grannaturskog med inslag av björk och sälg på frisk till fuktig skogsmark. Inslaget av både låg- och högörter är generellt högre här än längre norrut i området. I en del partier finns grövre granar. Garnlav förekommer allmänt. Förekomsten av död ved är allmän, bitvis riklig, både av rötbrutna granlågor och rotvältor.

Söder om Medberget och Kalberget finns en vidsträckt mycket brant bergssluttning med en värmereliktartad sydbergsskogsflora med bland annat förekomster av bergalm och en

värdefull kryptogamflora kopplade till lövträd. Närmast bergskanten är skogen ofta bevuxen med lågväxta och senvuxna granar och klena björkar.

Väster om Klingerhögtjärnen växer granskog med inslag av björk och enstaka grov sälg. Det finns enstaka partier med allmän förekomst av gran som är i 150-årsåldern eller äldre, i övrigt förekommer gammal gran sparsamt. Troligtvis har marken tidigare betats. Död björkved förekommer allmänt medan granolågor i olika nedbrytningsstadier finns måttligt bortsett från i ett parti där förekomsten är riklig av bland annat rötbrutna granar. Även enstaka sälglåga finns.

Tre spridda tjärnar finns i området där Tomtjärnen och Klingerhögtjärnen ingår i ett delavrinningsområde med utlopp i sjön Mellanvattnet i den nordvästra delen om området. Från Vitlavatjärnen vid myrmarkerna vid Floarna rinner en bäck ut i Hillsandstjärnen och vidare ut mot Fågelsjön i sydost.

Det finns allmänt med gamla mossövertäckta och plockhuggna stubbar i den norra, södra och östra delen av området. I den östra delen finns även enstaka grova dimensionsavverkade stubbar. Stubbar förekommer sparsamt i den centrala delen av området.

Skogsområdet vid Medberget har mycket höga naturvärden både gällande struktur och artfynd. Här finns ett stort sammanhängande område med lång skoglig kontinuitet och ekologisk funktionalitet. Förekomsten av gran som är ca 150 år eller äldre är allmän liksom förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Det finns även flera rödlistade arter och signalarter i skogen. Skogen väster om Klingerhögtjärnen bedöms ha god utvecklingspotential. De enstaka grova sälgarna och den måttliga förekomsten av död ved höjer skogens befintliga utvecklingsvärden. Det finns även små spridda partier med yngre granskog i området som har påverkats kraftigt av äldre skogsbruk, bland annat drygt 300 meter sydväst om Vitlavatjärnen.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granriska (S), granticka (NT), gränsticka (NT), gulnål (S), gytterlav (S), harticka (NT), kärrfibbla, kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), norrlandslav (S), revlumner, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), vedticka (S), vitmosslav, vågig sidenmossa

Fågelberget Obj.nr: 13

Ca 2,5 mil öster om Gäddede ligger det imponerande Fågelberget med sina branta klippväggar som sträcker sig upp mellan Fågelsjön och Fågelvattnet, omringad av kontinuitetsskog. Området sydsluttning har en speciell sydberg flora med många ovanliga kärleväxter och en värdefull kryptogamflora knuten till lövträd. Området är 250 hektar stort (varav 200 hektar produktiv skogsmark).

Fågelberget

Kommun: Strömsund

Area: 243 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Figur 24. Vy från Storbakknäppen ut över höjden Tuvan i öster.

Fågelberget är ett skogsområde som ligger drygt 8 kilometer öster om byn Håkafot mellan Fågelvattnet i norr och Fågelsjön i söder. Den högsta toppen vid Fågelberget heter Storbakknäppen och mäter cirka 646 meter över havet. Längst i sydost ligger höjden Tuvan. Terrängen är bitvis kuperad och framför allt brant i den södra och östra delen av området.

Vid Fågelberget finns ett varierande naturskogsområde med både äldre produktiv såväl som gles senvuxen grannaturskog med inslag av björk och enstaka sälg. Granar i 150-årsåldern eller äldre förekommer i regel allmänt i området. I mer produktiva delar finns inslag av grova granar och ibland även enstaka grov tall. Några spridda myrar finns i området. Vid myrkanterna växer senvuxna gamla granar, klena björkar och ibland även senvuxna tallar. I de branta och ibland något blockrika sydsluttningarna växer ofta mer eller mindre tät lövrik grannaturskog med framför allt björk och asp i olika grovlekar, ibland även grövre. I delar av sydsluttningen finns en värmereliktartad sydbergsflora med bland annat bergalm och myskmadra. Vid Storbakknäppen i den östra delen av området växer fjällbjörkskog med inslag av

kortväxta och senvuxna granar. Vid höjden Tuvan längst i sydväst växer grannaturskog med lövinslag.

Skogsmarken är i regel frisk med lingon, blåbär och inslag av lågörter. Inslaget av både låg- och högörter ökar i en del sluttningar, framför allt där skogen är mer tätvuxen, bland annat med ekorrbär, stenbär, mjölkört, torta och gullris. I en del partier är skogsmarken svagt fuktig med vitmossa, hönsbär, blåbär och enstaka enbuskar. Därutöver finns spridda fuktigare partier med vitmossa, hjortron och skogsfräken, särskilt i den västra delen av området.

Förekomsten av död ved är generellt allmän till riklig av både rötbrutna granolågor och -rotvältor i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Särskilt i den östra delen av området finns grövre liggande död ved i senare nedbrytningsstadier. Ett par hundratal meter nordväst om Storbakknäppen finns en gammal granolåga som är ca 65 centimeter i diameter. I den södra delen av området finns även enstaka spridda tallågor i olika storlekar. Stående torrträd av gran finns spridda i hela området men med ökad förekomst i den nordöstra delen och vid Tuvan i sydväst. En del talltorrakor finns framför allt i anslutning till myrmarker. Död björkved av både lågor och högstubbar finns allmänt i området. I delar av den branta sydsluttningen förekommer den döda veden rikligt, ofta av rötbrutna granolågor där relativt färsk död ved dominerar. I andra partier förekommer död ved mer sparsamt.

Delar av den senvuxna äldre grannaturskogen är draperad med garnlav (NT). I övrigt förekommer garnlav förhållandevis allmänt i flera partier i området. Bohål efter fåglar i träd och stubbar förekommer förhållandevis allmänt i området. Delar av skogen i den södra delen kan eventuellt ha påverkats av tidigare skogsbyte.

I den sydvästra delen av området finns en bolagsregistrerad nyckelbiotop. Här växer grannaturskog i en sydsluttning på frisk skogsmark. Granar i 150-årsåldern förekommer i regel måttligt medan spridda

partier utgörs av yngre och tätare granskog. Inslaget av björk ökar österut och framför allt förnygras rönn och gran i skogen. Längre söderut i den branta sydslutningen ökar inslaget av björk samt asp som finns i både klana och grova stamdiametrar. Här är förekomsten av död ved riklig i olika storlekar och nedbrytningsstadier, framför allt av rötbrutna gränlågor där relativt färsk död ved dominerar.

Ett parti med utvecklingsmark bestående av yngre gran och ökat inslag av björk finns längst i väster, väster om berget Fågelberget.

I de mer produktiva delarna i skogen finns i regel måttligt till allmänt med gamla plockhuggna eller mossöverbuxna dimensionsavverkade stubbar. I den senvuxna gamla granskogen i den östra delen av området saknas till stor del stubbar. En bred

kraftledningsgata löper genom den nordligaste delen av området. Ytterligare en kraftledningsgata löper genom en del i sydväst.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Fågelberget har mycket höga naturvärden gällande både struktur och artfynd. Här finns ett sammanhängande skogsområde med lång skoglig kontinuitet och ekologisk funktionalitet. Förekomsten av gran som är ca 150 år eller äldre är allmän liksom förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Det finns även flera rödlistade arter och signalarter i skogen. Mindre partier av granskogen, bland annat i sydväst och i västra delen av området, är yngre och bedöms ha goda potential att utveckla höga naturvärden inom ca 20-50 år. Det finns även partier med allmän förekomst av gamla mossövertäckta stubbar men detta bedöms inte påverka skogens höga naturvärden nämnvärt i ett landskapsperspektiv.

Artfynd

Bårdlav (S), gammelgranslav (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), harticka (NT), järpe (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), lavskrika, luddlav (S), lunglav (NT), mattlumner, norrlandslav (S), revlumner, skinnlav (S), skrovellav (NT), slanklav (S), spindelblomster (S), stiftgelélav (NT), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (spår, NT), ullticka (NT), vedticka (S), vågig sidenmossa.

Frostberget Obj.nr: 14

Frostberget är ett 440 hektar (varav 360 hektar produktiv skogsmark) stort område som är beläget norr om Fågelsjön och ca 3 mil öster om Gäddede. Skogen består av grannaturskog i en kuperad terräng med branta nord- och östvända sluttningar.

Frostberget

Kommun: Strömsund

Area: 427 ha

Inventeringsmetod: Stickprov

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet kring Frostberget är beläget norr om Fågelsjön, öster om Fågelvattnet och söder om Västra Fiskåvattnet. Frostbergets topp mäter 658 meter över havet. Terrängen är bitvis kuperad och ibland även brant, främst i Frostbergets nord- och ostsluttningar.

Vid Frostberget växer mestadels grandominerad naturskog, såväl senvuxen som mer näringsrik, bland spridda myrmarker, gransumpskogar och mindre partier med tallhällmark.

I den södra delen av området växer olikåldrig gransumpskog med inslag av främst klen björk, enstaka sälg och förnygring av rönn och gran. Gran i 150-160-årsåldern finns allmänt. Sumpskogen omges av granskog med måttlig förekomst av granar i 150-årsåldern och inslag av björk på svagt fuktig skogsmark med inslag av lågörter. I ett parti finns rikligt med klena björkar. Längre söderut blir skogen örtrikare med lågörter och ormbunkar i partier. Här finns måttligt till allmänt med grova granar varav en del granar är ca 60-70 cm i brösthöjdsdiameter. Även enstaka björkar är grova. I ett parti växer yngre granar i 80-100-

årsåldern där grova granar fortsatt förekommer allmänt och enstaka gran eventuellt är ca 150 år. En gran är ca 80 cm i brösthöjdsdiameter. Den intilliggande myrmarken är gles bevuxen med senvuxna granar och klena björkar och i myrkanten växer klena och senvuxna tallar i 150-årsåldern.

Förekomsten av död ved i gransumpskogen är måttlig, både av rötbrutna granlågor och rotvältor i olika storlekar och nedbrytningsstadier, samt enstaka grantorrträd. Söderut där granskogen är näringsrikare med grova granar finns allmänt med granlågor i olika storlekar och nedbrytningsstadier, liksom högstubbar och torrträd. Även enstaka gamla grövre björkhögstubbar finns.

I den mellersta delen i Frostbergets västsluttning växer grannaturskog med inslag av björk och enstaka solitär varvat med gransumpskog. Både grova granar och granar i 150-årsåldern eller äldre förekommer allmänt i granskogen. Även i sumpskogen finns måttligt med äldre gran. I granskogen är skogsmarken frisk med lingon och örtinslag. Förekomsten av död ved är allmän, både av rötbrutna lågor och rotvältor av gran. Intill en myrkant finns ett flertal garnlavsdraperade och senvuxna torrträd av gran. Myrmarken omges av senvuxen gammal granskog med inslag av björk, sälg, asp och enbuskar i ostsluttning. Enstaka granar, björkar, sälgar och aspar är grova. Garnlav förekommer relativt allmänt.

Skogsmarken är i regel frisk med lingon och örtinslag, med inslag av ormbunkar. Gransumpskogen är fuktig med vitmossa och skogsfräken. I Frostbergets sluttningar finns luckiga gräsbevuxna partier med enbuskar.

I Frostbergets övre sluttningar närmast toppen växer gles senvuxen granskog med inslag av främst klen björk och enstaka grov och gammal gran. Miljön är karg och i partier finns berg i dagen med spridda mossöverbuxna mindre block. Strax söder om Frostbergets topp finns en grov gammal garnlavsdraperad grantorraka som är ca 55 cm

i brösthöjdsdiameter. Död björkved förekommer i regel allmänt varav enstaka björkhögstubbar är gamla och grövre.

I den norra delen av området växer främst olikåldrig och senvuxen grannaturskog med inslag av björk och enstaka tallar i bitvis kuperad och böljande terräng. Här är skogsmarken frisk till fuktig. Granar i 150-årsåldern förekommer allmänt och den rödlistade garnlaven (NT) påträffas relativt allmänt. En några meter hög bergvägg/-lodyta finns i skogen längst norrut med mer högresta tallar och granar uppe på en höjd bland mossövertäckta stenblock. I ett parti finns tallhällmark med berg i dagen och tallar i 150-årsåldern.

I området finns i regel måttligt till allmänt med död ved, både rötbrutna lågor och vindfällan av gran i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Även högstubbar och torrträd av gran finns i vissa delar. Enstaka talltorrakor finns vid myrmarkerna. Enstaka gammal tallåga bär spår av brand.

Det finns i regel måttligt till allmänt med gamla mossövertäckta plockhuggna stubbar i granskogen. Det saknas dock i princip stubbar i den senvuxna granskogen i ostsluttningen nära toppen av Frostberget. I Frostbergets övre sydvästsluttning finns gamla mossövertäckta stubbar med spår av dimensionsavverkning. I den nordöstra delen av området finns tydliga spår av nyare plockhuggning.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Frostberget hyser höga naturvärden. Här finns

olika naturtyper, inslag av gamla granar, lövträd och död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Skogen utgör en del av ett större sammanhängande skogsområde där det fortfarande finns en relativt god ekologisk funktionalitet och konnektivitet vilket är av stor betydelse i ett landskapsperspektiv. Mindre spridda delar utgörs av utvecklingsmark med yngre granar som har potential att utveckla höga naturvärden inom 20-50 år.

Artfynd

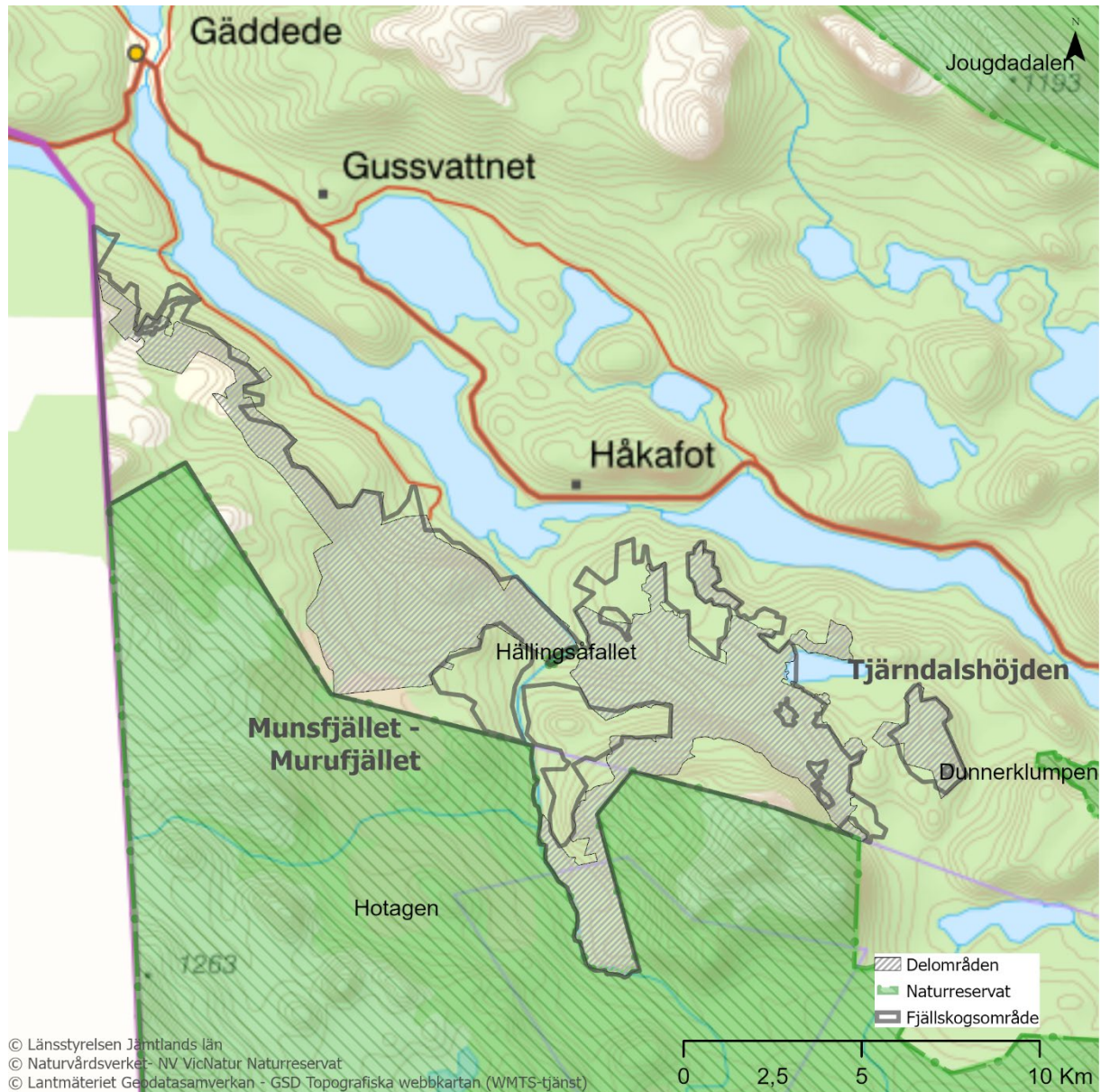
Aspgelélav (VU), brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granticka (NT), gulnål (S), korallblylav (S), kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), norsk näverlav (VU), revlumner, rödbrun blekspik (NT), skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår,NT), trådticka (S), ullticka (NT).

Figur 25. Död björkved och grantorrträd finns i den gamla grannaturskogen.

Munsfjället-Murufjället Obj.nr: 15

Området är ett 10 300 hektar (varav 5 500 hektar produktiv skogsmark) stort område beläget norr om Hotagsfjällen i Ströms Vattudal som sträcker sig från Murån ca 5km söder om Gäddede till Munsfjället i öster. Området består till största delen av en vidsträckt nordvänd sluttning med en sammanhängande kontinuitetsskog samt flackare områden med en mosaik av skog och myrmarker. Skogen är oftast grandominerad och gammal med ett stort inslag av lövträd och varierar mellan lågproduktiva höglägeskogor till högproduktiva raviner samt branta sluttningar med grova och högväxta granar.

Munsfjället-Hemhöjden

Kommun: Strömsund

Area: 3 124 ha

Inventeringsmetod: Helikopterinventering

Besökt: 2018

Dominerande skogstyp: Granskog

Munsfjället-Hemhöjden ligger cirka en mil sydost om Gäddede och drygt åtta mil nordväst om Strömsund. Skogsområdet gränsar till det mindre naturreservatet Hällingsåfallet i sydost och i sydväst ligger Hotagens naturreservat. Höjden över havet varierar från cirka 350 meter över havet vid Hägnäset till Lidernas topp som mäter cirka 735 meter över havet. Topografin är varierad i stora delar av området och domineras av en mer eller mindre brant västlig-nordvästlig sluttning ner mot sjön Hetögeln. Flera höjder finns i området och i nordväst ligger Murufjället i nära anslutning. Hela området ligger ovan den fjällnära gränsen.

Här finns ett varierat landskap med framför allt grannaturskog med örtinlag samt lövblandad barrskog med stort björkinlag i de östra delarna av området. Det finns även en mosaik av myrmarker i de sydvästra delarna av området

Boniteten är hög med högrörter norr om Hemhöjden samt norr om Östra Klumpen. Det finns rikligt med lågor i hela området, även rötbrutna. Vid Hemhöjden utgörs skogen av

impediment och är lågproduktiv. I området finns hela sex stycken djupa raviner med forsande vatten och branta klippväggar. I områdets sydöstra del finns Hällingsåfallet med en fallhöjd på 40 meter och forsdimmepåverkade klippor och träd, med många mycket ovanliga mossor och lavar. Det finns även flera mindre bäckar och några mindre bäckraviner som ansluter till de djupa ravinerna.

Skogsområdet vid Munsfjället-Hemhöjden hyser höga naturvärden med tanke på den allmänna förekomsten av äldre gran och död ved. Naturvärdena är mycket höga i vissa partier, bland annat vid ravinerna och högbonitetsgranskogen i branterna norr om Hemhöjden.

Israelvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 3 585 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007

Dominerande skogstyp: Granskog

Sjön Israelvattnet ligger söder om Strömsvattnet, cirka 25 kilometer sydost om Gäddede. Området sträcker sig cirka en halv kilometer från Hällingsån i väster, mot Stormyrhöjden, Munsfjället och Klingerfjällets sluttningar i söder och Lillvattnet i öster. De södra delarna av området, vid Stormyrhöjden och Skidbäcknäset, gränsar till Hotagens naturreservat. Ett planerat naturreservat, Svarthögarna-Godvattnet (ca 350 hektar), ligger i den centrala delen av området och utgörs av en myr- och skogsmosaik med både örtrik granskog och granskog av blåbärsristyp där spår efter skogsbruk är låga.

Höjdskillnaden är stor i området och sträcker sig från cirka 365 meter vid Lillvattnets strand i väster till cirka 850 meter över havet vid Lill-Munsfjällets sluttningar. Stora delar av de sydvästra delarna av Israelvattnet ligger ovan den fjällnära gränsen; Skidbäcknäset i söder, Lillvattnet, Djupvattnet och Storöretjärnen i väster samt Munsfjälliden. Israelvattnet, Klingervattnet och Tjärndalshöjden ligger nedan den fjällnära gränsen.

Här finns ett är stort och variationsrikt skogsområde med äldre och ibland även urskogsartad naturskog. Boniteten samt inslaget av värdefulla lövträd är hög i vissa delar. I en del partier präglas landskapet av en myr- och skogsmosaik. Inom området finns, förutom Israelvattnet, ett flertal mindre sjöar, tjärnar och vattendrag. Bland sjöarna återfinns bland annat Lillvattnet, Vallmanvattnet, Klingervattnet, Godvattnet, Grundvattnet och Djupvattnet av vilka flertalet utgör goda fiskevatten. På ett flertal platser vid bäckar, åar och tjärnar finns spår av arbeten från flottningsepoken.

I den östra delen av området dominerar äldre grannaturskog. I väster och in mot de centrala delarna av området finns skog som tidigare påverkats av brand, en så kallad bränna, med cirka 100-åriga granar, en hög andel björk samt asp och sälg. Mindre områden med gammal gran finns inom brännan. Det finns även partier som tidigare brunnit insprängda i gammal granskog med yngre gran och björk.

Nordost om Fallhöjden finns en opåverkad björkrik skog som uppkommit efter brand som härjade i området för ca 110 år sedan. Terrängen är småkuperad. Den höga lövandelen är anmärkningsvärd och utgör hela cirka 40-60 procent av beståndet. I vissa torrare partier är inslaget av asp allmänt till rikligt. Sälgar finns lite här och var och är generellt draperade av lung- och skrovellav. Inslaget av gran ökar i närheten av sjöarna. Förekomsten av död lövved i olika former och nedbrytningsstadier är stor. Inslag av brandrefugiala eller partier som inte berörts av brand i stor utsträckning förekommer spritt och i dessa partier finns senvuxna gamla granöverståndare med tydliga brandljud. Överståndarna håller successivt på att dö och bildar inslag av grov död granved i lövbrännan.

Kring Fisklösvattnet och Vallmanvattnet finns gammal granskog, cirka 180-190 år, med inslag av relativt mycket lövträd, främst björk. Förekomsten av död ved är bitvis god. Inom området finns även några mindre myrar.

Öster om Storöretjärnen finns inslag av utvecklingsmark med en blandning av gammal granskog och 100-årig bränna med framför allt gran och björk. Marken är överlag frisk och skogstypen består antingen av lågörter eller blåbär.

Vid Israelhöjden, norr om Israelvattnet, finns branta och mycket produktiva sluttningar. Här växer örtrik, tät och grov granskog med inslag av lågörter i fältskiktet. Mindre områden är helt högrötsdominerade. Mängden död ved varierar men röta är i regel vanligt. Här finns nyckelbiotoper som bland annat beskrivs som urskogslika barnnaturskogar med inslag av jätteträd.

Även i Munsfjällets sluttningar finns produktiva områden med äldre och grövre träd trots att marken är stenigare. Sammanhängande granbestånd förekommer upp till knappt 700 meter över havet, men där är volymerna låga och björkinblandningen stor.

Mellan Israelhöjden och Munsfjället, i de centrala delarna av området, finns ett antal långsträckta åsar med lågrötsdominerad gammal granskog. Mellan åsarna finns myrmark och mindre områden med sumpskog. Mängden död ved varierar, men är överlag god. Mindre, men långt ifrån försumbara, partier med mycket död ved förekommer.

Nordväst om sjön Klingervattnet finns ytterligare ett område med gammal granskog samt cirka 100-årig brandpåverkad lövlandad barrskog. Här har omkringliggande delar påverkats av avverkning och fragmenterats av skogsbilvägar.

Vid Skidbäcknäset i sydväst finns framför allt en varierad myr- och skogsmosaik. Skogen är delvis urskogsartad och har överlag en hög ålder över 200 år. Granen dominerar men det finns även gott om grov och gammal björk. I utkanterna av myrmarkerna finns gamla tallar upp till 300 år. I de övre sluttningarna förekommer enstaka grövre sälgar, ofta med skrovellav. Vid bäckarna och längs med Hällingsån finns inslag av högorter i blåbärsgranskog. Det finns även några mycket produktiva lågortsområden med mycket grov och hög granskog i sluttningarnas övre delar. Tillgången till död ved i olika nedbrytningsstadier är god till riklig. Delar av skogen har påverkats av plockhuggning men i områdets södra och centrala delar finns orörda områden med urskogsartad skog.

Vid Tjärndalsmyrarna i öster finns främst en myr- och skogsmosaik. Vid Tjärndalshöjden och Per-Jönsahöjden finns grannaturskog med visst lövinslag av blåbärsristyp i måttligt sluttande terräng. Skogarna bedöms vara cirka 150-170 år. Högproduktiva partier med lågorter finns i sluttningarna. Vid Tjärndalshöjden finns även ett gammalt urskogsartat område bestående av impediment av gles höglägeskaraktär. Väster om höjden växer en cirka 100-årig orörd och lövrik granbränna. Förekomsten av grövre död ved i olika former och nedbrytningsstadier är relativt god.

Berggrunden domineras av sandsten. Ett smalt och långsträckt stråk av karbonatbergarten dolomit som är besläktad med kalksten finns från Hällingsån i väster till Godvattnet i öster. Vid Munsfjället och Stormyrhöjden samt norr om Israelhöjden finns amfibolit.⁹

Merparten av området runt Israelvattnet har dimensionsavverkats för länge sedan, men i fjällskogen förekommer urskogsartade partier. Stora delar av den skog som tidigare brunnit saknar avverkningsspår och är möjligen i viss mån att betrakta som urskogsartad.

Större delen av området är väglöst bortsett från skogsbilvägar vid Klingervattnet, Per-Jönsahöjden i öster samt i den nordvästra delen av området. Det finns även skogsbilvägar som angränsar till andra enstaka delar av området.

Skogsområdet Israelvattnet är stort, variationsrikt, produktivt och håller till stora delar höga eller mycket höga naturvärden. Här finns värdefulla naturskogsstrukturer såsom grova gamla träd, skiktning och god tillgång till död ved i olika former och nedbrytningsstadier. Området vid Skidbäcknäset hyser mycket höga naturvärden. Den centrala delen av skogsområdet Israelvattnet angränsar till det planerade naturreservatet Svarthögarna – Godvattnet. Här finns ett naturskogsområde med framför allt örtrik granskog med hög bonitet och bitvis även urskogsartad skog där det finns få spår efter skogsbruk.

Figur 26. Flera sälgar draperade med den rödlistade laven skrovellav i den lövrika naturskogen vid Fallhöjden-Lillvattnet.

Vallmanknulen

Kommun: Strömsund

Area: 125 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet vid Vallmanknulen ligger ca 4 kilometer sydost om byn Håkafot och drygt en halv kilometer söder om Fågelsjön. I området finns två höjder, varav Vallmanknulen är den högsta höjden som mäter ca 502 meter över havet. Terrängen är framför allt kuperad i de östra delarna av området och ibland brant, främst i nordost och i Vallmanknulens sluttningar i den södra delen av området. I den mellersta-nordöstra delen av området finns en delvis mossövertäckt bergvägg som är några meter hög.

I området växer såväl senvuxen som mer produktiv och tät granskog med inslag av björk, enstaka sälg och rönnföryngring. Enbuskar finns i partier. Granar i 150-årsåldern förekommer i regel allmänt i den bitvis glesa och senvuxna grannaturskogen som ofta återfinns på höjderna medan den produktivare och tätare granskogen finns i sluttningarna. Enstaka granar i den mellersta-nordöstra delen är grova, ca 60 cm i brösthöjdsdiameter. Även enstaka björk och sälg är grov.

I den södra delen, nordväst om Vallmanknulen i dess nordsluttning, blir granskogen tätare och något yngre, uppskattningsvis ca 120-130 år med enstaka gran som är i 150-årsåldern. Inslag av björk och sälg förekommer fortfarande i skogen.

Skogsmarken i området är i regel frisk, ibland även svagt fuktig, med lingon, blåbär och inslag av låg- och ibland högorter. Högorter såsom skogsnäva, älggräs och kransrams finns framför allt vid fuktstråk och längs med de enstaka bäckar som finns i området. Vitmossor finns i de fuktigare partierna, ibland med skogsfräken. Där berg i dagen förekommer finns renlavar och kråkbär.

I området finns myrmarker främst i den nordvästra delen av området. Även trädbevuxen myrmark med gamla senvuxna granar och mestadels klena björkar finns i nordöstra delen av området. Det finns även ett parti med berg i dagen i den norra delen av området.

Det finns i regel allmänt med död ved, både av gran och björk i olika nedbrytningsstadier, i hela området. Främst förekommer granlågor i olika grovlekar, även grövre, som antingen är rötbrutna eller vindfällda. Även torrträd av gran finns. Enstaka torrträd och högstubbar av sälg finns. Förekomsten av död ved är måttlig i en del partier.

Triviala hänglavsarter såsom manlav och grå tagellav förekommer allmänt i delar av området, medan den rödlistade garnlaven (NT) endast finns i mindre partier.

Enstaka bäckar finns i området varav en bäck rinner utefter Vallmandalen som skiljer de två höjderna, varav Vallmanknulen är en av dem, i området från varandra.

I de mellersta delarna av området finns några bolagsregistrerade nyckelbiotoper. Granskogen är tät och produktiv med måttlig förekomst av grova granar i den kraftiga sydostsluttningen.

Gamla plockhuggna mossövertäckta stubbar finns i stora delar av området, särskilt där granskogen är mer produktiv. Stubbar

förekommer dock sparsamt i en del mer senvuxna skogspartier. En skogsbilväg korsar den mellersta delen av området i västlig-östlig riktning vid Vallmandalen och leder till en högre mast i den västra delen av området.

Länsstyrelsen bedömer att skogsområdet vid Vallmanknulen i regel hyser höga naturvärden. Här finns senvuxen gammal granskog, förekomst av rödlistade arter och allmänt med död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Enstaka partier, särskilt i den södra delen, nordväst om Vallmanknulen, med yngre och tätare granskog, bedöms vara utvecklingsmark som inom 20-50 år kommer hysa höga naturvärden.

Artfynd

Bårdlav (S), gammelgransskål (NT), garnlav (NT), granriska (S), granticka (NT), gränsticka

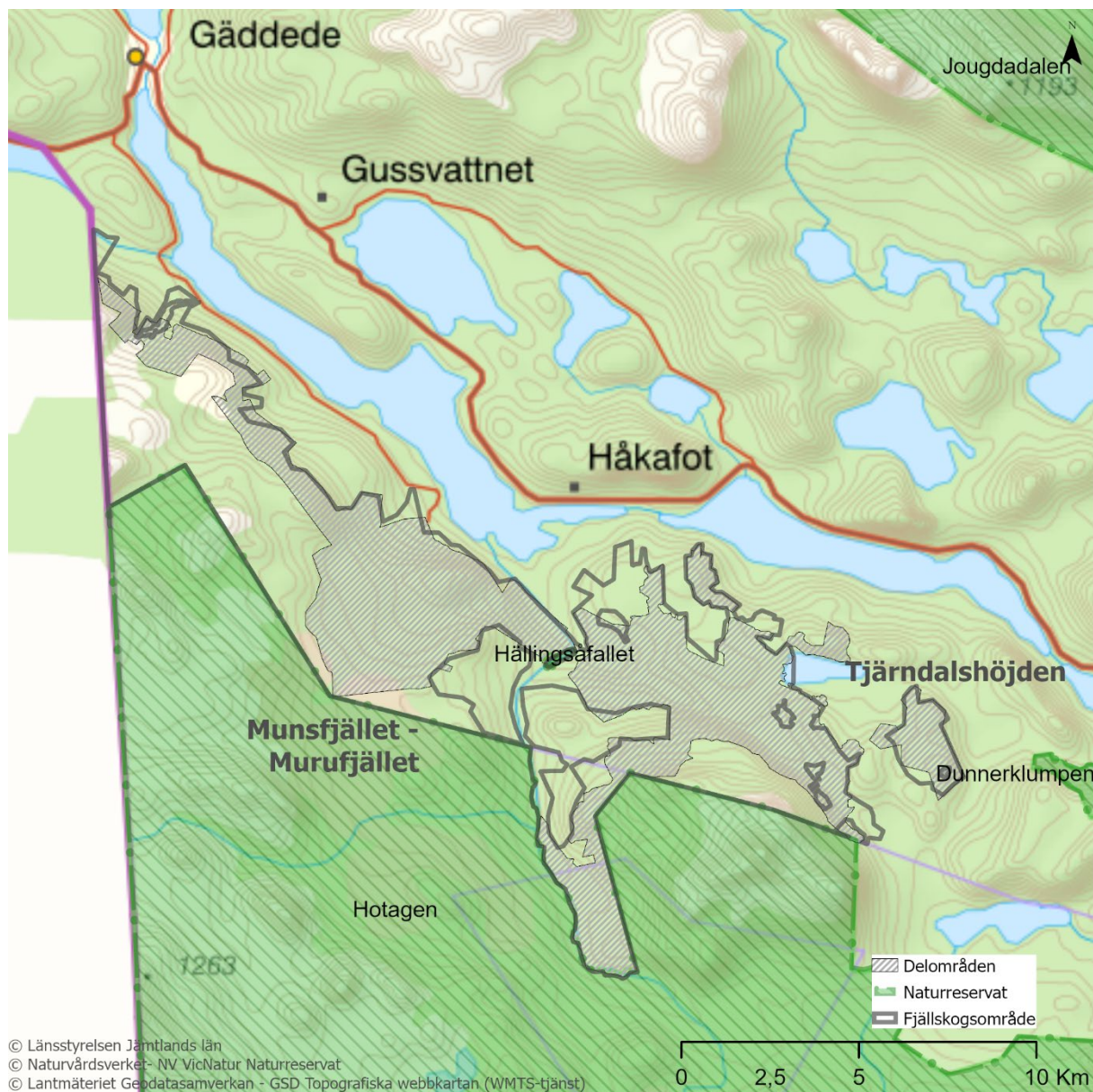
(NT), gulnål (S), harticka (NT), kransrams (S), kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), platt fjädermossa (S), revlummer, skrovellav (NT), spindelblomster (S), stuplav (S), tretåig hackspett (spår, NT), trolldruva (S), ullticka (NT).

Figur 27. Grannaturskog med död ved i sluttning

Tjärndalshöjden Obj.nr: 16

Området är 340 hektar (varav 230 hektar produktiv skogsmark) stort och består av en höjd omgiven av kontinuitetsskog strax norr om Hotagens naturreservat, beläget ca 3 mil sydost om Gäddede. Skogen är grandominerad, mestadels ganska gles och lågproduktiv med inslag av mer produktiva miljöer i sluttningar och kring bäckar.

Dunnerklumpen Obj.nr: 17

Dunnerklumpen är ett 1 800 hektar (varav 1 300 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarkområde i Ströms Vattudal, nära norra delen av Hotagens naturreservat. Dunnerklumpen har med sina branta klippväggar en bra utsikt över Frostvikenfjällen och Vattudalen. Terrängen i området är starkt kuperad med en höjdskillnad från ca 300 - 729 meter över havet och har en särskild stor förekomst av branta fuktiga östvända branter. Det finns även ett betydande inslag av urskogsartad skog i området. I och nedanför sluttningarna finns högbonitär granskog med grova högväxta granar medan skogen på höjden är mer lågproduktiv och senvuxen.

Fågellokhöjden

Kommun: Strömsund

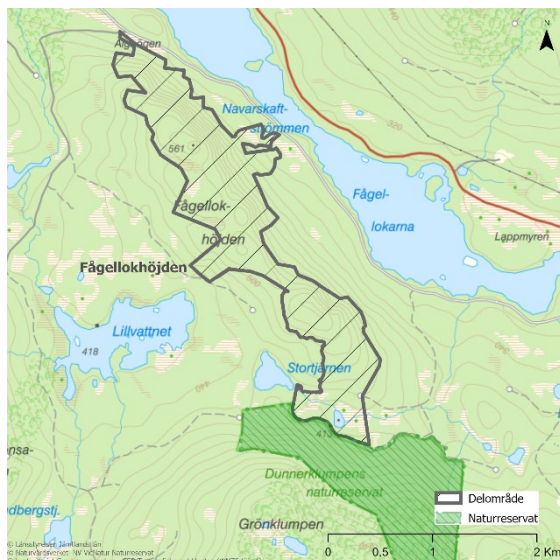
Area: 244 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2007, september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området ligger i Ströms Vattudal ca 13 km sydöst om Håkafot, norr om Dunnerklumpens naturreservat och fått sitt namn av det 561 meter över havet höga berg som återfinns i den nordvästra delen. Från Fågellokhöjden sluttar terrängen i nordlig riktning mot Fågelsjön liksom östlig riktning mot Navarskaftströmmen och Fågellokarna. Bitvis består den östra sluttningen av tilltagna lodytor och kraftigt stupande bergsbranter, med eller utan träd.

Urskogsartad bördig grannaturskog utgör den dominerande naturtypen. Senvuxen gran väl över 150 år återfinns i anslutning till områdets magrare myrmarker samt uppe på höjderna där den är mer reslig och växer tillsammans med inslag av enstaka grov sälg. I nordost är skogen sluten, granarna både högväxta och grova till följd av den högproduktiva friskt till fuktiga sluttningen mot Älghögen och vitmossor förekommer särskilt ymnigt i markvegetationen. Även den sydvästra sluttningen mot Lillvattnet är näringsrik med 200-åriga silvergrenade kjolgranar samt inslag av björk och enstaka grova sälgar upp mot 70 cm i brösthöjdsdiameter. Myrstackar och

hänglaven garnlav (NT) påträffas frekvent i hela den fältbesökta västra delen liksom inslag av block över hela området.

På den överlag friska marken i området växer främst blåbär tillsammans med husmossa och inslag av lågorter som hönsbär. Stråk av högorter som till exempel nordisk stormhatt och skogsnäva förekommer i sluttningen mot Lillvattnet och på de torrare höjderna växer blåbär tillsammans med kråkbär. Även isolerade fuktiga partier med vitmossa och skogsfräken återfinns i söder om Fågellokhöjden.

Kontinuitet och mängden död ved är god över hela området och överlag allmänt förekommande. Torrakor av gran förekommer lokalt rikligt invid myrmarken strax söder om Fågellokhöjden. I södra sluttningen finns det allmänt till rikligt av död ved av rötdad gran i alla nedbrytningsstadier och grovlekar: främst lågor men även stående torrträd. Här görs flera fynd av naturvårdsarter på liggande död ved av gran såsom lappticka (VU), rosenticka (NT) och ullticka (NT). Flera artfynd av vedlevande svamp knutna till lång skoglig kontinuitet registreras även uppe på höjden nordost om Lillvattnet.

Området är urskogsartat, endast i isolerat parti i anslutning till myrmarken söder om Fågellokhöjden återfinns måttligt med mossiga stubbar efter äldre plockhuggning. Annars är området obrutet sånär som spår av gammalt skogsbete.

Länsstyrelsen bedömer att området hyser mycket höga naturvärden kopplade både till artfynd och struktur som gamla träd, olikåldriga bestånd och god kontinuitet av död ved i olika grovlekar och nedbrytningsstadier. Det större sammanhängande skogsområdet har en lång skoglig kontinuitet med biotyper som fungerar habitat för bland annat arter beroende av hög och jämn fuktighet liksom gamla träd, främst av gran men även lövträd. Större delen av området är opåverkat av skogsbruk i form av plockhuggning och dimensionsavverkning. Det närliggande området öster om Stortjärnen inventerades av Länsstyrelsen 2007 och

bedömdes då som värdekärna och delvis urskogsartat. Här finns vidare en särskild ekologisk funktionalitet ur ett landskapsperspektiv i och med närheten till Dunnerklumpens naturreservat.

Artfynd

Gammelgransskål (NT), garnlav (NT), gränsticka (NT), lappticka (VU), luddlav (S), lunglav (NT), rosenticka (NT), skrovellav (NT), stuplav (S), ullticka (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT).

Vy över grannaturskogen mot Lillvattnet.

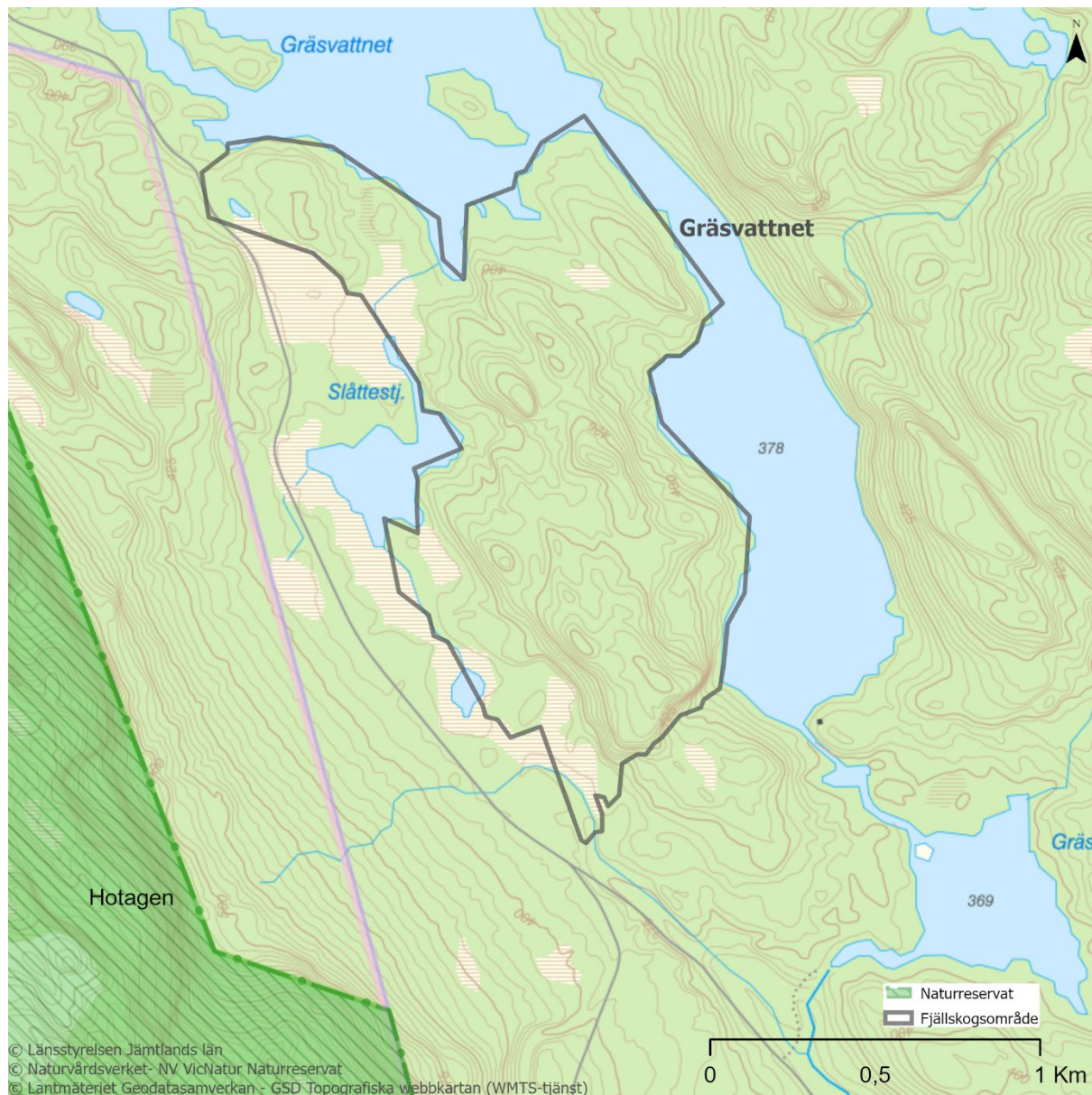
Gräsvattenberget - Fisktjärn Obj.nr: 18

Området består av 560 hektar (varav 360 hektar produktiv skogsmark) stort område med rikligt av urskogsartad granskog och är beläget i Ströms Vattudal strax norr om Hotagens naturreservat, cirka en mil väster om Svaningen. Området är småkuperat med flera vackra sjöar och myrmarker.

Gräsvattnet Obj.nr: 19

Området består av 170 hektar (varav 130 hektar produktiv skogsmark) stort område utmed Gräsvattnet och är beläget i Ströms Vattudal, ca 1 mil väster om Svaningen. Hela området är ett planerat naturreservat och består till största delen av blandbarrskog, med gammal tallskog på höjderna och inslag av blockrika partier.

Gräsfjället - Munsfjällrumpan Obj.nr: 20

Området är ca 1 100 hektar (varav 750 hektar produktiv skogsmark) stort och sträcker sig utmed Hotagens naturreservats norra del från Munsfjällets östvända sluttningar till Gräsfjällets västra sluttningar. Skogen är variationsrik med allt ifrån högbonitär fuktig granskog i branta sluttningar, senvuxna urskogsartade skogar och i de planare delarna ett myr- och skogsmosaiklandskap.

Gräsfjället

Kommun: Krokom

Area: 77 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2020

Dominerande skogstyp: Granskog

Området ligger ca 8 km sydväst om Bågede och vetter mot Stortjärnen, Dunnervattenån samt Gräsvattnet i nordväst respektive nordost. Direkt angränsande i söder breder Hotagens naturreservat och Gräsfjället ut sig med en altitud på 739 meter över havet. Förutom mindre avrinningar från myrmarkerna återfinns en tjärn på höjden i öst och en bäck i områdets centrala dalgång.

Gräsfjället präglas främst av urskogsliknande grannaturskog och en biototyp med hög, jämn luftfuktighet vilket resulterar i ymniga garnlavrika stråk i den västra högproduktiva terrängen som sluttar i nord-nordvästlig riktning. Det förekommer måttligt med gran äldre än 250 år, vilka ofta är grova, över 40cm i diameter i bröts höjd. Österut tilltar markfuktigheten samt inslaget av björk liksom senvuxen gran och mellan de två mindre myrmarkerna i väst har den mer näringsfattiga skogen gransumpskogsliknande karaktär. Gamla tallar växer på den magra myrmarken och på ett blockigare parti i centrala delen växer många undertryckta grankloner som förökat sig genom rotsläande grenar. Östra området utgörs av två mindre höjder med ett

utmärkande tallbestånd vari allmänt med individer mellan 150-230 år påträffas. Flera gamla tallöverståndare registreras liksom senvuxen gran över 150 år.

Markskiktet är friskt och består i huvudsak av blåbärsris och lågörter. Den västra sluttningen är mer näringsrik och ned mot foten växer stora ängar av högörter såsom nordisk stormhatt. I fuktigare partier i anslutning till myrmarken återfinns vitmossor, hjortron, skogsfräken och gullris. På tallhöjden i östra området breder en solid matta av kråkbär ut sig med inslag av blåbär och vitmossor. Här förekommer även renlav på fläckar av hållmark samt blockigare partier.

Tillgången och grovleken på död ved är överlag allmän men varierar lokalt från måttlig till riklig. I nordsluttningen förekommer främst torrakor och lågor av rötbruten gran men även björk. Längre ned i gransluttningen rådet högre bonitet och fler lågor påträffas därefter. På tallhöjden registreras ett ökat antal torrakor och silverlågor av tall liksom torrgrenar och törskatetoppar på levande gammal tall.

Enstaka stubbar från tidigare plockhuggning förekommer i öster och avverkning i modern tid har utförts på ett parti i centrala området. Skogen är annars urskogsartad och obruten.

Figur 28. Uråldrig tall med pansarbark och knotiga, delvis döda grenar.

Länsstyrelsen bedömer att området hyser mycket höga naturvärden kopplade både till artfynd och struktur som gamla träd, olikåldriga bestånd och god kontinuitet av död ved i olika grovlekar och nedbrytningsstadier. Det större sammanhängande skogsområdet har en lång skoglig kontinuitet med biotyper som fungerar habitat för bland annat arter beroende av hög och jämn fuktighet liksom mycket gamla träd. Stora delar av området är opåverkat av skogsbruk och urskogsliknande. Här finns vidare en särskild ekologisk funktionalitet ur ett landskapsperspektiv i och med närheten till

Hotagens naturreservat. Området är naturskönt och av riksintresse gällande naturvård.

Artfynd

Blågrå svartspik (NT), garnlav (NT), granticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), nordisk stormhatt, skarp dropptaggsvamp (S), skrovellav (NT), tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vitgrynig nållav (NT).

Byvattnet - Långvattenhöjden obj.nr: 21

Området utgörs av ett 11 500 hektar (varav 7 800 hektar produktiv skogsmark) stort vildmarksområde som ligger utmed Hotagens naturreservats norra del, från Svaningen ner mot Renån ca 4 mil nordväst om Strömsund. Stora delar av området är obrutet av vägar vilket bidrar till en känsla av orördhet. Området har en stor variation i naturtyper, hög beståndsålder och god förekomst av död ved och flera urskogsartade partier. Sammantaget med tanke på områdets storlek och variation utgör detta område ett riktigt toppobjekt för naturvården.

Grundvattnet – Kvisselvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 601 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2019, 2020

Dominerande skogstyp: Tallskog

Skogsområdet sträcker sig från Grundvattnet i väster till Djupvattnet i öster upp till Kvisselvattnenberget i norr och Granhöjden i söder.

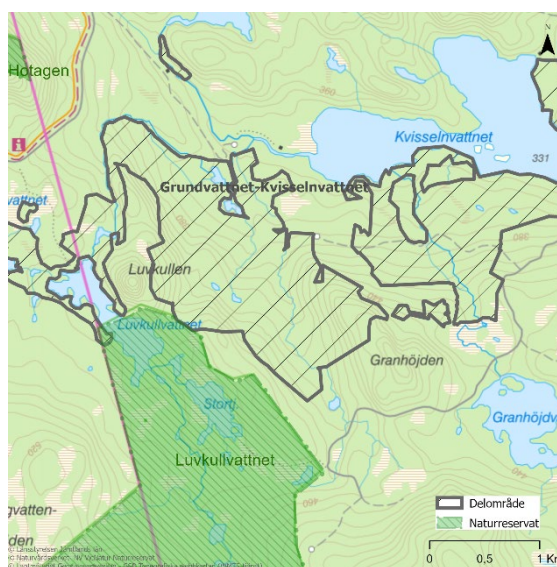
Terrängen i området är mestadels blockrik och kuperad. Flera höjder finns i området och sluttningarna är ofta branta. Den högsta höjden finns vid Kvisselvattnenberget norr om Kvisselvattnet som mäter cirka 570 meter över havet. Vid Kvisselvattnets strand är höjden över havet cirka 330 meter. Området är ett planerat naturreservat.

Flera sjöar och tjärnar av varierande storlekar finns i området. Luvkullån rinner genom den nordvästra delen av området. Luvkullvattnet med dess sjöar och vattendrag är oreglerade, men bär spår från tiden då flottning av timmer var vanligt. Utöver Luvkullån finns flera bäckar i området.

Området domineras av äldre och brandpåverkad tallnurskog med inslag av äldre grannurskog och barrblandskog. Mindre partier hyser urskogsartade naturvärden. Spridda myrmarker finns i området, främst öster om Grundvattnet och öster om Granhöjden. Myrmarken öster om Grundvattnet är dikad.

I nordväst växer barrblandskog med tall, gran och björk. Fördelningen mellan gran och tall varierar starkt. I områdets västra del dominerar grannurskog med enstaka inslag av tall. Ju närmare Grundvattnet man kommer desto vanligare blir tallen. Den äldsta tallen bedöms vara över 300 år och enstaka tallar är cirka 250 år. Tall över 150 år finns allmänt. Granarna är i regel lågvuxna och inte över 150 år. Enstaka träd är grova. Björken är vanligtvis klen och lågvuxen och växer oftast i buketter.

Mellan Grundvattnet och Luvkullvattnet finns berg i dagen och här växer tallskog med enstaka äldre tallar och gott om yngre tallar. Österut, nordväst om Luvkullen, ökar inslaget av gran i den gamla tallnurskogen. De äldsta tallarna är här uppskattningsvis 300–450 år medan medelåldern troligtvis är cirka 150 år. Skogen är tidigare påverkad av brand vilket yttrar sig i form av brandljud på enstaka levande tallar. Tallnurskogen övergår i norr, söder om Luvkullån, i gles fjällnära granskog med inslag av lövträd och spridda tallar i 150–300 årsåldern. Granarna är mestadels lågvuxna med smal krona och är inte äldre än 150 år.

Mellan Luvkullen och Kvisselvattnet finns gammal tallnurskog på blockrik terräng, med inslag av hällmarker. De äldsta tallarna är 350–450 år med en varierad medelålder på 150–250 år. Enstaka tallar är grova och det finns spår av brand på levande tallar och tallågor. Det finns även inslag av äldre granskog och barrblandskog längs med vattendrag och vid Luvkullen och i Granhöjdens sluttningar.

Söder om Kvisselvattnet växer mestadels tallnurskog. Fältskiktet utgörs av lingon och blåbär och i bottenkiktet finns renlavar. Enstaka tallar är grova. Förekomsten av död ved är sparsam varav inslag av brandspår på död ved förekommer. Även enstaka levande tallar har brandljud. Det finns även mindre partier som utgörs av äldre granskog med inslag av äldre tall upp till cirka 250 årsåldern.

Mellan Kvisselvattnet och Djupvattnet dominerar tallskog på höjdlägena medan mer gran finns i sluttningarna och sänkorna. En hel del av tallarna är över 200 år, vissa är upp till 250-300 år. I en del partier är berggrunden blottad. Det finns måttligt med död ved med brandspår liksom enstaka levande tallar med brandljud. Väster om Haratjärnen finns ett flertal aspar liksom enstaka sålg.

Förekomsten av död ved i området är generellt måttlig. Det finns lågor och torrträd av både gran och tall i olika storlekar och nedbrytningsstadier. Kolad död tallved finns spritt i nästan hela området. Vedsvampar förekommer allmänt i flera delar av området.

Stora delar av området är sedan tidigare påverkat av plockhuggning, förmodligen i början av 1900-talet men även under senare decennier. Det mesta av timret i den norra delen flottades ut via Storbyvattnets utlopp. Här användes även flottningsrännor och rester finns fortfarande kvar. Därmed kan man idag se äldre avverkningsstubbar inom hela inventeringsområdet. Påverkansgraden är störst utmed de örtrika virkesrika bestånden, ofta längs med sluttningar. Trots denna påverkan har dessa örtrika granbestånd återhämtat sig väl och ett flertal av skogarna har idag höga och urskogsartade naturvärden samt hyser arter kopplad till sådan miljö.

Några skogsbilvägar och färskare hyggen finns i eller i anslutning till området, bland annat kring Granhöjden. Mellan Djupvattnet och Lill-Ringsjön finns ett äldre hygge med kvarlämnade 200-åriga tallar. Det finns även en liten bosättning norr om Stor-Byvattnet.

Området har höga och mycket höga naturvärden kopplade såväl tall- som granskogsmiljöer i ett stort sammanhängande naturskogsområde med värdefulla vattensystem.

Artfynd

Doftskinn (NT), dropptaggsvamp (S), fläckporing (VU), gräddporing (VU), gränsticka (NT), gulporing, harticka (NT), lavskrika, lunglav (NT), nordtagging (NT), oljetagging (NT), reliktbock (NT), rynkskinn (VU), rödbrun

blekspik (NT), skrovellav (NT), skrovlig taggsvamp (NT), spröd mjölporing, stjärntagging (NT), ullticka (NT), vaddporing (NT), vit vedfingersvamp (NT), vitplätt (NT).

Figur 29. Äldre tallar i sluttningen söder om Luvkultjärnen

Granhöjdvattnet - Lövhöjdvattnet

Kommun: Strömsund

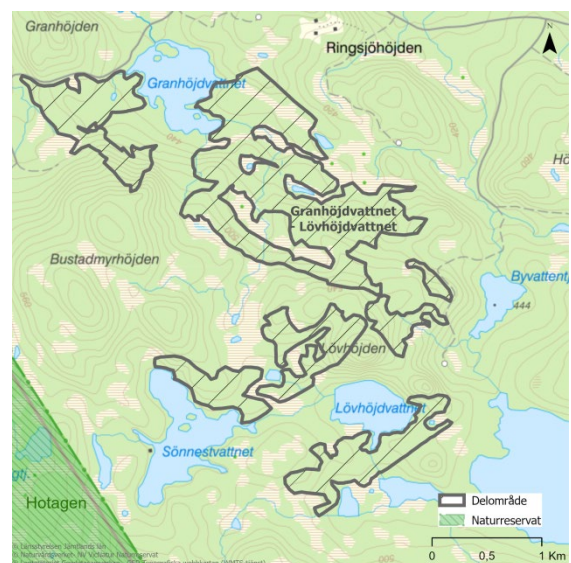
Area: 370 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: september 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet sträcker sig från Granhöjdvattnet i norr till Sönnestvattnet i sydväst och Lövhöjdvattnet i sydost.

Terrängen i området är mestadels kuperad och bitvis brant, framför allt i Lövhöjdens och Sönners-Lövhöjdens sluttningar samt väster om

Byvattentjärnen. Höjden över havet varierar från cirka 430 meter vid Granhöjdsvattnet till cirka 600 m vid Lövhöjden. Det planerade naturreservatet Bustadmyrhöjden ligger centralt i området. I väster gränsar området mot Hotagens naturreservat och i sydost det planerade naturreservatet Byvattnet.

Området är variationsrikt och domineras av äldre grannaturskog som bitvis är gles och lågvuxen för att i andra partier bli mer högvuxen och näringsrik delvis i en mosaik av spridda myrmarker. Därutöver finns partier med brandpåverkad tallnaturskog, barrblandskog samt något mindre parti med gransumpskog. Även en mindre örtrik ravin finns väster om Byvattentjärnen. Enstaka tjärnar i varierande storlekar finns spridda i området liksom några bäckar som avvattnar tjärnarna och sjöarna.

Norra delen av området, söder om Granhöjden, består av granskog i sen succesion i småblockig terräng bitvis brant sluttande terräng. Tallen har tidigare dominerat i skogen men har nu tagits över av gran. En del gamla tallar närmare 250 årsåldern finns dock fortfarande kvar. En och annan tall är lite grövre men de flesta granarna är av klena dimensioner. Kolade tallstubbar och lågor finns vilket indikerar att skogen tidigare påverkats av brand. Fältskiktet domineras av blåbärsris med bitvis goda inslag av lågörter.

Öster om Granhöjdsvattnet övergår granskogen i barrblandskog i en mosaik av äldre granskog. Det finns även äldre tallskog där någon enstaka del utgörs av hällmark. Den äldsta tallen är uppskattningsvis 250-300 år. Måttliga med brandspår finns på både död ved och levande träd i form av brandljud i tallskogen. I fältskiktet finns blåbärsris och lågörter.

Norr om Lövhöjden är granskogen fortsatt äldre med inslag av näringsrik granskog i den nordostvända sluttningen med både låg- och högörter där vissa granar är grova, upp till 55 centimeter i brösthöjdsdiameter. Bitvis blir terrängen mycket brant, ibland nästan lodrät. Här finns även en mindre örtrika ravinskogar.

Söder om Lövhöjden domineras av äldre granskog med inslag av äldre tallskog och enstaka hällmarker.

Söder om Lövhöjdsvattnet växer barrblandskog med både tall och gran på blockrik mark. Många tallar är över 200 år och enstaka tall bedöms eventuellt vara upp mot 350-400 år. Det finns även partier med granskog. Öster om Lövhöjdsvattnet övergår barrblandskogen i äldre granskog.

I den norra delen av delområdet är förekomsten av död ved sparsam till måttlig, och utgörs främst av granlåggor men även av torrträd av både gran och tall. I mitten av området finns en hel del säl- och björklåggor, även i sena nedbrytningsstadier. I den näringsrika granskogen i Lövhöjdens branta nordostsluttning samt i den örtrika ravinen väster om Byvattentjärnen finns måttlig till bitvis riklig förekomst av död ved av gran. I den södra delen av området är förekomsten av död ved mestadels sparsam bortsett från öster om Lövhöjdsvattnet där det finns måttligt med lågor av gran.

Nära 120 hektar bolagsregistrerade nyckelbiotoper finns spridda i området, framför allt söder om Granhöjden, söder om Granhöjdsvattnet och kring Lövhöjdsvattnet

Stora delar av skogsområdet är sedan tidigare påverkat av plockhuggning. I vissa delar av skogen finns tydliga inslag av äldre och grova dimensionsavverkade stubbar av tall.

En skogsbilväg löper längs med den nordligaste och östra delen av området. I övrigt är skogslandskapet i stort sett obrutet av skogsbilvägar. Gamla avverkningar gränsar till den nordvästra, norra och östra delen av området.

Området hyser höga till bitvis mycket höga naturvärden kopplade till gammal grannaturskog, näringsrik granskog och brandpräglad tall- och barrblandskog.

Artfynd

Garnlav (NT), gräddporing (VU), lunglav (NT), silkesporing, skrovellav (NT), smalfotad

taggsvamp (VU), tajgataggsvamp (VU), vaddporing (NT).

Herr-Olahöjden

Kommun: Strömsund

Area: 107 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2018, 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet sträcker sig från Högmjrtjärnen i väster till Hemvattnet i öster. Terrängen är kuperad i området och flera sluttningar är branta. Flera höjder finns i området. Den högsta höjden ligger mellan Herr-Olahöjden och Hemvattnet och mäter cirka 600 meter över havet. Det planerade naturreservatet Byvattnet gränsar till området i syd och väst.

I området dominerar äldre grannaturskog av vilken stora partier består av näringsrik granskog.

I den västra delen av området, öster om Högmjrtjärnen, växer äldre och relativt klen granskog. I fältskiktet finns både blåbärsris och lågörter. Skogen är bitvis hänglavsrik. I Herr-Olahöjdens västsluttning, är granskogen urskogsartad med lågörter i fältskiktet. En ravin löper från ett intilliggande hygge i norr ner till en myr i söder. Skogen nere i och längs med ravinerna är hänglavsrik. Öster om Herr-Olahöjden är granskogen näringsrik med

dominans av högörter i en del partier. Död ved förekommer måttligt.

Vid höjden öster om Herr-Olahöjden växer äldre och hänglavsrik granskog. Granen är ofta lågvuxen på grund av höjdläget. Förekomsten av död ved är sparsam. Söder om detta parti är granskogen åter igen näringsrik i en sluttning med lågörter, högörter och högväxta ormbunkar. Även ett örtrikt bäckdråg finns här. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig. I en del partier finns rikligt med död ved. Väster om Hemvattnet växer äldre och hänglavsrik granskog med inslag av asp. Området gränsar till flera skogsbilvägar och hyggen.

Området bedöms ha höga naturvärden kopplade till naturskogen och mycket höga naturvärden kopplade till den urskogsartade och näringsrika granskogen.

Brännan

Kommun: Strömsund

Area: 398 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2001 och september 2018

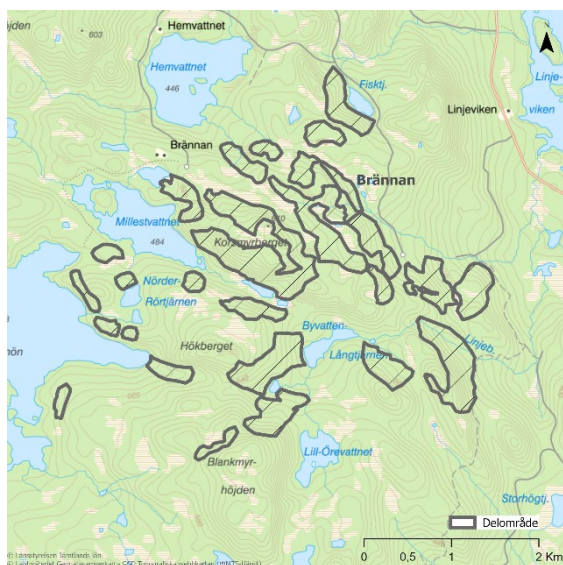
Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet sträcker sig från Hemvattnet i norr till Millestvattnet i väster ner till Lill-Örevattnet i söder och Lapphöjden i sydost. Brännan är en plats i den nordvästra delen av området.

Terrängen är kuperad i området och flera sluttningar är branta. Flera högre berg och höjder finns i området. Höjden över havet varierar från cirka 310 meter vid Översttjärnen i sydost till cirka 650 meter uppe på Blankmyrhöjdens topp i sydväst. Korsmyrberget mäter cirka 610 meter över havet och Hökberget cirka 600 meter. Det planerade naturreservatet Byvattnet gränsar till området i väst.

I området finns till stora delar omväxlande näringsrika och örtrika granskogar, äldre och hänglavsrika granskogar och spridda myrmarker. I området finns även flera sjöar och tjärnar som avvattnas av ett antal bäckar.

Öster om Millestvattnet är skogsmarken ofta näringsrik med högörter i fältskiktet och riklig förekomst av död ved. Enstaka granar är grova, cirka 50-60 centimeter i brösthöjdsdiameter. Bitvis finns gott om hänglavar. En del död ved förekommer, framför allt granlågor olika nedbrytningsstadier. Det finns även stort inslag av mer gles och senvuxen granskog med inslag av björk och med ett fältskikt av blåbärstyp och ormbunkar. Många granar hyser rikligt med garnlav. Sydost om Korsmyrberget finns en fin bäckravin där förekomsten av död ved av gran är måttlig till riklig.

Kring linjebäcken är granskogen fortsatt varierad med gammal och relativt högvuxen och hänglavsrik med flera näringsrika partier med låg- och högörter men också gles och lågproduktiv högläggesskog. Förekomsten av död ved av gran är i regel måttlig och ibland riklig i vissa mindre partier. Det finns gott om grova granar med en diameter på cirka 50-60 centimeter i brösthöjd söder om linjebäcken. Även äldre sälgar och aspar finns spridd i området.

I den västra delen av området, söder om Millestvattnet, växer äldre granskog med ett fältskikt som domineras av blåbärstyp. Ett flertal vidkroniga tallar växer runt en del av myrarna här. Förekomsten av död ved är måttlig. Sydväst om Hökberget finns en fuktsvacka med en bäck som sträcker sig i

västlig-östlig riktning. Här finns inslag av både björk och sälg i granskogen. Död ved i olika nedbrytningsstadier och storlekar förekommer rikligt i en del av skogen, liksom högstubbar, torrträd och toppbrott. I övrigt finns måttligt med död ved.

I den centrala, södra delen av området, i Blankmyrhöjdens nordostsluttning väster om Byvatten-Långtjärnen och söder om Svarttjärnen, växer näringsrik och ofta hänglavsrik granskog med både lågörter, högörter och högvuxna ormbunkar i fältskiktet. Förekomsten av död ved är måttlig till riklig, även av granar med toppbrott. I Blankmyrhöjdens nordvästsluttning finns dessutom ibland rikligt med torrträd liksom grova högstubbar. Söder om Byvatten-Långtjärnen och norr om Varvhöjden växer relativt lågvuxen och klen granskog med inslag av björk och död sparsamt med död ved.

Den största delen av skogsområdet är sedan tidigare påverkat av plockhuggning. Delar av skogen plockhöggs troligtvis så sent som under 1960-1970-talet. Skogsbilvägar finns mestadels i de norra och östra utkanterna av området. I övrigt är området obrutet av skogsbilvägar.

Naturvårderna i skogsområdet är överlag höga till mycket höga.

Artfynd

Garnlav (NT), gränsticka (NT), ostticka (VU), rosenticka (NT), trådticka (S), ullticka (NT).

Storhögen – Stor-Rishögen

Kommun: Strömsund

Area: 324 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: juli 2019, september 2020

Dominerande skogstyp: Granskog, Myr- och skogsmosaik

Storhögen – Stor-Rishögen, beläget väster om Sörstrand cirka 4 mil nordväst om Strömsund, är ett omväxlande barrskogsområde med höjder och lägre liggande myr- och skogsmosaik samt två tjärnar. Det finns även enstaka småvatten i sänkorna samt några

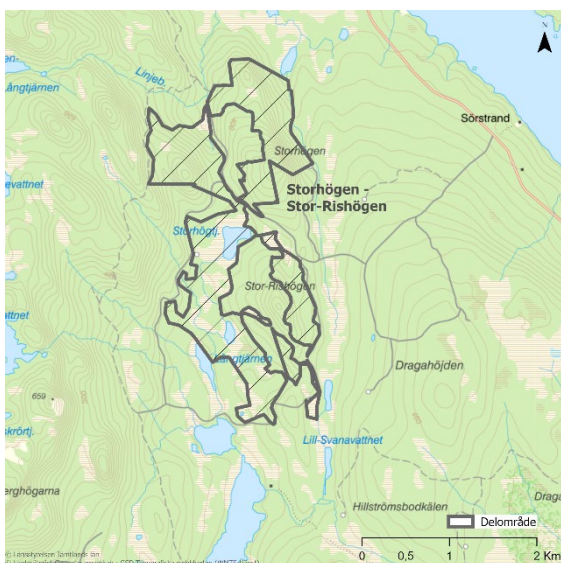
bäckar och översilningsområden i sluttningarna.

Skogen består huvudsakligen av 120 - 150 år gammal granskog med inslag av björk, tall, sälg, asp och rönn. På Nymyrhöjden i nordväst och i branterna intill Storhögen finns det granar som är uppåt 200 år gamla. Bitvis är förekomsten av sälg och asp allmän med god förekomst av lunglav och skrovellav.

Figur 30. Stort inslag av sälg i barrnaturskogen

Markvegetationen varierar från torr och frisk mark på höjderna och i sluttningarna till fuktig och blöt mark i sänkorna och på myrarna. På torr mark dominerar blåbärsris, husmossa och väggmossa medan björnmossor och vitmossor tar över i de blöta partierna. På Storhögen finns det inslag av källpåverkad mark med högrter som torta och nordisk stormhatt.

Förekomsten av död ved är allmän till måttlig, huvudsakligen av gran och björk men även av

asp och sälg. På Storhögen i nordöst är förekomsten av död ved mer riklig med medelgrova och grova granlågor i olika nedbrytningsstadier. Överlag dominerar hård- något mjuk ved, men på många platser finns även mer kraftigt nedbruten ved. Det finns spår av plockhuggning i området i form av gamla nedbrutna stubbar.

Utifrån strukturer, landskapsammanhang och artfynd, bedöms större delen av området ha höga naturvärden. Nordöstra delen med branterna intill Storhögen har mycket höga naturvärden.

Artfynd

Bårdlav (S), garnlav (NT), granticka (NT), harticka (NT), kötticka (NT), lunglav (NT), nordisk stormhatt, orre, rynkskinn (VU), skrovellav (NT), spillkråka (NT), stuplav (S), tjäder, torta, tretåig hackspett (NT), trådticka (S), ullticka (NT), vanlig groda, vedflikmossa (NT), vedticka (S), vågbandad barkbock (gnagspår, S).

Holmvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 375 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: 2001, 2018 och 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

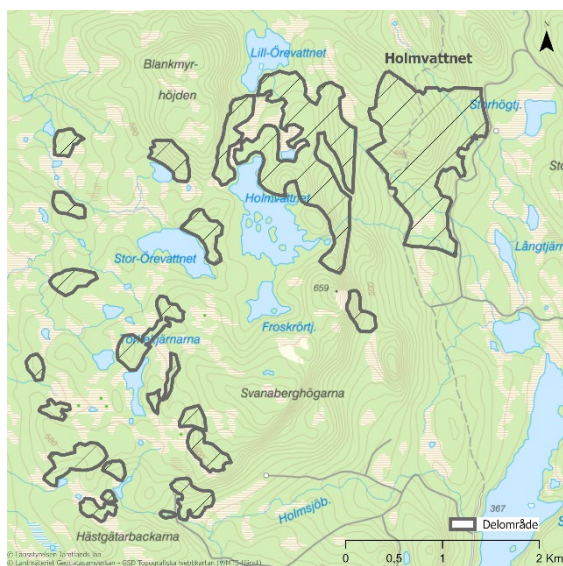
Skogsområdet sträcker sig från Gåstjärnen i väster, Lill-Örevattnet i norr, Stor-högtjärnen i öster och Hästgätarbackarna i söder.

Terrängen är mestadels kuperad i området, särskilt i den östra halvan av området. En lång bergsrygg med branta sluttningar löper öster om Holmvattnet i nord-sydvästlig riktning via Svanaberghögarna i söder. Därutöver finns fler höjder i området vars sluttningar är branta. Den högsta höjden i området finns öster om Froskrörtjärnen och dess topp mäter cirka 660 meter över havet. Terrängen är något flackare väster om Holmvattnet.

I området växer främst olikåldrig och flerskiktad grandominerad naturskog. Flera partier är näringsrika, särskilt i norr, medan

andra delar utgörs av något klenare hänglavsrika äldre granskogar och glesare högläggesskogar. I den västra och östra delen av området finns även en mosaik av myr- och skogsmarker. Därtill finns flera sjöar och tjärnar i området vilka avvattnas av ett flertal bäckar.

I den norra delen, i Blankmyrhöjdens sydväst-sydostvända sluttningar växer äldre granskog med stort inslag av näringsrik granskog men högorter och grova högvuxna granar. Här är förekomsten av död ved måttlig till riklig. Den äldre och näringsrika granskogen fortsätter förbi Holmvattnet österut bort mot skogsbilvägen väster om Storhögtjärnen och Långtjärnen. I fältskiktet finns en blandning av blåbärsris, lågorter, högorter och högvuxna ormbunkar. Skogen är bitvis hänglavsrik. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig. Bland den näringsrika skogen finns även spridda partier med relativt gles och lågvuxen granskog med stort inslag av klena björkar, bland annat väster om Holmvattnet och sydost om Lill-Örevattnet.

I områdena söder om Stor-Örevattnet, Holmvattnet och Froskrörtjärnen växer gles och klenvuxen höjdlägesgranskog med stort inslag av björk. Förekomsten av död ved är mestadels sparsam. Även granar med toppbrott förekommer. En ravin med granskog finns sydväst om Froskrörtjärnen. Ett par hundratals meter sydväst om Stor-Örevattnet är granskogen näringsrik med inslag av björk.

Granen är ibland relativt grov med diametrar upp till cirka 60 centimeter i brösthöjd. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig.

I den sydvästra delen av området, kring Torkeltjärnen och söderut, är granskogen gammal med relativt stort inslag av björk, speciellt på höjdlägena. Lågorter finns i fältskiktet men fläckvis även högorter. Bitvis är skogen hänglavsrik. Förekomsten av död ved är sparsam till måttlig, främst utgörs den av lågor av gran. Drygt en halv kilometer västerut är granskogen fortsatt äldre och enstaka granar är grova, över 50 centimeter i brösthöjdsdiameter.

Norr om Håstgäta-backarna är granskogen variationsrik och näringsrik med inslag av björk. Förekomsten av död ved är riklig i vissa partier, särskilt i de näringsrika delarna av skogen där både lågorter och högorter finns i fältskiktet. Det finns även inslag av sälj varav vissa är grova. Skogen är bitvis hänglavsrik och förekomsten av död ved är måttlig till riklig.

Flera skogsbilvägar finns i ytterkanterna av de östra och södra delarna av området. I övrigt är området väglöst.

Naturvärdena i skogsområdet är överlag höga, särskilt knutna till gammal näringsrik granskog med hög bonitet.

Artfynd

brunbjörn (spår, NT), Bårdlav (S), garnlav (NT), gränsticka (NT), skrovellav (NT)

Rusvattnet

Kommun: Strömsund

Area: 553 ha

Inventeringsmetod: Fälthinventering

Besökt: september-oktober 2018, 2019

Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet sträcker sig från Rusvattnet i väster till Lill-Byvattnet i norr via Hökberget i söder bort mot Torkeltjärnbäcken i öster.

Terrängen är mestadels blockrik och kuperad i området men det finns även några flackare

delar, bland annat söder om Rusvattnet och kring Lill-Byvattnet. Flera höjder med bitvis branta sluttningar finns i eller i anslutning till området. Den högsta höjden i området utgörs av Rusfjällets topp som mäter 680 meter över havet. Området gränsar i väster och norr till det planerade naturreservatet Byvattnet.

Området utgörs av ett variationsrikt skogslandskap med gamla grannaturskogar, såväl glesa och senvuxna som näringsrika, med inslag av riktigt gamla tallnatskogar, olikåldriga barrblandskogar och gransumpskogar. Därtill finns bitvis ett rikt inslag av myrmarker, särskilt i väster och söder om Lill-Byvattnet. Utöver sjöarna Rusvattnet och Lill-Byvattnet finns flera tjärnar i varierande storlek i området, särskilt i väster och söder, vilka avvattnas av bland annat Rusvattenån och mindre bäckar.

Kring Rusvattnet domineras skogen av gamla ofta hänglavsrika granskogar med inslag av senvuxna bestånd. Granskogen har ofta sparsamt till måttligt med död ved och inslag av tallar vid höjdlägen. I södra delen är marken blockrik med senvuxen granskog och i norra delen finns mer högväxt granskog med rikligt av död ved. Kring Rusvattnets södra och östra delar domineras skogen till stor del av gammal blockrik och gles tallnatskog i en mosaik av myrmarker, små kärr, lokar och enstaka hållmarker. De äldsta tallarna bedöms vara kring 400-450år. Det finns även inslag av olikåldrig barrblandskog sydost om

Rusvattnet. Förekomsten av död ved i tall- och barrblandskogen är sparsam till måttlig. Enstaka kolade lågor och stubbar, liksom enstaka brandljud på levande tallar vittnar om att skogen har påverkats av brand.

I Rusfjällets väst-, sydväst- och östsluttningar är granskogen näringsrik med gamla och högväxta granar i relativt brant terräng. Skogen är hänglavsrik och enstaka granar är rikligt draperade. Fältskiktet domineras av lågörter, men det finns även gott om högörter och högvuxna ormbunkar. Förekomsten av död ved i olika nedbrytningsstadier är i regel måttlig till riklig, framför allt i väst- och sydvästsluttningen, och då främst av lågor av gran. En bäck rinner genom östsluttningen, omgiven av örtrik granskog. Upp mot Rusfjällets höjder blir granskogen glesare, mer senvuxen och har sparsamt med död ved.

Söder om Lill-Byvattnet, längs med Lill-Byvattenbäcken, samt öster om Lill-Byvattnet, är granskogen återigen näringsrik och örtrik med måttlig till riklig förekomst av död ved i olika nedbrytningsstadier. Enstaka granar är grövre. Öster om Lill-Byvattenbäcken är den äldre granskogen lövrik med inslag av björk, asp och sälg. De flesta granarna är dock kläna. Det finns enstaka aspkloner som förökat sig genom rotskott och därigenom har genetiskt identiska stammar. På höjdläget växer relativt grov och högvuxen tall upp till 250 år.

Stora delar av skogen har tidigare påverkats av äldre dimensionshuggningar. Mindre partier saknar dock nästan helt spår av skogsbruk.

En skogsbilväg löper söder om området för att i väster passera Rusvattnet både väster, norr och öster om sjön. Flera hyggen finns norr och nordost om Rusvattnet samt sydost om Rusfjället.

Området kring Rusvattnet Lill-byvattnet hyser höga och mycket höga naturvärden kopplade till ett stort sammanhängande och varierade naturskogsområdet med höga kvaliteter knutna till riktigt gamla träd och en stor variation och god kontinuitet av död ved.

Artfynd

Garnlav (NT), rosenticka (NT), ullticka (NT).

Hidberget

Kommun: Strömsund

Area: 437 ha

Inventeringsmetod: Fältinventering

Besökt: augusti 2018, 2019

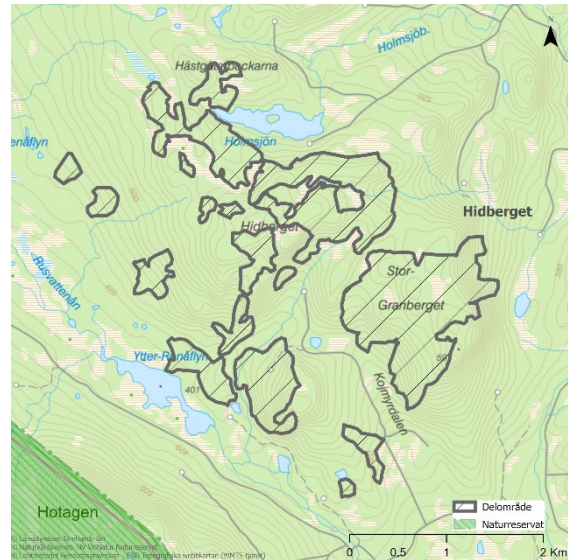
Dominerande skogstyp: Granskog

Skogsområdet Hidberget ligger öster om sjöarna Över-Renåflyn och Ytter-Renåflyn, söder om Holmsjön och väster om Granbergtjärnen i öster. Terrängen är kuperad i större delen av området. Området omfattar utöver Hidberget (cirka 640 meter över havet) även Stor-Granberget (cirka 600 meter över havet) i öster, Hästgätarbackarna (cirka 590 meter över havet) i norr och Lill-Granberget (cirka 550 meter över havet) i söder. Den lägsta höjden över havet återfinns i den nedre delen av Stor-Granbergets östsluttning i höjd med Granbergtjärnen på cirka 390 meter.

Vid Hidberget växer mestadels grandominerad naturskog, såväl mer senvuxna som näringsrika partier, bland myrmarker och partier med lövrik barrblandskog, tallnaturskog och gransumpskog. Några mindre delar av skogen är av urskogsartad karaktär. Enstaka tjärnar finns i området, särskilt i sydväst. Några av myrarna avvattnas av bäckar som genomkorsar området.

Längs med Hidbergets rygg växer gles och luckig grannaturskog med både gamla och grova granar. Nordväst och norr om Hidberget finns omväxlande olikåldrig granskog med blåbärsris, högrötsgranskog, lågrötsgranskog och enstaka fuktstråk. Granarna är ofta gamla och hänglavsrika. Uppe på Hidberget blir granskogen och dess inslag av björk mer lågvuxen och klen. I Hidbergets nedre västsluttning och relativt branta syd-, sydost- och ostsluttningar växer äldre och näringsrik grannaturskog med både lågörter, högörter och högvuxna ormbunkar i fältskiktet. Bitvis är skogen urskogsartad. Terrängen är på sina ställen något småblockig. Enstaka granar är grova, upp till cirka 60-80 centimeter i diameter i brösthöjd, och bestånden är mestadels hänglavsrika. Överlag är

förekomsten av död ved i olika storlekar och nedbrytningsstadier i Hidbergets syd- och ostsluttningar riklig. Kring Hidberget i övrigt är förekomsten av både liggande och stående död ved mestadels måttlig men toppen av Hidberget har mer sparsam förekomst av med död ved.

Den näringsrika granskogen fortsätter österut vid Stor-Granbergets sluttningar och är delvis urskogsartad och hänglavsrik. Norr om Stor-Granberget finns även partier av gransumpskog på frisk-fuktig mark. Den näringsrika skogen är grov och högvuxen och hänglavsrik i Stor-Granbergets bitvis rejält branta och blockrika sluttningar. Här finns både lågörter, högörter och högvuxna ormbunkar i fältskiktet. Förekomsten av död ved av både lågor och torrträd i alla storlekar och nedbrytningsstadier är överlag riklig norr och öster om Stor-Granberget. Det finns även grova granlågkor. Uppe på toppen av Stor-Granberget växer relativt gles granskog med främst lågörter i fältskiktet. Här är förekomsten av död ved generellt sparsam bortsett från fläckvisa förekomster av stormfällad gran och granar med toppbrott.

Kring holmsjön finns branta sluttningar med näringsrik granskog med låg- och högrötsflora samt gles och mer lågvuxen hänglavsrik granskog. Överlag är förekomsten av död ved kring Holmsjön sparsam till måttlig. Bitvis finns det gott om torrträd och många granar är toppbrutna.

Norr och nordost om Ytter-Renåflyn, i Hidbergets nedre sydvästsluttning, är grannaturskogen olikåldrig med inslag av björk, asp och sälg i blockrik terräng bland storblockig morän. Granen är relativt lågvuxen och klen. På höjdlägena finns en del äldre tall. Enstaka tall bedöms vara över 350 år men merparten är cirka 200 år. Brandpåverkade stubbar finns här vilket indikerar att skogen tidigare påverkats av brand. I övrigt är förekomsten av död ved sparsam till måttlig. Även lågor av asp finns i skogen.

Vid bäcken väster om Lill-Granberget växer åter igen näringsrik granskog. I Lill-Granbergets branta väst- och sydsluttning växer äldre granskog med inslag av björk, sälg och asp. I fältskiktet finns främst lågorter. Något parti är blockrikt. Granen är relativt gammal. Förekomsten av död ved är sparsam

till måttlig. Bitvis finns även enstaka lågor av björk, sälg och asp.

Stora delar av skogsområdet är sedan tidigare påverkat av äldre dimensionsavverkningar men i några av de urskogsartade partierna saknas eller finns ytterst få gamla stubbar. Skogsbilvägar löper i nordost, sydost och i södra delen av området.

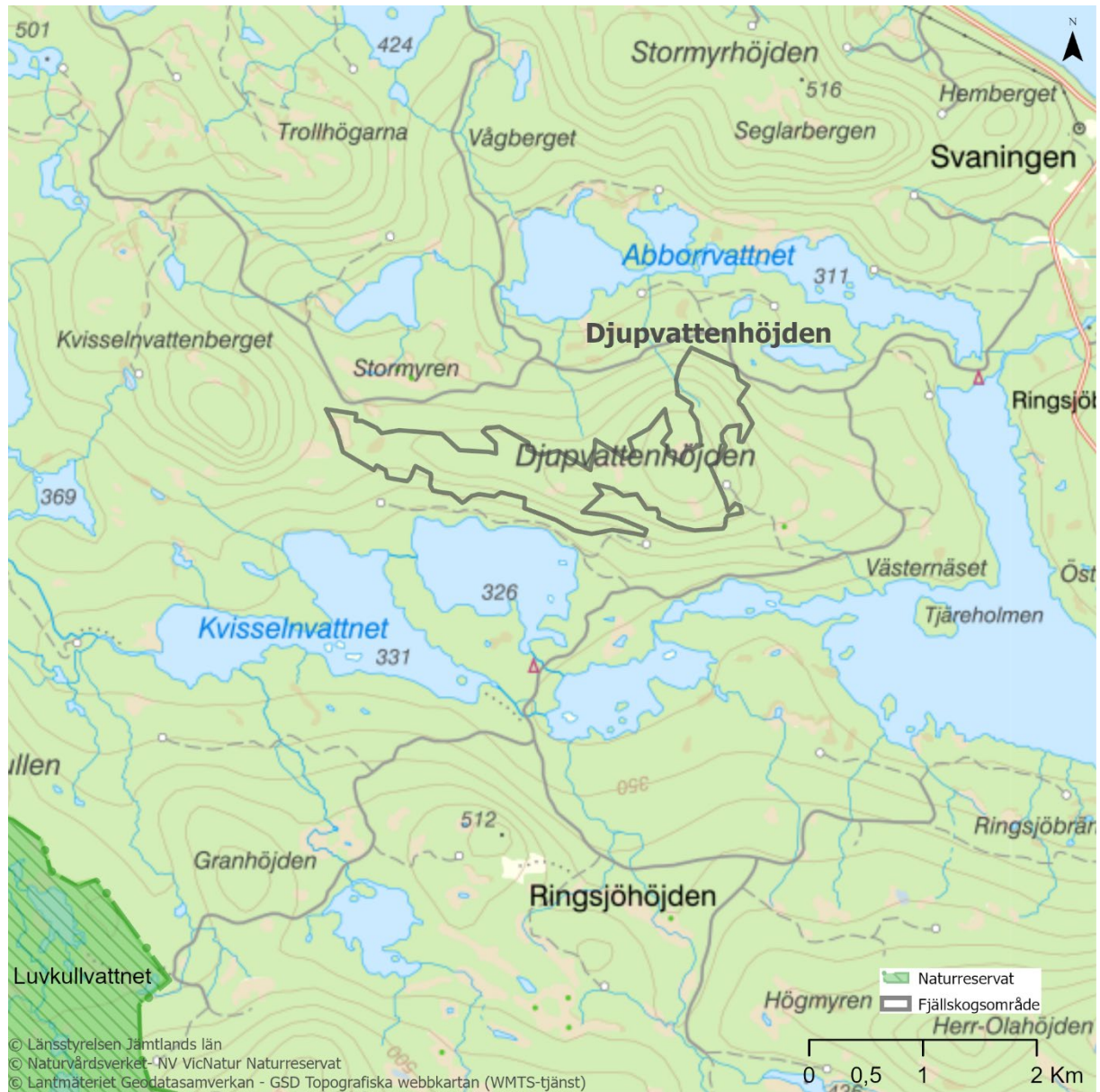
Området har höga till mycket höga naturvärden särskilt kopplade områdets orördhet, variation och högvuxen näringsrik granskog.

Artfynd

Doftskinn (NT), granticka (NT), gränsticka (NT), koralltaggsvamp (NT), ostticka (VU), rynkskinn (VU), ullticka (NT), tretåig hackspett (NT).

Djupvattenhöjden Obj.nr: 22

Djupvattenhöjden är ett 210 hektar (varav 180 hektar produktiv skogsmark) stort område som är beläget strax sydväst om Svaningen. Området består av ett nyckelbiotopsrikt landskap där majoriteten av skogen beskrivs som urskogslig. Terrängen är kuperad med flera kala berg, mycket rikligt av branta sluttningar samt lodytor med inslag av högvuxen granskog.

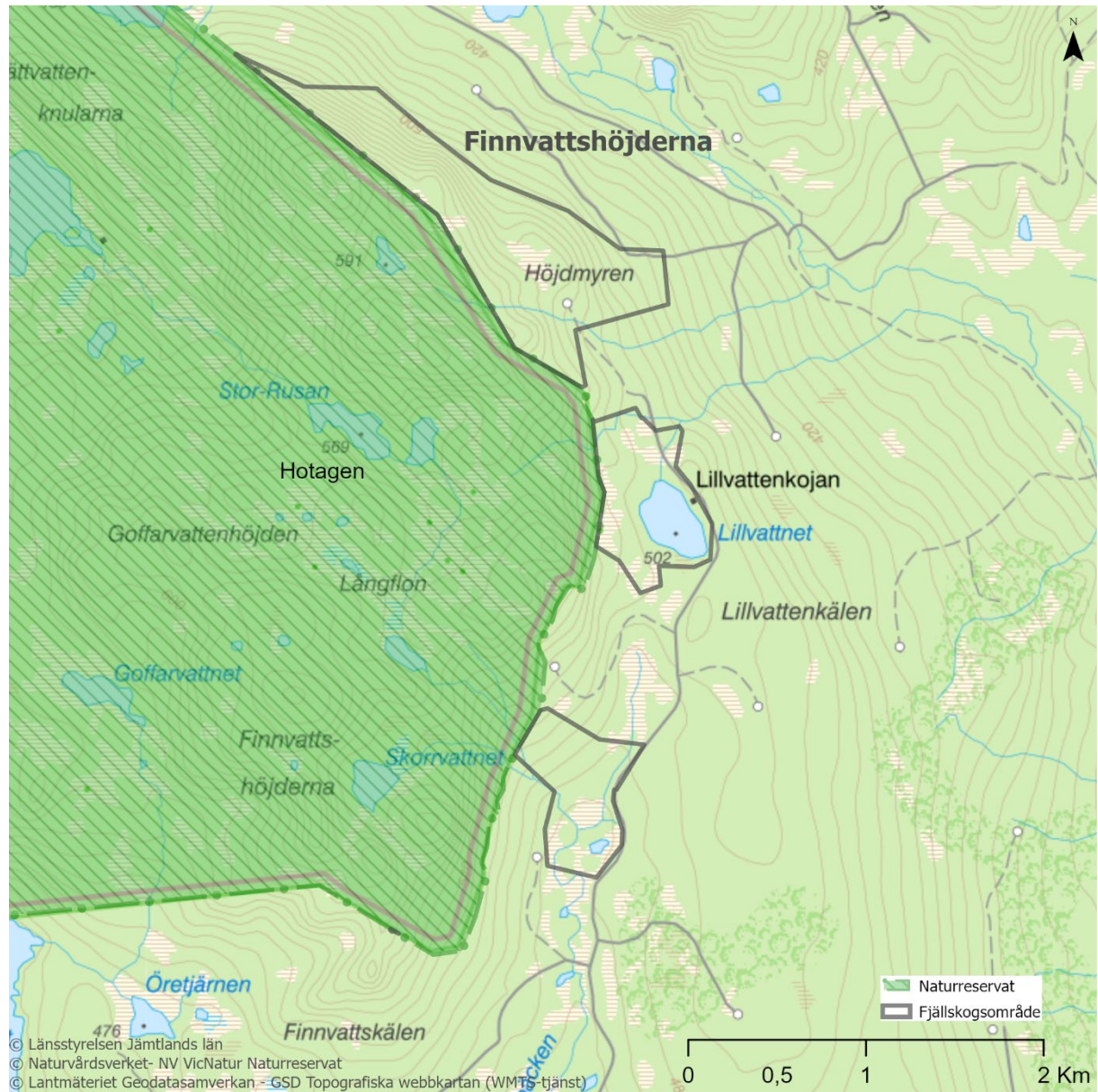
Storringsjön Obj.nr: 23

Området är ett 380 hektar (varav 270 hektar produktiv skogsmark) stort område och är i sin helhet ett planerat naturreservat, beläget strax söder om Svaningen i Ströms Vattudal. Området domineras av urskogsartad, brandpräglad barrskog, ofta blockrik mark med ett stort inslag av lövträd.

Finnvattenhöjderna Obj.nr: 24

Området består av ett ca 190 hektar (varav 140 hektar produktiv skogsmark) stort område beläget 3 mil nordväst om Strömsund, angränsar till Hotagens naturreservats östra spets. Skogen består till stora delar av urskogsartade skogar i väst- och nordvända sluttningar.

Utanför fjällskogsområde

Gussåsen

Kommun: Strömsund

Area: 404 ha

Inventeringsmetod: Stickprovsinventering

Besökt: september 2020

Dominerande skogstyp: granskog

Figur 31. Bördig sydostsluttning med inslag av björk och artrik sälj samt allmänt av död ved i olika nedbrytningsstadier

Området ligger i Ströms Vattudal, ca 7 km sydöst om Gäddede mellan sjöarna Gussvattnet och Hetögeln. Det har fått sitt namn efter en höjdrygg, Gussåsen, som reser sig 449 meter över havet i den västra delen av området. Från denna höjdrygg sluttar området i nordvästlig riktning ned mot Nedre Gäddtjärnen, i nordostlig riktning ned mot Gussvattnet samt i sydvästlig riktning ned mot Hetögeln. En bäckmiljö med höga naturvärden, Musselbäcken, rinner i nordväst och ett örtrikt bäckdrag återfinns i den nordvästra bergsbranten ned mot Gussvattnet.

Gussåsen utgörs huvudsakligen av 150-200 år gammal grannaturskog av varierad bonitet i ett annars kraftigt fragmenterat skogslandskap. Kring Musselbäcken är skogen tämligen luckig, olikåldrad och svamprötad. Här förekommer allmänt med granindivider om ca 150 år och även inslag av tall, björkbuketter och enstaka grov björkhögstubbe med bohål. I enklaven vidare söderut, i foten av sluttningen, återfinns svagt fuktig grannaturskog med inslag av senvuxen gran, måttligt av sälj och allmänt med 100-

årig björk. Senvuxen gran dominerar annars på den fuktiga höjden i centrala delen av området. Högre upp i sluttningen ytterligare söderut är marken mer högproduktiv och omsättningen i skogen vad gäller nedbrytning och föryngring är hög, mängden vedlevande svamp registreras som måttlig till allmän. Gran, liksom asp och sälj, är högväxta och grövre i diametern. Enstaka säljar mäter upp till 50 cm i brösthöjdsdiameter. Även i det flerskiktade nordöstra partiet kring bilvägen finns allmänt med grov gran och artrika säljar.

Blåbärsris med inslag av låg- och högorter dominerar fältskiktet på frisk till svagt fuktig skogsmark. I mer näringsrika stråk förekommer högorter såsom nordisk stormhatt och skogsnäva, lågorter såsom pyrola, harsyra och ekbräken. I fuktigare partier växer vitmossor, björnmossa och skogsfräken.

Kontinuiteten av död ved i form av lågor av rötbruten gran är god, generellt måttligt till allmänt förekommande och den döda veden återfinns i alla olika nedbrytningsstadier och grovlekar. I den bördiga sydvästra sluttningen mot Hetögeln förekommer lokalt rikligt med död ved även av sälj och björk. Lågor av senvuxen gran liksom torrakor återfinns främst uppe på höjden mot Gussåsen likväl som enstaka brandpåverkade granlångor.

Det finns måttligt med spår efter äldre plockhuggning här och var i området i form av mosstäckta stubbar. Omgivet av hyggen, nya som äldre, utgör området den sista skogen med höga naturvärden i ett annars mycket hårt brukat landskap.

Länsstyrelsen bedömer att området hyser höga naturvärden kopplade både till artfynd och struktur som gamla träd, lövträd, olikåldriga bestånd och god kontinuitet av död ved i olika grovlekar och nedbrytningsstadier. Det större sammanhängande skogsområdet har biotyper som fungerar habitat för bland annat arter beroende av hög fuktighet liksom skoglig kontinuitet i form av äldre träd och död ved. Över delar av området återfinns måttligt av stubbar efter äldre plockhuggning men området hyser likväl höga naturvärden.

Området är även av riksintresse gällande rörligt friluftsliv.

Artfynd

Brunpudrad nållav (NT), bårdlav (S), doftskinn (NT), fläcknyckar, garnlav (NT), granriskä (S),

granticka (NT), korallblylav (S), kötticka (NT), luddlav (S), lunglav (NT), nordisk stormhatt, revlumner, rynkskinn (VU), rödbrun blekspik (NT), skinnlav (S), skrovellav (NT), sprickporing (VU), stuplav (S), tjäder, tretåig hackspett (spår, NT), trådticka (S), ullticka (NT), vedticka (S), vitgrynig nållav (NT).

Länsstyrelsen
Jämtlands län

Telefon: 010-225 30 00
jamtland@lansstyrelsen.se
www.lansstyrelsen.se/jamtland